Abril 2008
Número 331

2 €

Delta LLOBREGAT

FUNDAT L'ANY 1977

EL PERIÒDIC INDEPENDENT DEL PRAT

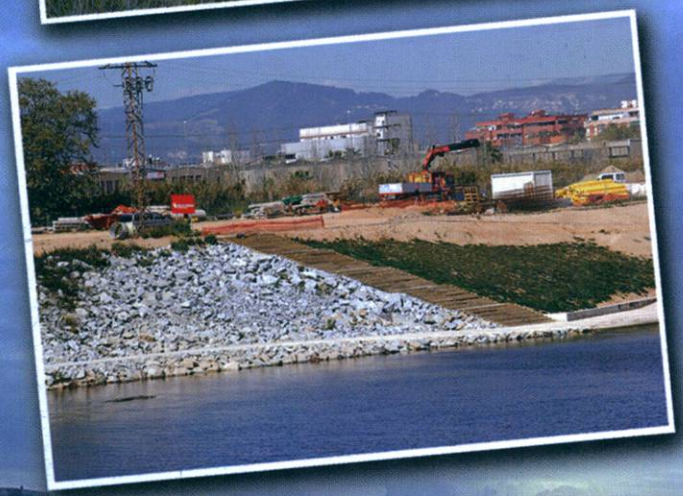

Espais naturals VS infraestructures

Un pols a llarg termini

Les obres del metro provoquen dos esvorancs a Sant Cosme

Baltasar

Asesoria

Fiscal · Laboral · Contable · Jurídica

GRUPO ASESOR

MANUEL NAVARRETE ABOGADO

Nueva dirección

Av. Virgen de Montserrat,
nº 132 · 1r 4a

Visítenos en nuestras
nuevas instalaciones

INICIAMOS
LA CAMPAÑA
RENTA 2007

Puede traernos
su documentación
a partir del 2/5/2008
hasta el 30/6/2008

Tel. 93.478.56.34 Fax. 93.379.79.97
navarrete@forumlegalyeconomico.com

El dilema d'una ciutat servil

Ara que estem en temps de sequera i el nostre aqüífer deu estar subministrant aigua a dojo cap a Barcelona, no parem de veure als mitjans com tothom es queixa perquè els hi volen buidar els pous. Aquí ningú no ha aixecat la veu. Sembla que ens hem acostumat a ser el gran recurs de la gran ciutat. Gairebé el mateix ha passat amb la instal·lació de nombroses infraestructures al nostre terme municipal, tot i la difícil convivència d'aquestes amb les característiques pròpies del nostre territori, espais naturals inclosos.

La proximitat amb Barcelona, la gran urbs, ha fet del Prat una localitat històricament servil amb la capital. Si abans érem l'hort de la ciutat comtal, ara, en ple auge de la societat dels serveis i de les grans infraestructures, ens hem convertit en la porta d'entrada de la metròpolis (ja sigui per terra, aire o mar). Si parléssim de macroeconomia segurament trobaríem molts pocs inconvenients. Però què passa amb el paisatge que ha configurat des de temps immemorials la nostra vila? Què passarà amb aquells racons de natura que són part molt important de la nostra identitat com a poble si continuen sent arraconats en pro d'un model de progrés que sembla no tenir aturador? És tot un dilema.

Un matrimoni entre natura i infraestructures sona més a casament de conveniència que no pas a enamorament. No cal ser grans experts en política territorial per veure que un aeroport en expansió té molt poc a veure amb unes zones de llacunes protegides pel seu valor natural, o que l'ampliació d'un port, amb les afectacions que té sobre la platja, i el desviament d'un riu que cada cop aporta menys sediments, ajuden ben poc a que un territori deltaïc es mantingui com a tal en un futur no massa llunyà. I més si tenim en compte que, quan fa relativament poc que han inaugurat la tercera pista, ja s'insinua la creació d'una quarta. O el mateix podem dir quan des del port preveuen connectar la ZAL per carretera i per tren aprofitant l'antiga llera del Llobregat, una zona que encara es manté verda -fet que els òrgans municipals pertinents no publiciten gaire, segurament pel negre futur que hi preveuen.

La situació actual de les zones naturals existents no es pot qualificar de dolenta. Fins el moment, des de l'ajuntament han intentat compensar les pèrdues d'espais protegits creant-ne d'altres en diferents ubicacions (Cal Tet n'és un exemple). El problema és que el model de desenvolupament en què estem immersos és insaciable amb el territori. Això ens fa plantejar què passarà si arriba un dia on ja no quedin espais per allotjar els hàbitats naturals foragitats del seus emplaçaments originals. O si, com alerten des de Depana, els aqüífers subterranis s'acaben malmetent per la salinització. En definitiva, podem arribar a la conclusió que el matrimoni del que parlàvem al principi pot acabar en un forçós divorci, o més aviat, es pot trencar per un afer de violència domèstica.

Delta LLOBREGAT

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos.
Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12 Fax: 93 379 05 33 · periodicdelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL
President Alfredo Garcia
Vice-President Josep Maria Canalias
Secretari Pere Manuel Azuara
President d'Honor Jaume Monés

Director: Josep Maria Canalias
Director Adjunt: Vicenç Tierra · Cap de redacció: Javier Martínez · La crònica de la ciutat i cultura: Neus Macias, Mariano Martínez, Sergi Olivera, Imanol Crespo, Sergi Falcó · Esports: Toni Espigares, José David Muñoz, Manolo Gol, Lalo González, Elisenda Gálvez, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà, Miriam Roures
Fotos: Aurelio Poyato, Joaquim Torrent · Publicitat: Marta Raventós, Jaume Monés
Maquetació: Mariano Martínez

ACPC Associació Catalana de la Premsa Comarcal
MEMBRE FUNDADOR

Dipòsit Legal B.48419-1977
Tallers gràfics de Rúbrica
Frederic Soler, 81-83 · El Prat de Llobregat

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

Fotografia portada: Joaquim Torrent

EL TEMA

5 Difícil convivència entre els espais naturals i les noves infrastructures

L'ENTREVISTA

9 Òscar Rando, secretari de GATS i director de la Fundació Más Árboles

LA POLÍTICA

15 El ple reclama el pont per arribar al Polígon Pratenc

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

17 La Generalitat sanciona a tres famílies del Prat per consentir l'absentisme escolar

LA GENT D'EL PRAT

29 Gabriel Saura, referent del ciclisme pratenc i premi Delta a la Millor Trajectòria Esportiva

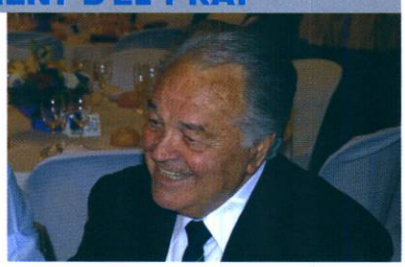

LA CULTURA

34 Purificación Hernandez, ilustradora que participarà en una sèrie de televisió animada

ELS ESPORTS

39 Entrevista a Sergio Garcia, nadador pratenc que participarà a les Olimpiades

DELTA No. 331 ABRIL 2008

Viking

Moda infantil · Puericultura · Llenceria

Römer nurse JANE bébé confort Britax

Totes aquestes marques les pots trobar a la teva botiga Viking

Avgda. Verge de Montserrat, 161 · Telf. 93 478 51 44 · El Prat de Llobregat

Plegat fàcil i ergonòmic, completament equipats

CASA CHENDO

La buena mesa

Menú del día
Servicio a la carta
Torradas
Tapas
Almuerzos
banquetes

Menús especiales para grupos (fácil aparcamiento)

Carretera de la Marina, 97-99 - 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT - Tel. 93.478.91.77 - Mov. 687.52.31.67

CIRCUIT PRAT

restaurant FESTES tapes CONCERTS...

OCI I DIVERSIÓ!!

+info: **www.circuitprat.com** tf. **933790257**

La Capsa

cala mar

l'Ateneu

CASINO

Bar Restaurante la STELLANA

desde 1968

• TAPAS • SELECTAS •

DISFRUTA DEL MAYOR SURTIDO DE TAPAS
ESPECIALIDAD EN
ANCHOAS DEL CANTÁBRICO
PATATAS BRAVAS
BACALAO A LA LLAUNA
JAMÓN IBÉRICO
GAMBAS DE HUELVA
CARNES IBÉRICAS

Primer de Maig, 12 · Tel./fax. 93 379 43 59 · 08820 El Prat de Llobregat

Més ocells, més avions

Estat de la qüestió sobre la difícil convivència entre els espais naturals i el creixement econòmic i urbà al Prat

Zona del riu Llobregat paral·lela a la Ronda de Llevant, on s'ubicarà el club de rem

SERGI OLIVERA / Aiguamolls i pistes d'aterratge, camps de conreu i polígons industrials, platges naturals i ports que s'amplien... El Prat s'està convertint en els últims anys en un exemple de municipi amb una gran varietat paisatgística. Això hauria de ser, en principi, un valor afegit per a la ciutat. Però no sempre és així quan aquesta diversitat és tan gran com antagònica. Els espais naturals del Delta del Llobregat estan cada cop més envoltats de noves infrastructures que són fruit del creixement econòmic del Prat i del país sencer: ampliació de port i aeroport, pota sud i AVE, a més del creixement urbà previst pel nord i pel sud del municipi. El resultat de tot això són unes zones humides, niu i lloc de migració d'espècies protegides i de flora singular, que es mantenen tot i que van haver de reduir forçosament el seu espai i estan cada cop més encerclades. Però què pot passar en un mig i llarg termini si l'acció humana continua avançant de la mateixa manera? Segons veus ecologistes, aquest model de creixement va en detriment de la preservació de l'ecosistema típic i històric del delta. Per altra banda, des de l'administració s'han creat ens com el Consorci per a la Protecció i la Gestió dels Espais Naturals del Delta del Llobregat, que miren per la conservació de les zones humides.

Les zones protegides actualment

L'ampliació de l'aeroport amb la construcció de la tercera pista va forçar la desaparició d'alguns estanys com eren el de la Podrida, Pas de les Vaques i Can Sabadell. Com a compensació per aquestes pèrdues en valors naturals, el Pla Delta contemplava la creació de nous espais

> **Depana creu que seguim un model de creixement contrari a la preservació de l'ecosistema històric del delta**

al costat del riu ja desviat, el que es coneix com a Cal Tet i comprèn el mateix Llobregat i les llacunes de Cal Tet i Ca l'Arana (que ja existia prèviament). Aquesta zona està sent molt prolífica en l'actualitat quant a la gran quantitat de nius de fotja, una au molt abundant al nostre delta. Segons el Consorci, el fet que hagi augmentat el nombre de parelles reproductores (més de 50) demostra que aquesta zona humida és la millor per a moltes espècies, degut a la qualitat de les seves aigües. La llacuna de Cal Tet va ser creada artificialment arran del desviament del riu, conjuntament amb parcel·les inundades amb canyissars, per poder fer la depuració biològica de les aigües de l'Estació Depuradora del Baix Llobregat. A més de la zona de Cal Tet, tenim altres espais que s'han mantingut intactes com l'espai del Remolar – Filipines, cap al terme municipal de Viladecans, els estanys de la Ricarda i de la Roberta i d'altres que s'han vist disminuïts en espai com la Pineda de Can Camins, la que envoltava l'antic càmping Cala Gogó, i que haurà de servir de porta d'entrada del futur parc litoral del Prat.

La visió de Depana

Tot i que la situació actual de les zones naturals no es pot considerar dolenta, des de plataformes ecologistes creuen que, a la llarga, el creixement urbà acabarà deterio-

Imatge de l'estany de la Roberta, amb l'aeroport al fons

Segons Depana, les infrastructures malmeten i salinitzen els aqüífers

rant l'ecosistema del delta del Llobregat si no s'hi posa fre. José García és membre de la Junta de l'organització ecologista Depana i responsable del Delta del Llobregat dintre d'aquesta. Segons García, les noves infrastructures i l'augment dels espais urbans, no solament al Prat sinó a totes les poblacions ubicades al delta, tindran una repercussió molt negativa: "si tenim en compte la desaparició de moltes terres de conreu,

Els espais naturals estan cada cop més envoltats de noves infrastructures

podem parlar d'una reducció d'un 50% de les zones naturals en els últims deu anys". El portaveu de Depana pel que fa la nostra comarca considera que els terrenys conreats van estretament lligats a les zones humides: "es necessiten per subsistir, com ha passat al Prat històricament, i el fet que manquin terres de conreu no beneficia el manteniment dels aiguamolls. De la mateixa manera, el Parc Agrari necessita els espais humits perquè

R·T·F TRIF TORRENTS ® S.L.
Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería
Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95
Fax. 93 379 31 18
EL PRAT DE LLOBREGAT
(Barcelona)

cuibany
CUINES I BANYS
CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics
Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48
EL PRAT DE LLOBREGAT

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.
■ INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
■ MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
■ SERVICIO TÉCNICO
■ VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
■ FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE
Lavavajillas automático
Plancha de asar de cromo
Descalcificador
Osmosis de agua
Armario
Aire Acondicionado
PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS
EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

El Consorci del Delta defensa la qualitat de les aigües de la depuradora destinades a l'hàbitat natural

es donin unes condicions agrícoles de qualitat. Un espai natural és el tot, el fet de tenir només zones protegides per a la flora i fauna és igual que tenir un gran zoològic però no és un espai natural equilibrat". Per José García, el principal problema de l'establiment de nombroses i grans infrastructures al delta és que malmeten els aqüífers subterranis: "la urbanització massiva provoca que la quantitat d'aigua que es filtrava terra endins hagi anat en clara disminució, perquè cada cop hi ha més barreres. Per altra banda el mar va guanyant terreny i l'aqüífer es va salinitzant". Tot i que això s'intenta pal·liar amb aigua procedent de la depuradora, García no ho veu clar: "les característiques de l'aigua no són les mateixes, no té els mateixos components, així el que es fa és alterar una dinàmica i això segur que tindrà conseqüències dolentes visibles a mig o a llarg termini".

La platja i el riu

L'ajuntament ha projectat crear un parc litoral a la platja que canviarà la façana marítima del Prat. Pel que fa al riu, estan projectades zones de passeig i d'esbarjo, com per exemple un club de rem proper al Pont del Mercabarna. Segons Depana, la platja actual del Prat està perdent terreny amb el mar per culpa de l'ampliació del Port de Barcelona: "de moment ho arreglen portant sorra per part del ministeri, però en el futur la nostra platja deixarà de ser natural i s'hauran de fer molts espigons per evitar que desaparegui, i això pot afectar fins a Castelldefels per un efecte cadena". García també alerta que el riu, a causa del desviament, ha disminuït la sedimentació i que l'aigua del mar ja s'endinsa 4 quilòmetres Llobregat endins.

José García creu que l'ajuntament "està lligat de mans i peus" per les administracions superiors (Estat i Generalitat) i l'únic que pot fer és "rentar-se la cara amb aparadors que justifiquin actuacions poc respectuoses amb l'ecosistema". La solució des de postures ecologistes radica en "paralitzar aquest creixement territorial exorbitant. Les administracions s'han d'adonar quan un territori no pot donar més de sí". •

MARMOLES OUTILLAS SL
MARBRES, PEDRES I GRANITS
CUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ
PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO
TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral
✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal
✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat
✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals
✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials
OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

flors company
Madoz, 4 tel.933790270
El Prat de Llobregat
FLORES POR TODO EL MUNDO INTERFLORA

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN
Tel. / Fax.: 93 659 40 97
e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

cOOperativa Industrial de Transportes • El Prat •

Teléfonos
93 658 21 33 • 93 658 21 37
Fax
93 659 40 97

C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratsccl@telefonica.net

Nos hemos trasladado a la nave del Polígono Can Calderón de Viladecans

ADMINISTRADOR DE FINQUES

Asesoria Técnica Laboral

JUSTICIA SOCIAL

LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Resgistro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències de 8 a 20 hores.

· **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia, ...fins a 20 especialitats.

· **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

Óscar Rando, secretario de la asociación sociocultural GATS y director de la Fundación Más Árboles

"Lo que yo hago también es política, y tan digna como la de un alcalde"

JAVIER MARTÍNEZ / Se define como emprendedor social, soñador despierto y agitador. Óscar Rando nació en 1972 en el barrio barcelonés del Carmel. A los siete años lo dejó para asentarse en El Prat, otro terreno que las máquinas también están volviendo inestable. Desde hace siete años, forma parte –y aún es el secretario- de GATS (Grups Associats pel Treball Sociocultural), organización que promueve los movimientos sociales alternativos en El Prat. Considerado uno de los apóstoles de las tesis ecológicas de Al Gore (Una verdad incómoda), Rando ha tomado las riendas de la Fundación Más Árboles con la intención de que la ecología vuelva a echar raíces en una sociedad que aún ignora el color verde, por mucho que se hable de las consecuencias del cambio climático.

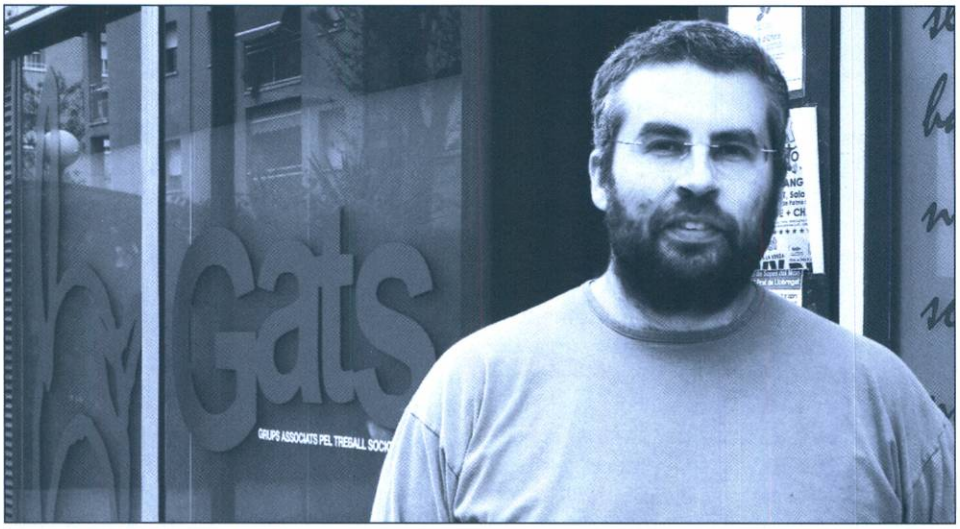

Óscar Rando, frente a la sede de la asociación GATS

–¿Quiénes se mueven alrededor de GATS?
–En GATS somos un conjunto de educadores "rebotados" con la forma de actuar de otras entidades y proyectos de ayuda, inserción social, etcétera. Nuestra máxima es no reproducir los vicios que hemos visto en esas otras entidades.

–Usted era empleado de una arraigada fundación pro discapacitados de El Prat y ya entonces era conocido por reivindicar como sindicalista los problemas de los discapacitados empleados en los centros de la fundación.
–Sí, hubo muchos problemas y llegué a interponer conflictos hasta con el ayuntamiento. Hay un mercado importante en torno a la desgracia de las personas y cada vez hay menos diferencias entre algunas fundaciones y cualquier sociedad anónima con carácter empresarial.

–Sindicalismo, ecologismo, GATS. Usted tiene capacidad de movilizar a gente. ¿No ha pensado en dedicarse a la política?
–Es que lo que hago también es política, y tan digna como la que hace un alcalde. De hecho, se hace más política desde entidades como la nuestra que desde los partidos, porque se está más cerca de la gente de la calle, de las asociaciones. En el tejido asociativo hay gente que defiende otra forma de ver las cosas y los políticos las apartan a veces como si fueran apestadas. Creo que podemos sumar y gestionar las diferencias de forma respetuosa. La sociedad aún vive muy de espaldas a la aportación de organizaciones como la nuestra y otras similares. Las organizaciones sociales tenemos una razón de ser en cada momento histórico y además van cambiando. El sindicalismo de CCOO ha evolucionado, por ejemplo, aunque algunos lo tachen ahora de acomodado.

"El político es reacio a los movimientos sociales, porque aceptarlos significaría ceder parte de su poder"

–¿Qué proyectos están desarrollando actualmente desde GATS?
–Aunque nuestro proyecto es de barrio, cada vez queremos que sea más un proyecto de ciudad. El año pasado creamos un nuevo espacio al que bautizamos como "El hall del Delta". Tuvimos una conferencia a distancia con Pere Casaldàliga, hemos desarrollado un proyecto para que los vecinos puedan organizarse para dialogar y resolver conflictos sin tener que acudir a la policía; también hemos desarrollado con el Departament de Treball una casa d'oficis y tenemos previsto programar teatro social o incluso trabajos audiovisuales para analizar el día a día en el barrio. En la parte cultural, estamos desarrollando el proyecto Radiochango, una web con más de 500.000 visitas al año especializada en músicas del mundo. Pero no sólo se habla de música, sino que cuenta con foros y editoriales sobre formas de cambiar el mundo. También intentamos aportar actividades desde La Capsa.

–Cuando oigo hablar de La Capsa también oigo hablar de hermetismo en la gestión cultural del área municipal de cultura. ¿Tiene usted la misma percepción?
–Encontramos inmovilismo en los técnicos de cultura del ayuntamiento, pero en la relación de nuestra entidad con el ayuntamiento hay mucha dualidad. Igual que hay encorsetamiento en cultura, en lo que se refiere al aspecto social de Sant Cosme la relación es muy fluida. Hay muchos políticos que han sabido comprender que Sant Cosme es el barrio de la transformación y han entendido la importancia del trabajo de las entidades. Lo que pasa es que la sociedad civil va bastantes metros por delante del político, y el político, como buen político, debe ser reacio a aceptar los movimientos sociales, porque aceptarlos significaría ceder parte de su poder.

–¿Los movimientos sociales que impulsan ustedes llegan a influir en los gobernantes?
–Es complejo. En el ámbito local, incomodamos a muchos políticos, pero tenemos complicidad con muchos otros. Algunos se arman con corazas y otros en cambio nos piden que tiremos del carro para movilizar a la gente. En realidad, hemos encontrado apoyos en todos los partidos, desde el PP hasta ERC. A veces, por eso, a los políticos les cuesta entender que las entidades somos autónomas y que no deben intentar encorsetarnos ni hacernos pasar por su aro. Lo mejor que queda de asociaciones como la nuestra es la posibilidad de agitar conciencias. Vivimos en un momento histórico en el que gracias a un SMS puedes reunir a 3.000 personas gritando "No a la guerra" frente al Gobierno Civil, y eso me encanta.

–Pasemos a los frentes de batalla ecologista. ¿Qué pretende la Fundación Más Árboles?.
–Sencillamente, plantar árboles. No es una fundación de batalla ni de denuncia, como otras organizaciones ecologistas. La nuestra sólo pretende buscar colaboraciones para devolverle al árbol la importancia que merece. Aquí entramos en las supuestas contradicciones: a veces nos preguntan, por

ejemplo, cómo es posible que digamos que las mesas deben ser de madera.

–¿Cómo es posible que defiendan las mesas de madera?
–Muy sencillo, porque los árboles, después de talarlos, se pueden volver a plantar, y además en estas mesas estamos capturando CO2 y creando sumideros permanentes. Lo que no es viable es seguir defendiendo el mobiliario de plástico, porque proviene del petróleo y éste es un recurso finito. Hoy en día la tecnología permite talar un árbol y plantar dos. El árbol fija la tierra, la oxigena, filtra humedad, atrae el agua... Hace muchas cosas que son impensables de forma artificial. Mientras nos hemos ido cargando árboles, han ido aumentando los niveles de CO2 y el calentamiento global. Y lo digo hablando desde un delta, donde la subida del nivel del mar sería más que preocupante.

–Recientemente, entre su fundación y Clickair han plantado árboles en el delta. ¿Colabora esta compañía con ustedes en algún otro aspecto?
–Sí. Consiste en que la compañía calcula el coste medioambiental del trayecto de los viajeros, y eso incrementa el precio del billete en dos, tres o cuatro euros que se destinan a plantar más árboles.

–Eso es como empezar a refregar a los ciudadanos el desgaste medioambiental que provocan.
–No soy partidario de refregar, pero creo que vivimos totalmente de espaldas a lo que cuestan las cosas. En este país se pagan salarios bajos y pagamos poco por las cosas. Por ejemplo, aunque se considere una barbaridad, yo creo que el gasoil ha subido poco. Con un litro de gasoil, que cuesta un euro, igual puedes obtener una fuerza de trabajo equivalente a 10 trabajadores a destajo 24 horas. Tenemos, por tanto, un material muy potente que no pagamos según lo que cuesta. Si fuéramos más conscientes de estas cosas, compraríamos coches más eficientes y respetuosos con el medio ambiente.

–¿No es todo esto una parte más del plan de márqueting de las empresas?.
–Bueno, Clickair, Volkswagen o Matutano han empezado a cambiar y colaboran con nosotros. ¿Es márqueting? Puede, pero otras compañías no lo hacen.

–¿Las empresas deben plantearse un giro ecológico?
–Sí. Es posible hacer economía sostenible y rentable. De hecho, las empresas que no sean ambientalmente responsables no tendrán futuro. Si exprimimos los recursos del mundo como un limón, llegará un momento en que no habrá economía posible. Pero no se pasa a ser responsables en dos días. Yo apuesto por la transición tranquila. El tema del árbol es sólo la punta del iceberg. Hay un trabajo detrás para conseguir que las empresas se planteen procesos productivos más responsables respecto al agua, la luz, etcétera. Para ser eficientes, no hay que bajar salarios, sino trabajar de forma más limpia; ahí hay una línea de negocio que también es rentable. En Volkswagen, por ejemplo, por cada coche que compras, ellos plantan 17 árboles; así, la huella ecológica que deja ese coche es prácticamente cero.

> "Las empresas que no sean ambientalmente responsables no tendrán futuro"

–Se nos presenta la sequía como un problema grave y la desalinizadora de El Prat como solución a corto plazo. ¿Es una solución ecológica?
–No tengo base científica para argumentar a favor o en contra. Supongo que las desalinizadoras también conllevan un coste energético. En cambio, con la plantación de árboles se conseguirá atraer de nuevo el agua. Tenemos la misma agua en el mundo que hace unos años, lo que pasa es que está "desordenada" porque hemos eliminado los elementos que la atraen, y el principal imán del agua es la masa verde. En España debería haber unos 1.500 árboles por habitante, pero incluso en las zonas más verdes, como Euskadi o Navarra, hay sólo 400.

–Usted conoce personalmente a Al Gore. ¿Qué opina de él?
–Que es una persona coherente y convencido de sus tesis, aunque le rodee ese carácter tan americano de comunicador-predicador. Lo invitamos al primer encuentro de Amigos de los Árboles en Barcelona. La segunda vez que tuve contacto con él fue en una formación donde nos cedió el uso de todos los materiales de su película "Una verdad incómoda", para que los adaptemos a nuestra actividad.

–¿Al Gore ha creado un estilo a la hora de comunicar sobre ecología?
–Ha hecho algo muy importante: socializar el programa medioambiental.

–También tiene detractores, incluso científicos.
–Desde la comunidad científica nadie cuestiona sus planteamientos. Nadie tiene dudas ya sobre la existencia del cambio climático. Es cierto que hay muchos intereses económicos que pretenden convencernos de que el cambio climático es sólo una teoría, pero la verdad es que estamos viendo cosas insólitas como tornados cerca de nuestras costas, lluvias abundantes en Extremadura en pleno agosto... No hay dudas de que el cambio existe y seguramente es de los problemas actuales más importantes. Lo que pasa es que a los grandes partidos les va más el hablar de crisis económicas. ¿Que las empresas no vayan a obtener tantos beneficios significa que haya una crisis? Es que a lo mejor el beneficio tiene que repartirse más entre todos, con mejores salarios. Dudo mucho de la influencia del sector inmobiliario en una crisis económica, como se nos quiere vender, porque no es un sector que se caracterice por haber repartido riqueza. El dinero que genera la construcción va a parar a muy pocos bolsillos. En cambio, parece que toda España trabaja en la construcción. •

TOT AUTO PRAT

- Mecánica General de l'Automòbil
- Electricitat
- Revisió pre ITV
- Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- Carroceria
- Interiors
- Motor
- Centre de Greixatge

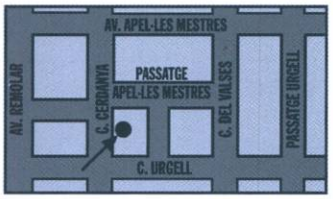

Cerdanya, 89-91
El Prat de Llobregat
Telf. 93 370 08 11

• SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL •

EL SAFAREIG OFICIAL

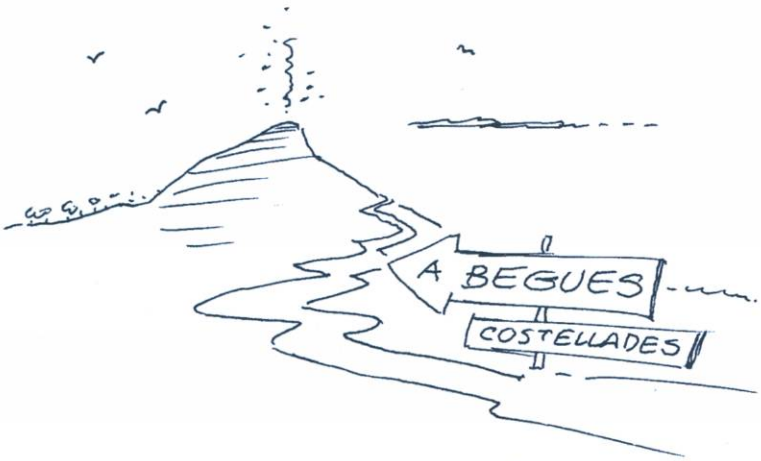

El pleno municipal se está despratizando. Primero, el efecto "Gallego", al que después de la poltrona de diputado le vendrá pequeña la modesta butaca de la sala de plenos. Pero a los otros, déjalos ir, que se han vuelto espirituales de golpe y porrazo: ERC pidiendo por el Tibet (pronto le vemos rapado y con toga naranja, como el Dalai Lama), aunque seguro que más por la vertiente independentista que por la ascética. Felip-Neri desde CiU pedía el reconocimiento por el abad de Montserrat. ¿Tan faltos estamos de temas locales?

Claro, que nosotros les damos ideas rápidamente. El departamento de soluciones drásticas marca ICV, en vista de los altercados, peleas y acumulación de porquería que se daban últimamente en ese gran asadero de butifarras que era el Parc Nou, ha decidido eliminar el problema de raíz. ¿Vigilando el comportamiento cívico? Qué va, para qué. Eliminando las barbacoas públicas de piedra. Ya saben: esta primavera, las costilladas, a Begues y alrededores. Del ocio dominguero en El Prat no quedan ni las cenizas.

Suerte que no tenemos ninguna plaza donde se celebren botellones ni eventos similares, porque estos de ICV eran capaces de inundarla y convertirla en lago artificial con tal de eliminar el problema.

Algú del govern municipal havia suggerit que potser la Policia Local podia passejar més sovint a peu pel Parc Nou i fins i tot ensinistrar els veïns Mossos per tal que coneguessin l'ambient de costellada. Ara bé, tal i com està l'organització d'horaris i recursos humans dels nostres agents locals, van decidir que potser un altre dia.

Aún hay dudas sobre quién fue el primero en comunicar lo de los socavones de Sant Cosme. ¿Los vecinos? ¿La empresa constructora? ¿La Generalitat? No se preocupen, que la policía política del ecosocialismo moderno hará las averiguaciones pertinentes, igual que ha sucedido cuando se destapó el incidente del depósito. El Gran Hermano te vigila...

Un dels darrers incidents a l'aeroport l'ha protagonitzat una companyia de baix cost amb seu al Prat que va deixar a terra 300 passatgers perquè els ordinadors no van registrar el canvi a l'horari d'estiu. Aquesta companyia anuncia a la premsa la seva "puntualitat britànica". Res a dir, llavors; a Gran Bretanya, en efecte, porten una hora de diferència amb nosaltres.

Encara no porten ni un quilòmetre de metro i ja van dos esvorancs. Al casc urbà del Prat hi van cinc parades. Facin estadística, multipliquin. Amb deu números, potser algun carrer més s'emporta el reintegre.

LA TIRA

Des de la butaca

Tibet sí, olimpíades no

Mentre a Lhasa els xinesos estaven matant als tibetans com si fossin rates, en alguns informatius es preocupaven en saber si l'alta contaminació de la ciutat de Pequín afectaria als corredors en els Jocs Olímpics. Mentre les llibertats a la capital xinesa brillaven per la seva absència, Espanya declarava que hi seria a primera fila en els Jocs Olímpics.. Per sort, i gràcies a a l'internet que ha revolucionat tot el món de la informació, ens hem adonat que la manca de llibertat a Xina i les polítiques repressives del seu govern segueixen com sempre.

I, els periodistes ho saben: Xina és el país del món amb més periodistes empresonats. Xina és un a dictadura terrible, i el Tibet un país sotmès. Són qüestions òbvies que, malauradament, estan quedant arraconades davant la importància mediàtica dels Jocs Olímpics i el prodigiós creixement econòmic de la Xina, que molts països volen aprofitar. Unes circumstàncies que han fet guanyar-se la consideració i l'amistat d'Occident, a pesar de ser el perfecte exemple de país que no respecte els Drets Humans.

Xina és a punt d'encetar uns Jocs Olímpics amb les mans tacades de sang. I el Tibet es dessagna davant la passivitat d'uns governs que, advertint que la riquesa xinesa s'ha multiplicat per deu en menys de trenta anys, miren cap a un altre costat i envien a competir els seus millors esportistes.

Qui ens vulgui fer creure que un esportista o un espectador a Pequín pot contribuir a la pau o influir positivament sobre el respecte als Drets Humans, s'està mentint a si mateix. Xina ha enredat al COI amb les seves promeses, sense cap intenció de complir-les: la llibertat de moviments pels periodistes ha estat eliminada: sobre el Tibet no es permet informar; l'accés a Internet i als mitjans independents està bloquejat i, les organitzacions estrangeres i els turistes són observadors ingrats.

Davant aquest panorama jo sóc dels que pensen que Pequín no es mereix aquestes Olimpíades.

Si finalment, a l'estiu, se celebren els Jocs Olímpics a la capital de Xina, aquests es convertiran en una pura i dura rèplica dels que Hitler va inaugurar a Berlín a l'any 1936.

MÀXIM PUJADÉ

LA BÚSTIA

El acuífero, una excusa como otra cualquier

Hablar de nuestro acuífero como excusa para no soterrar la autovía de Castelldefels, me parece superficial y falto de rigor científico.

Viene a cuento este tema porque el teniente de alcalde de Ordenación Urbanística, Sr. Sergi Alegre, contestó a la oposición que no se podía soterrar la autovía por el tema del acuífero. Quería decir el edil que con el soterramiento de la autovía se frenaría la aportación de agua freática a la parte sur de la ciudad y podría secar los pozos municipales, desde donde se extrae al agua para el consumo ciudadano.

Si esta teoría fuera cierta y contara con el rigor científico de cualquier ingeniero de minas, chocaría de inmediato con el soterramiento de las vías del ferrocarril, donde se han hundido pantallas a ambos lados de los túneles, es decir , paredes de hormigón de 28 metros de profundidad, muy por debajo del nivel que se pretendía soterrar la Gran Vía.

No se tiene constancia de que el acuífero haya sufrido males irremediables. Por otro lado, este soterramiento ha sido bendecido por las autoridades municipales, con lo que la afirmación del edil, además de ser contradictoria con actuaciones idénticas sobre nuestro territorio, evidencia una preocupante falta de coherencia conceptual.

A veces para salir al paso de ciertas peticiones de la oposición, se inventan excusas tan increíbles, que descalifican a quien se las inventó.

Juan Miñarro

Ciutadans. Una propuesta política de futuro.

Cuando pensamos en política debemos pensar que el sistema político que hayamos elegido no es un mecanismo que funcione solo y que una vez puesto en marcha, automáticamente cumplirá con sus objetivos.

Como cualquier instrumento que utilicemos en la vida, un sistema político necesita supervisión, control y perfeccionamiento. Alguien dijo que la democracia es el peor de los sistemas políticos exceptuando todos los demás. Yo no estoy de acuerdo. La democracia es el mejor sistema político, de cuyas virtudes yo destacaría el principio de que el gobernante solamente es un trabajador más que debe poner todo su esfuerzo al servicio del bien común.

Pero si los ciudadanos nos limitamos en nuestro uso de la democracia a poner una papeleta cuando nos dicen que toca votar, la democracia degenera por sí sola en partitocracia. Partitocracia es cuando no hay un solo mandatario y con carácter vitalicio, como desgraciadamente tuvimos durante 40 años, sino varias organizaciones que es cierto que deben competir entre ellas consiguiendo votos, pero que para movilizar esos votos renuncian a ofrecer propuestas útiles para la sociedad y se limitan a utilizar unos pocos temas pasionales elegidos por las cúpulas de los partidos. Si además actúan en simbiosis con unos medios de comunicación fuertemente vinculados a cada uno de los partidos políticos, estamos en un sistema que impide a la sociedad tener debate de ideas y poder progresar. Creo que es una descripción que guarda un buen parecido con el escenario político de España en general y Cataluña en particular.

Ésta es la situación en que nació Cutadans-Partido de la Ciudadanía en el año 2006. Es cierto que el impulso inicial provino de personas que discrepaban profundamente del nacionalismo catalanista, cosa perfectamente legítima y de la que ni mucho menos nos vamos a avergonzar mientras creamos en nuestros argumentos. Pero lo importante es que la iniciativa fraguó en un partido cuya principal característica es el poseer una militancia entusiasta, que suple con mucho esfuerzo y dedicación la falta de fuentes importantes de financiación, movidos por la ilusión de ensanchar el debate político más allá de los estrechos límites en los que los partidos tradicionales lo han encerrado.

José Miguel Velasco
Militante de Ciutadans-Partido de la Ciudadanía en El Prat de Llobregat

L'A. VV. del Nucli Antic parla

L'A. VV. Nucli Antic d'El Prat de Llobregat en representació de tots el veïns afectats per les influències que han tingut les obres de soterrament de rodalies i de LAV (AVE), després de rebre, el 10 de març del 2008, l'acta final de la diagnosi i avaluació de la Mesa Tècnica del 12 de desembre del 2007 rebuda després de reclamar-la reiteradament, exigeix que adif repari la totalitat dels 140 edificis afectats i inspeccionats i expressa el seu rebuig a la línia de tall del 0,50 per realitzar les reparacions donat que:

- Al març del 2006, l'A.VV. Nucli Antic va obrir les portes de les vivendes dels veïns de la zona d'obres per fer inspeccions prèvies a l'inici de les obres i Adif va rebutjar-la fent-los responsables, tal com deia l'escrit, de totes les fisures que sortiguessin des d'aquell moment a les vivendes.
- A l'octubre del 2006, l'A. VV. Nucli Antic adverteix a Adif i a l'Ajuntament de l'aparició de les primeres esquerdes a vivendes de la zona afectada per les obres. Acció que ambdues parts, van passar per alt sense donar-li prou credibilitat.
- Al gener del 2007, es fan públics tots els problemes que estan patint els veïns del nostre barri a través dels mitjans de comunicació aconseguint, per primer cop, que Ajuntament i Adif ens escoltin.

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" –encara que es publiquin amb inicials- han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": direcció.periodicdelta@yahoo.es

El ban

Crec que és un bon gest per a afavorir la política de proximitat -que ara defensen amb tant de zel tots els polítics- el fet de què el nostre alcalde hagi editat un ban per a fer saber als seus conciutadans que han d´estalviar aigua i que han de ser responsables i solidaris donada la persistent sequera que ens afecta a tots.

Està clar que ja coneixíem el problema, d´una banda pel ressò mediàtic que ha tingut i d´una altra, perquè, malauradament, s´ha convertit també en un motiu de confrontació política partidista que ha anat més enllà de l´aportació de solucions al tema. Per això, penso que la senzillesa comunicativa del ban és un gest entranyable, bonic, directe i barat que probablement, tindrà més impacte entre els pratencs i les pratenques que una declaració solemne feta a qualsevol dels mitjans de comunicació municipals.

Jo diria que iniciatives com aquesta -fetes també puntualment en d´altres municipis- humanitzen i apropen administrador i administrats; perquè quan el llegeixes -el ban-, enganxat a la paret de la porteria de casa o al mateix ascensor, sembla que sigui un missatge personalitzat, que l´hagin fet per a tu en exclusiva, que per una vegada, ets tu el protagonista, i que no té res a veure amb la indigerible quantitat de comunicacions de tota mena i format que ens trobem cada dia a la bústia.

Caldria reivindicar el ban com a vehicle de comunicació normalitzat entre els governants i els governats; igualment per ordenar i per fer saber però també per gaudir. Sens dubte, es tracta d´un document en el qual es fa necessari sintetitzar i donar indicacions clares.

Només per això, per destriar el gra de la palla, valdria la pena institucionalitzar el ban a totes les administracions públiques.

Josep María Canalías
Director de "Delta"

- 16 de gener del 2007. Oficines de Adif a Barcelona.- El Sr. Rafael Rodríguez promet que seran reparades totes les cases afectades amb esquerdes. Promesa buida a dia d'avui veient les valoracions de l'acta final i posició insignificant del Sr. Lluis Tejedor, present en aquella reunió "televisiva", al fer un recull de les accions portades a terme pel nostre Ajuntament en defensa dels seus veïns.

- El tècnic representant de l'A. VV. Nucli Antic, Sr. Carles Buxadé, declara, reiteradament, la seva disconformitat amb les valoracions i resultats de les inspeccions reflectits a l'acta final:

"Afirma que lo prioritario es determinar cómo se arreglan los edificios y eso simplificaría el modelo de evaluación para fijar la rehabilitación de los mismos."

"Opina que la línea de corte de 0,50 para rehabilitar edificios es escasa, ya que considera que hay inmuebles por debajo de ese corte que se han visto afectados por los trabajos realizados."

"...en la construcción se utilizaron pilotes de hinca que están desaconsejados cerca de las edificaciones sensibles y que la hinca de estos provocó más vibración que el paso del tren en superficie. También afirma que hay edificios en Ignasi Iglesias donde aparecieron las fisuras justo después de la actuación de los pilotes de hinca (el día después de su segunda utilización en la obra)."

"De igual forma, pone de manifiesto que la distancia como medida para la afectación de los edificios no es un criterio que sea aceptable, ya que pueden existir patologías por cambios del nivel freático a consecuencia de las obras de excavación realizadas."

Per altra banda, el Sr. Fructuós Mañá (arquitecte independent) també es manifestà clarament dient:

"...., manifiesta que el informe compara los resultados obtenidos con una tipología de edificios que no son extrapolables a los edificios del Prat de Llobregat, siendo la mayoría autoconstrucciones."

"...no se puede afirmar taxativamente que no se ha producido ninguna fisura, y que afirma que se habría de asumir que las vibraciones provocan ciertas fisuras."

Per tot això, aquesta Associació de Veïns reclama a Adif i al Sr. Lluis Tejedor, com alcalde d'El Prat de Llobregat, la reparació total de les esquerdes i desperfectes , originats per les obres de soterrament de rodalies i de l'AVE, dels 140 edificis relacionats a l'acta de diagnosi i avaluació de patologies.

La Junta. A.VV.NUCLI ANTIC

Amb l'aigua al coll

Necessito escriure

"Vull escriure, necessito escriure; res no m'ha fet tant de plaer, d'ençà que sóc al món, com un llibre meu acabat d'editar i amb olor de tinta fresca..."
Mercè Rodoreda en una carta enviada l'any 1945 a la seva amiga, la també escriptora Anna Murià.

Enguany Mercè Rodoreda hauria fet 100 anys. No m'ho vull imaginar.

Si a alguna escriptora de casa nostra li escau allò de ser un bell cadàver abans que una vella desferra és a la seductora Mercè Rodoreda.

Els 100 anys del seu naixement han donat peu a l'any Rodoreda. Fins ara, cap celebració a l'altura del que mereix. Perquè Rodoreda és una escriptora de soca-rel. Necessitava escriure i ho va fer en condicions difícils. Difícils per a la seva mateixa supervivència, perquè s'havia de guanyar la vida cosint a preu fet. Perquè havia d'escriure en una llengua aliena a la del seu entorn. Perquè anava contracorrent dels usos socials del seu temps.

Fins i tot ara... Es reivindica, per exemple, que el fet de ser dona no es mostri associat al de ser mare; però es parla de qui sent mare, al cap dels anys, opta per una vida pròpia, allunyada fins i tot dels néts?

És d'aquest amor radical envers la literatura, l'únic desig permanent, d'on brolla l'escriptura de Mercè Rodoreda. És una escriptura despullada en la seva senzillesa aparent, lliure de servitud, i amarga fins a l'estremiment. També està plena de punxes subtils que es claven a l'ànima de qui la llegeix, mentre els adjectius i els noms il·luminen els relats, els graven a la nostra memòria.

Em resisteixo a recomanar un llibre de Mercè Rodoreda, perquè no en vull preterir cap. És clar que tinc els meus preferits, però... són els meus. Els recomano tots i qualsevol. Això sí, sense anotacions ni interpretacions. Primer llegir, després comentar, saber les altres opinions, el que vulguin... però la primera relació ha de ser directa, sense mitjancers. La literatura ha de ser un goig o un patiment, per si mateixa, per la força de les paraules. Perquè, si algun sentit té llegir un llibre, és el descobriment.

Com hauran descobert a aquestes alçades sóc fan de Mercè Rodoreda. Els desitjo que el proper Sant Jordi descobreixin un llibre que els faci viure tan intensament com la Rodoreda. Al cap i a la fi, el que importa és quedar enganxat en la tela d'aranya de la literatura. Per plaer.

MANOLITA SANZ

S'aprova el PAM amb les crítiques de l'oposició de manca de diàleg

Duarte acusa ERC, CiU i PP de no fer propostes, però sí "demagògia"

NEUS MACÍAS / "¿Aportacions de l'oposició? En blanc, no heu fet cap proposta", va recriminar Rafael Duarte, portaveu d'ICV-EUiA, a la resta de grups fora de l'equip de govern, en la discussió sobre l'aprovació definitiva del PAM (Pla d'Actuació Municipal). Duarte contestava així a les crítiques de CiU, ERC i PP de no haver consensuat el document ni haver tingut en compte l'opinió de l'oposició. "És lícit que hi voteu en contra, però no podeu dir que no hi ha hagut voluntat de diàleg. Jo vaig trucar personalment tots els portaveus per oferir explicacions o aclarir dubtes sobre qualsevol punt. I avui no he sentit propostes, però sí demagògia". L'ecosocialista va assegurar que l'única aportació de l'oposició havia estat una proposta per estudiar la viabilitat de fer un pàrking soterrat a la Plaça de Ramon Roigé.

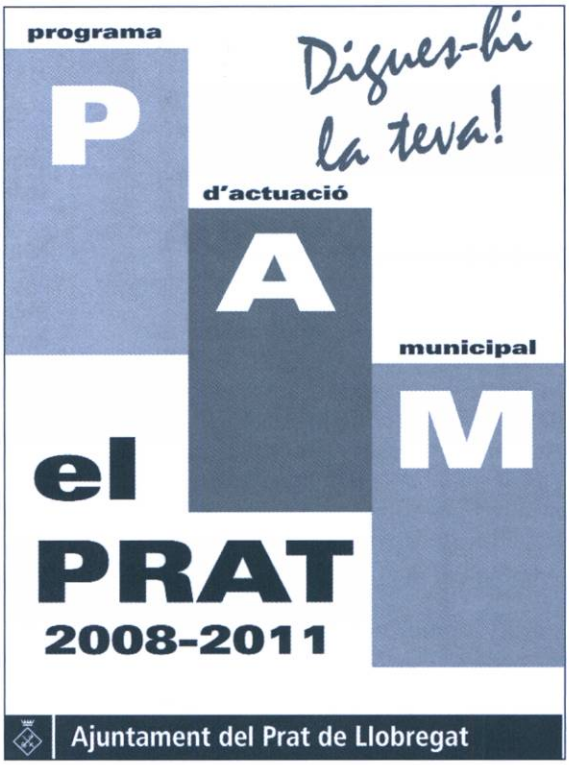

Manca de consens sobre El Prat Nord i Sud

Antonio Gallego, portaveu del PP, va inaugurar el torn d'intervencions, sorprès pel silenci de la resta de grups polítics, que en un principi no semblaven interessats a fer ús del seu dret de paraula. Un combatiu Gallego va oferir cinc raons per les que el seu grup votava en contra d'aquest PAM. Entre elles, que el document "és un programa de tot allò que ICV i PSC van aprovar, i han deixat el PP al marge d'aquests acords". Gallego va negar-se a votar el document "de forma gratuïta, i a canvi de res: això no s'estila a la política", i va recordar que "no hi ha hagut consens sobre el Prat Nord i Sud, per exemple". En aquest sentit, va criticar que només s'hagi fet el primer tràmit legal per a l'Eixample Nord, que la construcció de pàrkings municipals hagi estat de "zero" en 8 anys i que portin tant de temps "arrossegant els mateixos projectes". L'escassa participació ciutadana va ser també el centre de les crítiques del popular. "Han repartit 26.000 PAMS amb la revista municipal, i només han rebut resposta de 94 persones. Abans implicaven les entitats i hi havia més participació. Alguna cosa s'està fent malament per implicar tan poc la societat: vostès no s'han pres seriosament aquest procés".

El PAM, una "llista de la compra"

Felip-Neri Gordi, portaveu de CiU, va anunciar també el seu vot contrari al PAM, que va qualificar de "llista de la compra". El convergent va lamentar que alguns temes importants "s'hagin ventilat en 3 línies", i va entrar al detall en assumptes que cita el document. Entre ells, el tema de la immigració. "Sabem que hi tenen dades, però als partits de l'oposició no se'ns ha informat de res".

En el seu torn de contrarèpliques, i responent a les acusacions de manca de propostes de Rafael Duarte, Antonio Gallego va anunciar que votaria a favor del PAM si l'equip de govern es comprometia a incloure-hi qualsevol d'aquestes tres qüestions: la creació d'un viver d'empreses, la cessió de terrenys per a un centre de malalts d'Alzheimer, o l'augment de la plantilla de la Guàrdia Urbana en 30 agents". El repte va caure en l'oblit. El convergent Gordi va lamentar "la intervenció contundent i a la defensiva" de Duarte, que "confon informació amb propaganda". Finalment, el PAM es va aprovar amb el vot favorable d'ICV-EUiA i PSC, l'abstenció d'ERC i la negativa de PP i CiU.•

CiU recorda Cassià Ma. Just i Josep Benet

N. MACÍAS / Amb una setmana de diferència, van morir l'abat emèrit de Monserrat, Cassià Ma. Just, i l'historiador i polític Josep Benet. Una moció de CiU al ple de l'ajuntament va voler homenatjar-los i que el consistori es comprometés a traslladar el condol a les famílies dels difunts, a més de que es tinguin en compte les seves figures per la Comissió del Nomenclàtor d'El Prat, que s'encarrega de designar noms per a carrers, places i equipaments. Jordi Gili, regidor de CiU, va lloar la lluita "per la llibertat, la democràcia i la reconciliació" dels dos difunts. Rafael Duarte, portaveu d'ICV-EUiA, va assegurar que la Comissió del Nomenclàtor es va crear per evitar mocions d'aquest tipus. Duarte també va criticar que aquesta petició es traslladés en forma de moció. "Amb un prec n'hauria hagut prou", va dir. L'ecosocialista va instar Gili a retirar la moció, i va assegurar que ja l'alcalde havia traslladat el seu condol "en nom de tota la corporació", però no del Ple Municipal, com volia el convergent. En la mateixa línia es va pronunciar el regidor del PP Rafael Grande, que va demanar Gili la retirada de la moció, i va amenaçar, irònic, a proposar també per la seva banda que la Comissió del Nomenclàtor dediqués un carrer al Dalai Lama, en relació amb la moció en defensa del Tibet.

La simbologia catalana, de nou a debat

La primera moció que va presentar ERC al ple, després d'aconseguir entrar al consistori, va ser per demanar més presència de símbols catalans als carrers d'El Prat. Set mesos després, és CiU qui torna a portar a debat la necessitat de reforçar la presència de signes de catalanitat, i ho concreta en la senyera catalana. La moció de CiU demanava que "s'instal·lin pals de bandera dignes a indrets com la plaça Francesc Macià, jardins de Lluís Companys, la plaça de Catalunya, Torre Muntades o Torre Balcells", i també incloïa a la llista les escoles i entrades de la ciutat. El document volia que les entitats puguin adquirir banderes" a un preu assequible" i les puguin lluir als actes públics. El líder d'ERC, Joan Camps, va recordar la moció de Lluís Companys, i es va abstenir en la votació. Antonio Gallego, del PP, va mostrar-se combatiu a l'hora de defensar la presència de la bandera espanyola al balcó de la Casa de la Vila. "Les banderes són on han d'estar. Si vols que la retirin, simplement no la miris.Tant els molesta la presència de les quatre banderes? I vostès s'omplen la boca de paraules com convivència i tolerància?". José García, portaveu del PSC, va anunciar el vot negatiu de l'equip de govern per considerar "una mica massa" que es posin banderes a totes les places. García va dir que les entitats disposen de banderes d'El Prat quan així ho demanen a Protocol de l'Ajuntament. •

El ple reclama el pont per arribar al Polígon Pratenc

Davant el semàfor que dóna accés al Polígon Pratenc es formen cues de cotxes i transport pesant

NEUS MACÍAS / A proposta de PP, i amb el consens de la resta de partits polítics, el ple municipal va aprovar una moció per instar a la Generalitat a la immediata licitació de les obres de construcció sobre el riu Llobregat que connectarà de forma directa el Polígon Pratenc i la ZAL amb el nucli urbà d'El Prat. En aquests darrers anys, les nombroses actuacions que s'han dut a terme a aquesta zona, com el desviament del riu Llobregat, la construcció de la depuradora o la construcció de la ZAL II, han provocat, segons el document, "que el disseny del territori, la xarxa viària i principalment els accessos al Polígon hagin variat substancialment". Tots aquests canvis han provocat dificultats per als més de 7.000 treballadors que diàriament es desplacen per anar a treballar a qualsevol de les 150 empreses que s'ubiquen en aquest polígon. Per un mateix accés han de transitar tant els vehicles industrials com els vehicles privats. Davant aquesta circumstància, el Govern de la Generalitat va preveure la construcció d'un pont sobre el riu Llobregat. El projecte ja està tramitat "des de fa més de 15 mesos", segons la moció que va presentar el PP. Però encara no s'ha licitat.

Antonio Gallego, portaveu del PP, va estar d'acord amb les modificacions introduïdes per poder consensuar la moció, "perquè l'esperit de la demanda es manté", va assegurar. L'alcalde, Lluís Tejedor, va explicar que l'ajuntament està present en una Taula Tècnica que discuteix el projecte, amb la missió de "millorar la connectivitat" amb aquesta zona. Tejedor va assegurar que s'ha de modificar la semaforització de l'actual desviament cap al Polígon Pratenc, i s'ha de millorar l'entrada del ferrocarril per la Zona Franca. "S'ha de fer una intervenció, perquè ara només es compta amb un semàfor precari". •

ERC vol solidaritat amb el Tibet

N. M. / El portaveu d'ERC, Joan Camps, va acceptar alguns matisos al text de la moció presentada pel seu grup al ple municipal, i d'aquesta manera es va consensuar un document que denuncia l' "ocupació xinesa del Tibet i la repressió indiscriminada" que pateix el seu poble, a més d'expressar la solidaritat del consistori amb un territori que té "la seva identitat i la seva voluntat de llibertat nacional". A petició de l'equip de govern, expressada pel regidor de Participació Ciutadana i Cooperació, David Vicioso, el text sol·licita que s'obri "una comissió d'investigació internacional i independent que esclareixi les responsabilitats dels fets ocorreguts en el Tibet".

Joan Camps va assegurar que el poble català "ha patit també la manca de drets humans i d'identitat", i és precisament per això que "ens hem de mostrar més solidaris i sensibles amb aquest país. El nostre deure polític és donar-los suport".

La moció no va comptar amb el recolzament del Partit Popular, que, a través del regidor popular Rafael Grande, va manifestar el seu rebuig a documents d'aquest tipus, "que desvirtuen el sentit del que ha de ser una moció: nosaltres no som la ONU". En la mateixa línia, Grande va denunciar que ERC "insisteix a buscar paral·lelismes amb pobles oprimits, i això no és real: nosaltres vivim en una democràcia". •

El Prat de Delhi

L'espectacular sequera del riu Llobregat m'ha deixat corsec. En enfonsar els ulls en la seva disposició, cercava sadhus, temples hindús mig enderrocats i les construccions bigarrades pròpies de l'Índia. Mentre provava de fer coincidir el curs del Yamuna al seu pas per Delhi amb el Llobregat a l'alçada del meu Prat, m'ha sobtat la desaparició de l'aigua, que, aquesta vegada sí, només he tingut la possibilitat d'atribuir a la crueltat de Krishna.

A Delhi també hi ha un greu problema d'aigua: de manca i de salubritat. És molt comú que fins i tot les famílies més adinerades hagin de baixar a les quatre de la matinada a posar en marxa la bomba d'aigua per tenir-ne pel dia següent. A El Prat la implantació d'aquest sistema seria més conflictiu, donada l'alçada d'alguns edificis. Delhi té un skyline pla només trencat per alguns hotels i monuments històrics: la resta de construccions s'estenen amb generositat com una catifa que no s'aixeca més de tres plantes; El Prat, en canvi, exhibeix la seva finezza plana al seu sòl, ideal per les noves lleves de futbolistes i poc adient pels amants de la bicicleta de muntanya. Dues formes –asiàtica i europea- d'exhibir una qualitat innecessària i, per això mateix, maca.

Em diu una senyora d'una certa edat que abans es trigaven més de vint hores en tren de Còrdova a Barcelona, que em ficava amb les viandes al tren i les compartíem, que sempre feia amics, perquè és clar, el viatge és molt llarg, i ara les distàncies no són distants, bé, sí que ho són, però hi ha mitjans per escurçar-les. La imatge és la mateixa que la de l'àvia índia donant formatge fresc al nen, pa rodó, té amb llet, mentre el tren arriba d'un poblat de Bihar a la capital índia. Tot i que no crec que en el trajecte Còrdova-Barcelona es trobessin vaques a les vies que obliguen a aturar-se o elefants engalanats que han sortit a caminar a les quatre de la matinada per arribar a una boda que comença dos dies després.

I, en arribar a una prada de Delhi, tot deixa als meus ulls la mateixa empremta emocional: l'Índia i Espanya; les tombes de sants sufís i el vol nostàlgic dels avions d'Ibèria sobre l'aparcament de la platja contaminada; els jardins de Lodi com una ferida més de Delhi, dona desaprensiva i disposada a tot, i els polígons industrials pratencs en voluntat geogràfica amb els surreals estanys del Delta del Llobregat. La nit d'animals asiàtics cridant: l'obscuritat catalana i mústia de la meva ciutat.

AGUS MORALES
Redactor de Delta i periodista a la delegació d'EFE a Nova Delhi

La Policia Local signa un acord per tenir un nou calendari

Es farà una reducció horària de forma progressiva, fins el 2009

DELTA / Els agents de la Policia Local d'El Prat veuran com es redueix la seva jornada anual, amb un total de 1.612 hores, respecte al calendari actual, que preveu un total de 1.696, i gaudiran de dos caps de setmana de descans per cada un de treball. Així ho preveu un acord a què van arribar els sindicats i l'ajuntament d'El Prat, signat el passat 14 de març, després de mesos de negociacions. Les protestes dels agents en aquest temps van arribar al ple municipal, i el 19 de desembre, un grup de policies va presentar-se al Saló de Plens per fer palès el seu malestar. El col·lectiu reclamava un calendari "digne, que conciliï la vida laboral amb la familiar i doni estabilitat a la plantilla", segons es podia llegir en unes octavetes que van repartir a la Plaça de la Vila. L'objectiu era aconseguir frenar la "fuga d'agents i l'envelliment dels efectius", segons van declarar llavors els representants sindicals, que qualificaven el calendari en vigor com "obsolet", perquè s'havia signat "fa 27 anys". El nou calendari va ser aprovat pels grups polítics en la sessió plenària del 9 d'abril, ja que els reglaments preveuen que qualsevol modificació de les hores anuals que afecti al Conveni ha de passar aquest tràmit.

> A partir del 30 de setembre de 2009, la jornada quedarà fixada en 1.612 hores anuals, que equipara la Policia Local a altres col·lectius

Una setmana de vacances per Nadal i Pasqua

El descans dels caps de setmana s'aplicarà al personal de torns rotatius, i en quedarà exclòs el personal interí i altres amb un calendari específic. Així mateix, per Setmana Santa i les festes de Nadal, els agents gaudiran d'una setmana sencera de descans. La mesura inclou a tots els grups de treball, i durant aquest període només prestarà servei un 50% dels efectius. Les vacances d'estiu es podran gaudir des de finals de juny fins a mitjans de setembre, i el règim horari serà d'un cap de setmana de treball i un cap de setmana de descans.

A partir del 30 de setembre de 2009, la jornada quedarà fixada en 1.612 hores anuals, una xifra que equipara la Policia Local d'El Prat amb altres col·lectius de forces de seguretat, com els Mossos d'Esquadra. La reducció horària es farà de forma progressiva, segons s'ha establert en unes tables que consten a l'acord. El document recull que els agents no podran gaudir de dies d'assumptes personals o compensacions horàries en dies festius, divendres, dissabtes o diumenges.

El Tinent Alcalde de Seguretat Ciutadana, Antoni Rodés, s'ha mostrat "satisfet" per aquest acord, "tot i que ha estat laboriós", assegura. Des del principi del conflicte, Rodés va mostrar-se partidari de negociar i arribar a un pacte. •

SUEPRAT
Subministraments elèctrics

DISTRIBUÏDORS DE LES PRINCIPALS MARQUES DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANARIA

OSRAM • SIEMENS • SIMON

ENS POTS TROBAR A
C./ Ribes de Fresser, 7
Telf. 93 370 83 11 - Fax. 93 370 43 42
08820 El Prat de Llobregat

C./ Consell de Cent, 245
Telf. 93 451 59 52
08011 Barcelona

C./ Bisbe Perelló, 6
Telf. 93 804 25 54
08700 Igualada

TALLER DE MUNTATGE DE QUADRES ELÈCTRICS

C./ Castella, 38
08820 El Prat de Llobregat

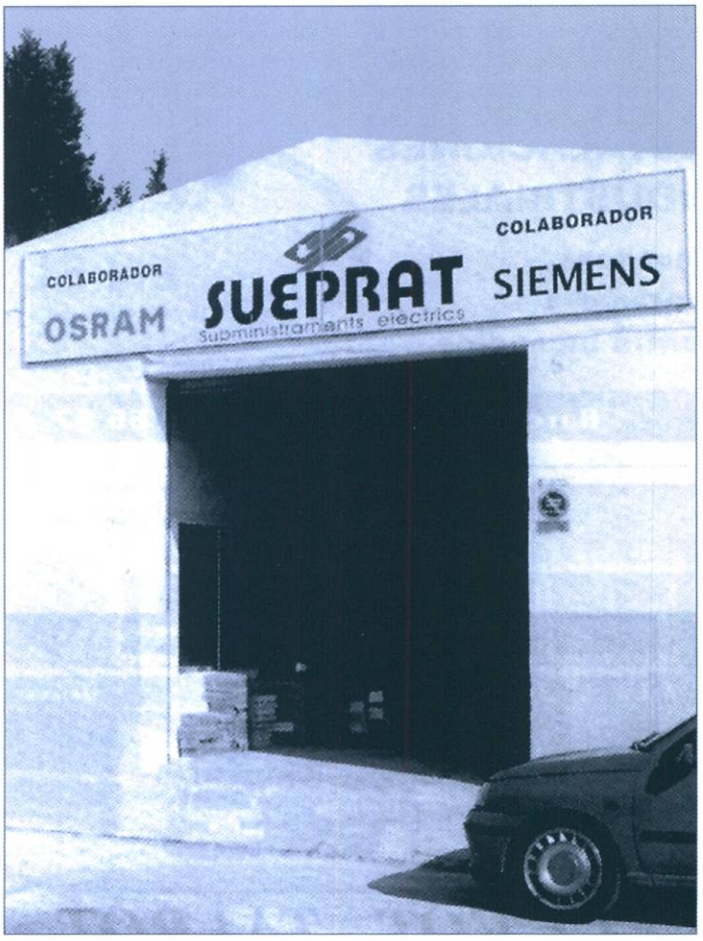

La direcció d'Infància proposa sancionar tres famílies del Prat per consentir l'absentisme escolar dels seus fills

MÍRIAM ROURES / La direcció general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (DGAIA) aplica un nou pas en la lluita contra l'absentisme escolar i preveu sancionar a aquells pares que es demostri que fomenten l'absència a classe dels seus fills de manera reiterada. Concretament, Infància ja ha tramitat tres casos al Prat (un al CEIP Jaume Balmes i dos a l'IES Josep Trueta) i n'està estudiant 10 més a Badalona que també es podrien qualificar d'absentisme consentit pels pares.

Segons Miguel Martos (cap del servei del Barcelonès de la DGAIA), el Prat ha estat el primer consistori a demanar que Infància actuï en aquest tema. Tot i això, des dels centres educatius de la ciutat, sobretot del barri de Sant Cosme -on es registrava un índex d'absentisme del 80% a instituts-, asseguren que aquesta ràtio ha anat disminuint de mica en mica en els darrers anys gràcies als diversos plans que s'han dut a terme per combatre'l. L'absentisme escolar a les dues escoles d'educació primària de Sant Cosme (CEIP Sant Cosme i Sant Damià i CEIP Jaume Balmes) s'ha reduït, diuen, gràcies a un seguiment exhaustiu dels casos, per tant es comptabilitzen millores en els últims dos anys que fan pensar que la situació es podria arribar a combatre del tot a mig termini.

El consistori pratenc va elaborar un pla específic de reducció d'aquest problema ja fa set anys. Es tracta d'una actuació a dues bandes: una interna dins del centre educatiu amb la creació d'una comissió d'absentisme en cada centre, i una altra, externa, que preveu que la Policia Local recorri els carrers buscant nois i noies en edat escolar però fora dels centres educatius. Josep Gómez, director del Pla d'Actuació de Sant Cosme, fa una valoració positiva d'aquestes mesures i recorda que "el Prat és pioner en iniciatives de prevenció i lluita contra l'absentisme escolar des de fa ja uns anys i és una ciutat amb experiència en aquest camp, la qual cosa significa que s'ha convertit en un model de referència que ha estat usat per altres administracions de Catalunya".

Un dels tres casos d'absentisme que estudia la direcció general d'Atenció a la Infància i l'Adolescència al Prat que han donat peu a l'expedient sancionador s'ha produït al CEP Jaume Balmes.

Fet excepcional

M. R. / La llei de protecció i atenció als infants del 1995 ja preveia sancions a pares o tutors que impedeixen a un menor en edat escolar assistir al centre educatiu sense una causa que ho justifiqui. Des que existeix aquesta llei no s'ha sancionat ni multat mai a cap pare per aquest motiu, motiu pel qual aquest seria un fet insòlit i excepcional a Catalunya. A d'altres comunitats autònomes sí que s'apliquen mesures d'aquest tipus per combatre l'absentisme escolar.

En tots els casos que es volen portar a la Fiscalia s'ha comprovat que els progenitors ignoren les amonestacions rebudes des dels serveis socials i la policia. Hi ha menors que no van a classe des de fa més de dos anys. Per tant, el fracàs de la mediació aconsella anar per la via de les sancions. Primer, la DGAIA fa una valoració del cas fent una intervenció directe amb la família quan s'ha detectat el cas i proposa una sanció econòmica de tipus administratiu. Després decideix si el cas es deriva o no a la Fiscalia de Menors per a que es valori si s'instrueix o no. El que es tracta és de produir un canvi d'actitud a les famílies per tal que escolaritzin el fill i evitin la sanció. La conducta negligent dels pares seria en tot cas catalogada com a "infracció lleu" i comportaria una multa de fins a 3.000 euros, sempre depenent de la negligència observada en cada cas. •

Efecte preventiu

Marga Garcia, regidora d'Educació de l'Ajuntament del Prat, diu que aprova "qualsevol mesura que la DGAIA pugui endegar amb aquelles famílies amb les que han fracassat totes les accions que el Pla Local d'Absentisme té previstes en el seu desplegament". Puntualitza, però, que "aquests casos son una minoria".

Respecte de les sancions econòmiques, la regidora no ho té tan clar, "ja que amb determinades famílies pot tenir un gran efecte i amb altres potser no tant". "De totes formes –afegeix-, el simple fet que les famílies sàpiguen que això ha estat posat en coneixement de la DGAIA ja té un efecte preventiu en molts casos". Garcia, d'altra banda, nega que l'absentisme al Prat sigui elevat "si el comparem amb altres municipis similars; en absolut és cert que l'absentisme a Sant Cosme sigui del 80%".

A l'hora de buscar alternatives a les sancions, la regidora es remet al Pla Local d'Absentisme i a les diverses mesures de conscienciació i pressió que es fan tant des del centres educatius i els serveis socials com des de la Policia Local. •

SEKHMET
Montse Anglada
Videncia, tarot, psicología, cursos, tienda de ropa y complementos
C/ Jaume Casanovas, 21
Tel. 93 379 24 16
www.sekhmet.cat
sekhmet.nefertum@gmail.com

Dos socavones en Sant Cosme por las obras del metro de la linea 9

Zona la que se produjeron los socavones, en la calle del Riu Llobregat

JAVIER MARTÍNEZ - DELTA / Dos franjas de suelo de unos 20 metros cuadrados -en un espacio de 100 metros- de la calle del Riu Llobregat, en el barrio de Sant Cosme, cedieron el pasado 9 de abril y se hundieron unos 40 centímetros, sin provocar daños en las viviendas. El tramo afectado se encuentra junto a las obras de perforación de la futura línea L9 de metro.

El primer hundimiento se produjo en la calzada tras el paso de un camión cisterna de las obras, según el testimonio de los vecinos, informa Europa Press. El tráfico de la calle permaneció cerrado hasta que los operarios, al día siguiente, repararon la calzada afectada. El incidente también obligó a desviar el recorrido de las líneas de autobuses 65, 165, L-10, PR2 y PR3. La tuneladora que excava la línea de metro permaneció parada durante este período de tiempo. El segundo socavón apareció en la zona vallada de las obras, que permanece cortada al tráfico y a los peatones desde que comenzaron los trabajos de perforación en diciembre de 2007.

Según el Departament d'Obres Públiques de la Generalitat, en el tramo afectado la tuneladora pasa muy cerca de la superficie y además se había removido el terreno para instalar algunas conducciones. Esta circunstancia podría haber debilitado el suelo y provocado, en consecuencia, los hundimientos. Según la Generalitat, al ser conscientes de que la tuneladora trabaja a poca profundidad en este tramo, se han construido pantallas subterráneas para garantizar la seguridad de los edificios cercanos.

Críticas desde el PP

Dos días después del incidente, Antonio Gallego, portavoz del PP en El Prat y diputado en el Congreso, emitió un comunicado en el que criticó a la consellería de Obres Públiques y acusó de "ineficaz" la gestión "de los gobiernos socialistas en lo que respecta a la obra pública". "Es lamentable que cada vez que en Cataluña se habla de obra pública sea por culpa de un socavón, y ello comporta que los vecinos tengan miedo, incertidumbre y desconfianza ante las administraciones", señaló el diputado popular. •

Un presumpte assetjador podria estar actuant a El Prat

DELTA / Segons un fòrum de debat a l'espai d'Internet www.buscaprat.com, el presumpte assetjador podria haver intentat atacar a vuit dones pratenques, a diferents zones de la ciutat i a diverses hores. Els Mossos d'Esquadra no ho han negat, encara que tampoc no ho han confirmat, però tot indica que treballen en el cas des de fa mesos.

El que va començar amb un rumor s'ha alimentat amb el pas del temps i ja molta gent a la ciutat n'ha sentit parlar. Delta no se'n faria ressò si no fos per que es considera poc probable que no existeixi aquest individu. En primer lloc, diverses fonts totalment inconnexes entre elles asseguren conèixer a alguna dona que hagi estat atacada pel presumpte assetjador. A més, el citat espai de la xarxa és una de les entrades de la pàgina web amb més participació: un total de vint-i-nou intervencions i més de tres mil visites --que representen vora d'un cinc per cent de la població pratenca-. En tercer lloc, fins i tot a les poblacions veïnes es parla, del que s'ha anomenat --sense proves concretes ni cap fonament- "el violador de El Prat"-. Per últim, l'argument més bàsic: és un símptoma que les autoritats no neguin l'existència de l'individu.

Tot i això, no es tenen dades per saber si veritablement el cas és real ni, per descomptat, per saber com seria el presumpte agressor. De tota manera, s'ha de reiterar la confiança que la ciutadania té en els equips dels Mossos d'Esquadra i en la Policia Local, que, de ser cert, tractaran de resoldre l'amenaça amb tota la seva dedicació. •

Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

ÀTIC ESPLÈNDID EN VENDA

Carrer Lo Gaiter del Llobregat nº 26-32

Menjador, cuina, 4 habitacions, tot exterior amb sol, 2 banys, 120 m² habitables, llar, calefacció, aire refrigerat, 40 m² balcó, 90m² terrassa, obra 2 anys.

Telf. 93 379 01 98 - 93 478 80 17

Reflexions d'un observador

Una Setmana Santa d'infart, que es pot explicar

-Tu què hi fas aquí? No t'esperàvem pas!

-El metge m'ha dit que he de caminar i, ja que ho tinc que fer, millor acompanyat. Això sí, em deixareu seure de tant en tant. Diuen que he salvat el cor, però les cames m'han quedat tan febles que quasi bé no em sostenen.

-Home! Ja tenim una edat i la sotragada no ha estat pas poca cosa, ni més ni menys que un infart.

-Calla! No cal que s'ho recordis, que aquest és dels que sempre cauen de peu.

-No em fa res parlar-ne, com que ja sabia que un dia o un altre arribaria...

-Com que ja ho sabies?

-Sí, sí... A una revisió d'aquestes que a la nostra edat ens fan per rutina, ja em van trobar un coàgul que obturava una artèria. El cardiòleg em va preguntar si mai no havia sentit un fort dolor al pit.

-I tu en tenies memòria?

-En aquell moment no el vaig recordar. Ara sí, perquè ja sé com és un infart. Va ser en unes vacances als Estats Units, concretament a Nova Orleans. Un fort dolor al pit i a l'esquena. No vaig voler tornar sense que un metge em veiés i des del Consolat em van aconseguir un especialista d'una fundació universitària.

-No t'estàs de res...

-Qualsevol va als Estats Units a l'ambulatori de la cantonada. El seu sistema sanitari, ni de lluny és el nostre.

-Si tenen les grans figures de la medecina treballant allà...

-Segur que sí, a les clíniques privades.

-Ara que tenen eleccions primàries, cal recordar que el Clinton reivindicava el model europeu de seguretat social i la Hillary el segueix reivindicant.

-I què et va dir el metge americà?

-Quan em visità s'havia moderat el dolor i em receptà unes pastilles que el van fer desaparèixer del tot. Vaig tornar i ja havia oblidat aquella situació, si no fos per recordar que, malgrat anar acompanyat del canceller del consolat espanyol, em van fer dipositar una fiança de cent vint mil pessetes només per entrar a l'hospital. Encara bo que les targes de crèdit fan miracles!

-Des que et va passar això han passat...

-Crec que quinze anys.

-I quan el dolor ha tornat, t'ha agafat de vacances de Setmana Santa als Pirineus?

-Ara sé que m'agafà al Prat a primera hora del matí. Un dolor lleuger al pit i unes estranyes ànsies d'eructar. Però va passar, li vaig donar poca importància. Necessitàvem anar de vacances i vam fer camí cap al Ripollès.

-Vols dir que amb un infart vas conduir un parell d'hores?

-I sense cap problema fins que, arribats a casa, després de dinar, vam sortir a donar un tomb i, aleshores, es va reproduir el mateix dolor i la sensació del matí, afegint-hi molt cansament. Però passà de seguida. Vam tornar a casa i, malgrat que teníem part de la família allà a dalt, ja no vaig voler sortir. Vaig passar la tarda entre un llibre i la tele, mentre la dona endreçava la casa. Un sopar molt lleuger i a dormir.

-O sigui que hi va haver una tercera crisi...

-Allà a dos quarts de dues... Un dolor intens sempre al pit i una sensació de vòmit que no es produïa. Vam decidir anar corrents cap a l'ambulatori beneint el que, en comprar el pis, haguéssim pensat que el teníem a prop. Potser no hi haguéssim estat a temps, si no arriba a ser per un veí que ens ficà dins del seu cotxe i ens hi portà. Gràcies a ell vam connectar amb la cadena sanitària. A l'ambulatori van parar la crisi, una ambulància medicalitzada ens portà a l'Hospital Comarcal de Campdevànol, on em vam fer les primeres proves i em van trobar plaça a Barcelona, concretament a la Corachan, a on em van portar amb una altra ambulància també medicalitzada.

-Ho recordes tot, com si mai perdessis el coneixement.

-Sempre vaig ser conscient del que em passava, fins i tot en algun moment em va preocupar el xoc que estava patint la meva dona, juntament amb la resta de la família que em veien abatut. Jo parlava amb els metges i infermers de les dues ambulàncies i, encara que sembli mentida, pensava "Quin luxe! Això és Europa!", tot recordant que al Prat només al final de la dictadura s'aconseguí el primer ambulatori.

-Vaja humor, enmig d'un infart feies valoracions polítiques.

-És que podia pensar i veia en mi mateix els beneficis de la democràcia.

-I la Generalitat tu, que és sabut que en qüestions de sanitat ens va posar per endavant de la resta de l'estat.

-Bé, i una vegada a la UVI de la Corachan?

-Des del primer moment vaig tenir la sensació de què estava salvat. En aquests moments no sabeu el que s'agraeix l'atenció d'un equip d'infermeria que sents molt professional, que està per tu que ets un cos endollat a l'alta tecnologia. ¡Com agraeixes la informació d'un equip de metges propers que et posen en situació i tranquil·litzen per entrar al quiròfan!

-Potser havies d'haver anat a l'ambulatori en el primer senyal. Finalment et van operar?

-Ara ve lo més gran. Em van treure dos coàguls d'una artèria. Veieu aquesta ferideta de tres mil·límetres, aquí al canell? Per aquí em van entrar fins el cor a través de la vena, amb una tècnica que es diu cateterisme. Van desfer els coàguls i van col·locar dues petites malles que els hi diuen "stents", les quals impedeixen que l'artèria es torni a tancar. Per sort la sang em seguia regant aquella part del cor a través d'una altra artèria i, segons l'informe, no han quedat seqüeles. Lo més bo de tot és que, per mitjà d'una pantalla, ho vaig poder veure tot mentre m'arranjaven, fins i tot quan aquell aparell minúscul m'arribava a prop del cor.

-Això sí que no ho podria resistir!

-El doctor, em va preguntar si era aprensiu. Potser va veure el senyal de la creu que vaig fer instintivament.

-Però que hi parlaves, mentre t'operava?

-Fins i tot, li vaig explicar el que m'havia passat a Nova Orleans i, la infermera que feia el possible per tranquil·litzar-me, preguntà si m'agradava el jazz i la música em transportà al local on tocava Louis Armstrong, després vaig saber que aquella música havia estat un sedant per la meva dona que esperava a fora, i, en escoltar-la, va pensar que tot devia anar bé.

-Ho has pogut explicar. Això és realment el que ha anat bé. Ara cal que perdis pes i anar amb compte. Per cert que no hem caminat gens.

-Avui us ho volia explicar. Les meves cames no us seguirien, encara. Estic saturat de medicaments. He volgut venir, perquè aquesta experiència m'ha recobrat la convicció de que tot això i tantes altres coses s'han aconseguit en democràcia. Fa trenta anys no hi havia ni un sol ambulatori al Pirineu i tampoc a Camprodon. Potser no hagués arribat viu a Barcelona.

-Ni tampoc es practicava la fabulosa tècnica que t'han aplicat al Servei de Cardiologia de la Corachan, malgrat que tenim una tradició històrica de grans metges.

-També és veritat, però l'atenció mèdica no s'havia universalitzat com ho està ara.

L'OBSERVADOR

Presentades les primeres al·legacions dels veïns del carrer Major

L'AAVV del Nucli Antic aconsegueix més de 150 signatures contra l'afectació d'aquesta via

SERGI OLIVERA / El passat dia 3 d'abril l'Associació de Veïns del Nucli Antic va repartir, en una reunió conjunta amb Josep Vaccaro, l'advocat que els assessora, els primers fulls d'al·legacions contra l'actuació prevista per l'ajuntament en el marc del pla urbanístic del Prat Nord, que elimina l'actual part esquerra del carrer Major des de l'edifici consistorial fins la zona on abans s'ubicava el pas a nivell per creuar les vies del tren. El dia 11 d'abril es van presentar quatre al·legacions a l'ajuntament de part dels veïns afectats d'aquesta part de l'històric carrer. A més d'això, l'associació va presentar entre 150 i 170 signatures per mostrar el nivell de rebuig ciutadà contra la modificació puntual del Pla General Metropolità de l'entorn Estació Intermodal "Barri La Seda", publicada al DOGC el passat 13 de març.

Reclamacions

El que l'AAVV del Nucli Antic denuncia en aquestes primeres al·legacions és, principalment, un desajust econòmic referent a les compensacions als veïns afectats. Segons la modificació puntual del Pla, un operador urbanístic s'ha d'ocupar de la permuta en igualtat dels metres quadrats construïts pels que s'han de fer en un futur, del reallotjament dels veïns afectats i de les indemnitzacions pertinents. Segons va explicar Vaccaro a la reunió del 3 d'abril, "els valors econòmics previstos no s'ajusten a la realitat del mercat del sòl". Segons els càlculs de l'advocat, el cost total d'aquesta operació (que comprèn 4.600 metres quadrats: 3.594 residencials, 510 d'oficines i 496 comercials) s'eleva a 8'3 milions d'euros. Aquesta xifra no quadra amb el valor de 5'5 milions d'euros que tindrien aquests terrenys tenint en compte el preu del sòl al Prat i que l'ajuntament trauria un benefici d'un 10%. Segons Vaccaro, el desajust econòmic seria de gairebé 3 milions d'euros i això comportaria una operació de permuta "ruïnosa i inviable per a qualsevol operador". El perill que comporten aquests desajustos, segons l'assessor de l'associació de veïns, "és que la situació s'eternitzi per la seva inviabilitat i que els veïns afectats es vegin immersos en un panorama de ruïna urbanística amb greus limitacions quant a fer obres o canvis d'ús de les seves propietats". El que es demana a les al·legacions és que es contempli la possibilitat de poder fer actuacions de millora i que s'ampliï el número de metres quadrats per fer viable la permuta: fins a 6.040 metres quadrats de sòl i un aprofitament privat mínim de 10.000 metres quadrats de sostre residencial i 4.800 de terciari. Els demandants també volen que es permeti la creació d'una Associació Administrativa dels afectats que pugui participar i col·laborar en la gestió.

Estratègia

Amb aquestes al·legacions, l'AAVV del Nucli Antic pretén obligar l'ajuntament a tornar a sotmetre el document del Pla General Metropolità a una nova informació pública. Així aconseguirien guanyar temps i poder presentar en el futur una al·legació més potent i capaç de comportar la desestimació del Pla sencer, com ja va passar amb l'aprovat al ple de novembre de 2006, i com reclamaven els afectats presents a la reunió del 3 d'abril i la gran majoria dels assistents, tot i que es va reconèixer que "el 55% dels afectats del carrer Major estan interessats en que els plans de l'ajuntament tirin endavant". •

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general
J.J. MERCÉ, S.L.
Joan Roch
Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat
Oficines: Juan Maragall, 51 08820 El Prat de Llobregat
Magatzem: Tres Rieres, Nau 7 08292 Esparraguera
Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

POLLASTRE I CAPÓ DEL PRAT
ASSOCIACIÓ DE CRIADORS
SI VOLEU CRIAR AUTÈNTICS POLLASTRES TRADICIONALS D'EL PRAT- POTABLAVA CONTACTEU AMB NOSALTRES
Enviem pollets a qualsevol punt d'Espanya
Telf./Fax. 93 479 38 45 • pollastreprat@terra. es

POTA SUD
POTA SUD
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ POTA SUD S.L.
CONSTRUCCIONS PITARCH

• Albañilería en general
• Sustitución de bajantes
• Sustitución de claraboyas
• Construcción de cubiertas
• Tratamientos antigraffitis
• Tabiques pluviales
• Pinturas exteriores e interiores
• Casas unifamiliares
• Carpintería de madera
REFORMAS

• Rehabilitaciones de fachadas
• Consolidación de obra vista
• Vestíbulos de escalera
• Aseos y baños
• Reformas de cocinas
• Electricidad y fontanería
• Calefacción y aire condicionado
• Carpintería de aluminio
• Falsos techos
Oficina: C. Jaume Casanovas, 3 • Telf.-Fax.: 93 370 83 43 - Magatzem: Psge. de la Autovia, 10 • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Móvil 615 57 86 84 / 615 83 28 70 • 08820 El Prat de Ll. (Barcelona)

CAL XICA

PRÒXIMA INAUGURACIÓ

ESMORÇARS
CAFETERIA
CERVESERIA
TAPES I ENTREPANS

Un lloc acollidor per trobrar-s'hi bé al casc antic

De dilluns a dimecres de 8h. a 21 h.
De divendres a diumenge de 8h. a 21 h.
Dijous tancat

PLAÇA DE LA VILA, 12

La carxofada es celebra a l'espera de la IGP

N.M. / "L'any vinent celebrarem aquesta festa i la carxofa d'El Prat ja tindrà la IGP". Aquesta Indicació Geogràfica, un distintiu de qualitat que concedeix la Unió Europea, ja s'està tramitant, i suposarà un avenç per a la trajectòria comercial de la carxofa Prat. "Garanteix que, vagis on vagis de la UE, saps que qualsevol producte amb l'IGP té una qualitat excepcional i reconeguda", va dir Lluís Tejedor.

Mentrestant, prop de 2.000 persones van poder comprovar personalment aquesta qualitat al seu paladar. El dia va acompanyar, i un sol radiant va lluir des de primera hora del matí, i va obligar als primers participants, els que podien encara triar taula, a buscar l'ombra dels arbres del Fondo d'en Peixo.

A l'hora dels parlaments, Alba Bou, regidora de Medi Ambient, va recordar que la Carxofada és una festa sostenible, que els

plats que s'utilitzaven eren biodegradables; els gots, reutilitzables, i el menjar sobrant es podia llançar als containers d'escombraries orgàniques. •

Fundació de l'AEOC, l'"Associació d'Amics de l'Esport, l'oci i la cultura del Prat de Llobregat"

DELTA / Un grup de ciutadans i ciutadanes pratencs han fundat una nova associació local amb un àmibt d'actuació molt extens, donat que inclou l'esport, l'oci i també la cultura. Segons els seus principis fundacionals, aconseguir la participació ciutadana en els projectes que des de l'Ajuntament s'impulsin, hauria de ser l'objectiu principal dels nostres governants.

I per això volen potenciar la creació d'òrgans de participació, com podria ser el "Consell de l'esport i la cultura". La seva pretensió és la col.laboració amb les diferents administracions per tal d'aconseguir que El Prat sigui una ciutat de referència en el món de l'oci, la cultura i l'esport. La Junta Directica de l'AEOC està presidida per Xavier González Coca i integrada, a més a més, per Enrique Montoya, José Carlos Sánchez, Juan de Dios, Pedro Serra, Patricia Roncero, Francisco Díaz, Benedicto Martino, José Gómez, Pau Rosell, José A. Perioncely, María del Mar González, Albert Marín, José María Delasheras, Ángeles Arias, Manuel Durán, Eduardo Roca, Rafael Pradas, Isabel Cabello, Mario Ruiz y José Luis Yélamos. •

Cal Xica, fent una mica d'història

El meu pare va llogar el local de la plaça de la Vila a Josep Colomines, àlies "el Xica", i després de fer totes les obres què varen caldre, va obrir l'any 1928 el Colmado, la millor botiga d'ultramarins del Prat.

Quan va morir, al cap d'un temps em vaig casar, i juntament amb la meva dona vàrem reflotar el negoci fins que s'implantaren les grans cadenes, els supermercats. El petit negoci no hi podia competir i vam haver de tancar l'any 2004.

Durant aquest temps anterior, la finca passa de Josep Colomines al seu fill Josep. No va tenir fill pel què la finca va passar a mans del seu germà Joan, el quan tampoc va tenir fills. En morir Joan, va passar a la seva neboda Maria, que ens la va vendre. Ara, si Déu vol, obrirem aquest mes d'abril la cafeteria "Cal Xica". En front del negoci hi serà la meva dona Montse (jo ja estic jubilat), que amb la seva empenta i l'ajuda dels seus fills Jordi i Albert, ho tiraran endavant. Junts hem volgut conservar el nom de la finca en record de Josep Colomines, "el Xica", que em va estimar, quan jo era un nen, com si fos el nét que mai va tenir. (Agustí Paretas)

Certamen literari per a joves del Prat "Delta 30 anys"

Convocat i organitzat pel periòdic "Delta", amb el suport i patrocini de l'Obra Social de "la Caixa"

DELTA / El periòdic "Delta" organitza i convoca un premi literari en prosa, per a joves -nois i noies- del Prat, amb un límit màxim d'edat de 18 anys. L'única condició a complir pels participants, a més a més de l'edat, és la seva residència a la nostra ciutat.

En el proper número de "Delta" del mes de maig, es faran públiques detalladament les bases del concurs. El que sí podem anticipar com a primícia, és: que els relats podran ser redactats en català o en castellà; que la seva extensió mínima haurà d'ésser de 80 línies (impreses en ordinador) i la màxima, de 150, i que la base d'aquests escrits tindrà com a única temàtica "Valors que promoguin la cohesió social".

Quant a la manera de confeccionar i presentar els treballs inèdits, els joves autors i les joves autores tindran la màxima llibertat per a esbrinar, examinar o analitzar quin són aqueixos valors que aglutinen i cohesionen (és a dir, els relats poden tenir forma de conte, de fàbula, de reportatge, de somni, de diàleg...i ja siguin de ficció o basats en fets reals).

Es concediran 4 premis amb valor monetari però amb lliurament en béns culturals, i un trofeu per a cadascun dels quatre premiats; a part, hi haurà una menció especial (igualment amb valor crematístic i trofeu) per a joves discapacitats pratencs i pratenques.

El lliurament dels guardons i premis (previst per al darrer trimestre d'aquest any) es farà en un acte públic amb marcat caràcter cultural, que "Delta" ja detallarà.

La presidència de l'Associació Cultural "Delta del Llobregat" i la direcció del periòdic "Delta" agraeixen a l'Obra Social de "La Caixa" la disposició mostrada per a patrocinar i donar tot el suport al certamen que, dit sigui de passada, esperem que resulti ser exitós en tots els aspectes. •

Llobrecar, S.L.
Tu Servicio Autorizado SEAT en El Prat de Llobregat
SEAT auto emoción
www.llobrecar.seat.es
Infórmate en:
C/ Les Moreres, 31 (Pol. Ind. Estruch) - El Prat de Llobregat - Teléfono 93 478 11 10

Pies inquietos para gente inquieta y emprendedora que busca un estilo actual y fresco

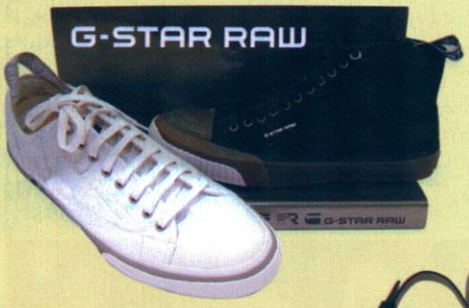

1. Últimas tendencias en moda urbana de REPLAY / 2. Sandalias cerradas muy elegantes de TIMBERLAND / 3. Sandalias tiras tricolor anatómicas de CAMPER / 4. Bota y zapatillas de lona sport blanco y negro de G-STAR RAW / 5. La última moda italiana, sandalias cuña plana de NERO GIARDINI / 6. Mocasín plano y sandalia cuña muy cómodas de GEOX / 7. - 8. Primeras firmas italianas en moda internacional, bolsos frescos y combinables Soft Skin de FRANCESCO BIASIA y VALENTINO

FONT PELL
SABATES

C. Frederic Soler, 42 · El Prat de L.
C. Cardenal Vidal, 28 · Sant Boi de L.

Para ver se ha de mirar

"Globalización" parroquial

El pasado 5 de abril tuvo lugar una excursión de convivencia que protagonizaron las tres parroquias del Prat. Se completaron casi cuatro autocares –unas doscientas personas- y se fue a Solsona, por la mañana, y al Santuario del Miracle, por la tarde. Entre un lugar y otro, una comida correcta. Se desarrollaron diversas actividades y el personal se lo pasó fantástico. El tiempo también acompañó por lo que todo resultó redondo.

En las distintas intervenciones que uno u otro párroco -también el vicario de S.Pedro y S. Pablo-, dirigieron a los reunidos se habló de participación, de comunicación, de que el roce hace el cariño, de la necesidad de conocernos y así facilitar la relación y romper con prejuicios que a veces hacemos de éste o aquél precisamente por no conocerlo suficientemente.

También se habló de "globalización", y se empleo este símil ya que la convivencia tenía precisamente la finalidad de relacionar entre sí a los participantes de las diversas parroquias del Prat y dinamizar de esta manera la actividad general de las mismas. En resumen, creo que todo ello constituyó una buena dosis de esperanza para la vida parroquial de nuestra ciudad.

Si se me permite, sólo pondré un pero a estas convivencias, y es el peligro de que la comunidad cristiana llegue a creerse que a base de multiplicar estos contactos se conseguirá que el amor de Dios fluya fácilmente entre la gente. Es aquello que he oído decir demasiadas veces entre cristianos, "hemos de conocernos para podernos amar unos a otros y cuanto más nos conozcamos más nos amaremos" o "si no nos conocemos no podemos amarnos". ¡Cómo si el amarse unos a otros dependiera del mayor o menor conocimiento que podemos tener unos de los otros!. ¿Pero no dijo Jesucristo a sus seguidores que no tenían que hacer distingos en el amor ni tenían que hacer acepción de personas y que tenían que amar incluso a sus enemigos? ¿No les dijo que si sólo amaban o saludaban a sus hermanos no hacían nada especial porque esto también lo hacían incluso quienes no creían en Dios?.

Amar a Jesucristo yo creo que es lo fundamental para un cristiano, comprender lo que hizo y está haciendo por su persona y amarlo por ello con todo el corazón y con toda la mente. Si profundiza en este amor, entonces, forzosamente, sentirá la necesidad de amar a los demás, no porque los esté conociendo mejor a base de contactos y convivencias, sino porque el amor de Dios así se lo hará sentir en el interior de su alma.

Repito, la convivencia del pasado 5 de abril me pareció magnífica y necesaria y soy partidario de que se lleven a cabo encuentros similares con más asiduidad. Ésta, por otra parte, creo que es la opinión de la inmensa mayoría de los que, como yo, asistieron a la misma.

TOMÁS ALLENDE

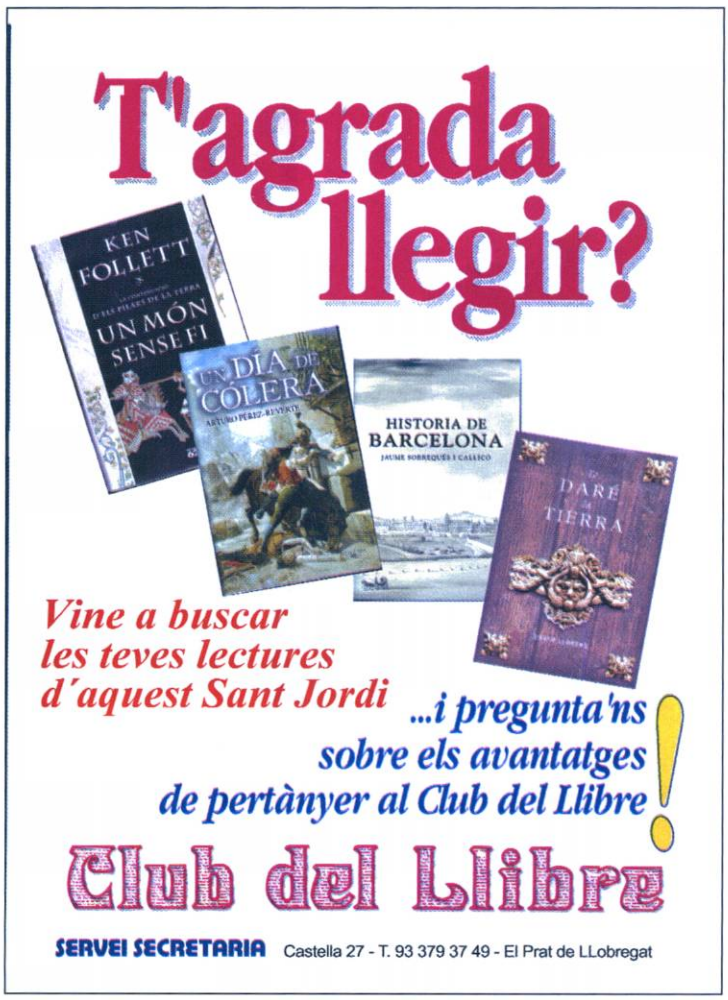

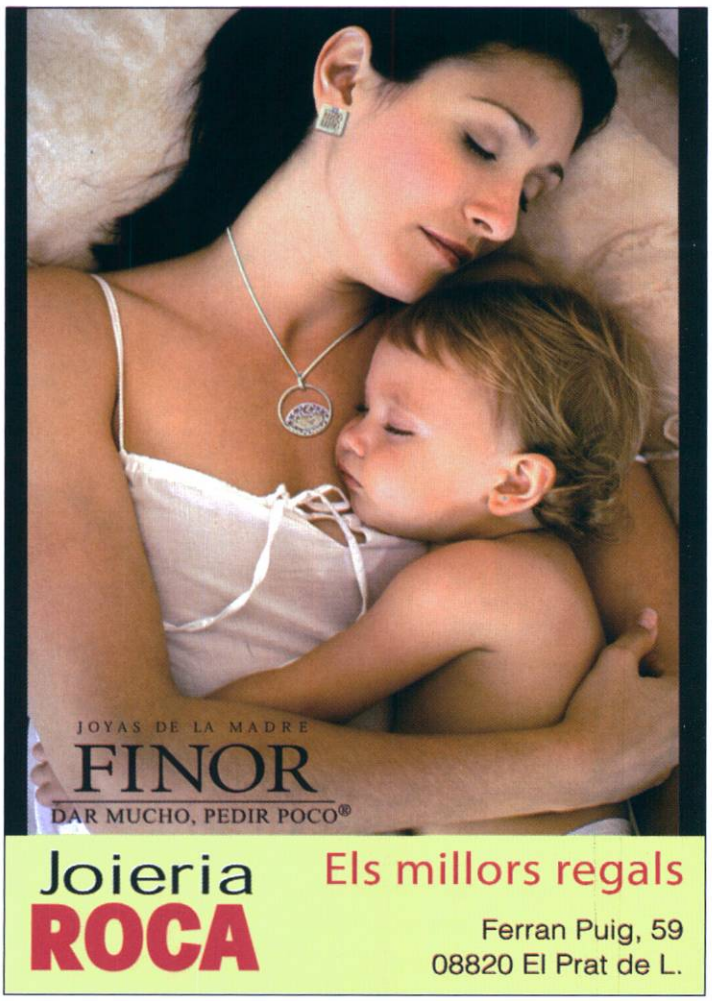

La desfilada de l'Alzheimer, la festa de la solidaritat i la participació

NEUS MACÍAS / "Sé que a molts de vosaltres no us agrado: no us preocupeu, tampoc vosaltres no m'agradeu a mi". Amb aquesta contundent frase, i mantenint el seu mite de polèmic, va començar el televisiu Risto Mejide el seu discurs a la desfilada a favor dels malalts d'Alzheimer. Després, més contingut, va explicar que ell es dedica a la publicitat, un món que és "el negoci de l'oblit", perquè fan que la gent oblidi que ja tenen de tot i desitgin el que no els fa falta. "Puc dir que la base de la felicitat és la memòria", va dir, en referència a l'Alzheimer, i va desvetllar que ha patit la malaltia a la seva família.

Sobre la passarel·la, el centenar de models voluntaris van fer passar una agradable vetllada al públic que omplia el Modern. Al ritme de les cançons més famoses dels films de Hollywood, nens, adolescents, joves i no tan joves van lluir la roba cedida per les botigues de la ciutat. A l'escenari, una ambientació gaudiniana, cedida per l'AMPA de l'escola Mare de Déu del Carme, que la va utilitzar a la seva espectacular carrossa de Carnaval. Les regidores Marta Mayordomo i Alba Bou, novates en aquest terreny, van haver d'esforçar-se en una de les peces amb més coreografia, al ritme del cabaret. Quim Bartolomé, feia gala de les seves tables i s'atrevia a lluir calçotets Dolce & Gabanna, que ensenyava als companys de consistori que se'l miraven somrients des de la platea. Jordi Gili, Ana Fernández i Esperanza García també saludaven al públic, i Francisco Lorenzo, de nuvi, superava la timidesa mentre la seva parella se'l mirava des del seu seient, impressionada per la bona fila que feia. La nana de "El laberint del fauno" va sonar durant l'actuació del grup de dansa Anthurim de Viladecans. En acabar, Ma. Rosa Giner va assegurar que aquesta vetllada "s'ha convertit en una festa de la solidaritat i la participació", i va explicar que la seva entitat "lluita per tal que els malalts no quedin al marge de la societat, tal i com va dir Pasqual Maragall". Lluís Tejedor va recordar que "els malalts són els protagonistes d'aquesta festa, arrelada a la ciutat", i va dir que és una lluita "que ens ha de comprometre a tots". •

Risto Mejide, més tímid i menys incisiu que al seu paper televisiu, en un acte on les cançons de Disney van sonar a les desfilades dels més petits. A la foto de la dreta, veiem als regidors Quim Bartolomé i Esperanza García, van sumar-se a la festa amb humor.

Manuel Rodríguez Troncoso crea un mural para la iglesia Mare de Déu de la Mercè

DELTA / Por invitación del padre Rubén, párroco de la iglesia Mare de Déu de la Mercè, el doctor Manuel Rodríguez Troncoso, de 81 años, pintó un mural en una pared del templo, de 5X2 metros, en el que ha recreado la huída a Egipto de la Sagrada Familia.

El pasado día 16 de marzo, festividad de Domingo de Ramos, se inauguró oficialmente y se bendijo el mural. Tal como corresponde a su carácter altruista y generoso, no hace falta decir que su aportación artística ha sido desinteresada, ya que como buen creyente, el doctor Troncoso ha confesado que lo hizo como "un gesto de gratitud hacia Dios". El fresco está inspirado en una obra clásica, de autor desconocido, en el que incorpora toda una serie de elementos de creación propia.

Manuel R. Troncoso, acompañado de su família, junto al padre Rubén

Por no estar bien definidas en la copia de la obra original, la cara y las manos del Niño Jesús, la Virgen María y San José, han sido sustituidas por personas que han posado expresamente para el autor, y sus conocimientos de anatomía le han permitido perfilar mejor los pies y el hombro izquierdo de la figura de San José. Entre otras curiosidades, la ingeniosa pintura encierra un secreto, que los feligreses deberán de descubrir, y también incluye una enigmática leyenda gallega. En el bucólico paisaje bíblico, asimismo, se pueden apreciar las antiguas murallas de Jerusalén, una estrella, un pequeño rebaño de ovejas y un olivar, junto al ángel portador del referido secreto y, para completar el cuadro, no falta una palmera de El Prat. •

Noces de bronze per al Rotary Club

NEUS MACÍAS / Ja fa 15 anys que es va constituir el Rotary Club a El Prat, una entitat força desconeguda per a la majoria de la gent, però que té clubs arreu del món i campanyes benèfiques a nivell internacional. La delegació d'El Prat es va fundar arran de la iniciativa, especialment, de Vicenç Baltasar, conegut home de negocis de la ciutat, que tenia un amic rotary al Barcelona Condal Club. Baltasar va començar a interessar-se per les activitats de l'associació, i a poc a poc l'experiència li va agradar i va anar introduint-se en l'entramat d'aquest Rotary Club. Aquesta és la forma d'aconseguir la Carta Constitutiva que atorga Rotary Internacional: haver estat avalat per rotarys –amics i coneguts- i haver participat de les seves reunions i activitats; tenir un mínim de 20 persones disposades a formar un club; i haver demostrat que es compleixen els objectius que persegueix l'entitat. Aquesta organització internacional té com a objectiu fomentar les activitats culturals i lúdiques, a més de potenciar l'amistat entre els seus membres, més d'un milió i mig a tot el món. Es tracta de persones de negocis i professionals, líders en les seves respectives comunitats, que fomenten l'aplicació d'elevades normes d'ètica al treball, i contribueixen al desenvolupament de la bona voluntat i la pau al món. Rotary Club presta serveis humanitaris i estimula la pràctica dels valors universals.

Intercanvi d'experiències

El primer president de l'organització a El Prat va ser Josep Lloret. Avui, per parlar d'aquestes noces de bronze, s'han reunit l'actual president, Antoni Ibáñez, i dos prestigiosos membres del Rotary Club, Xavier Domingo i José Ma. Mesa, a l'hotel Ciutat del Prat, actual seu de l'entitat, i on es reuneixen tots els dimarts, per sopar junts i intercanviar experiències i

Xavier Domingo, Antoni Ibáñez i José Ma. Mesa es van reunir per explicar els objectius del Rotary Club d'El Prat

opinions. "Som gent de diferents professions –explica Xavier Domingo- i és enriquidor conèixer les vivències dels altres i els seus posicionaments respecte a tot tipus de qüestions". Rotary Club, però, es declara apolític i no governamental. "Els nostres eixos principal són el companyerisme, la unió i l'amistat que hem establert entre nosaltres", diu José Ma. Mesa. Per enfortir aquests llaços, sovint fan sortides i excursions.

Però una de les característiques de Rotary Club també és la seva vessant humanitària. El club té una Fundació, i part dels diners de cada organització van a parar a aquesta causa, que s'ha marcat com a objectiu el programa PolioPlus. Es tracta d'eradicar la polio al món. Milions de nens són vacunats cada any. A més, el Rotary Club d'El Prat col·labora en un programa del seu districte. "El club de Berga ens va demanar ajuda per participar a un projecte que tenien per acabar amb les mines anti-persona. I ara també treballem amb ells", diu Mesa. Ara, Rotary Internacional està negociant quin serà el seu proper objectiu humanitari, sempre mà a a mà amb Nacions Unides i la OMS. "I ara Bill Gates s'hi ha afegit a la nostra lluita, amb una important aportació econòmica", recorda Mesa.

Beques, accions socials i sopars d'actualitat

També, però, fan accions socials dins la seva comunitat. A la nostra ciutat, concretament, Rotary Club ofereix beques als millors estudiants dels instituts de secundària, col·labora amb objectius socials amb la parròquia de la Mercè, organitza una jornada de convivència amb els avis de la residència del carrer Penedès, i celebra sopars on conviden un expert per tractar temes d'actualitat..

El seu símbol és la roda, un objecte que els identifica i que es pot trobar a molts municipis amb presència rotaria. "A Barcelona, hi ha un monument amb la roda a l'Illa Diagonal, i a Palma de Mallorca, on també hi ha un club, es pot trobar la roda a l'aeroport de la ciutat. Ara estem pensant a quin lloc d'El Prat es podria ubicar el nostre símbol", explica Xavier Domingo.

A Antoni Ibáñez li queden uns mesos de presidència. Els càrrecs són rotatius per un any, així tothom té responsabilitats. "Jo em trobo molt bé –reconeix Ibáñez-. Al Club he trobat molts amics, estic a gust, i convido a altres persones a integrar-se amb nosaltres i venir a conèixer com és Rotary Club per dins". Hi ha clubs arreu del món: Veneçuela, Brasil, Holanda. "He estat convidat a clubs a tots aquests països –diu Mesa-, i a tot arreu t'acullen molt bé". Actualment, aquesta entitat ja disposa d'una pàgina web: www.rotary.elprat.net. •

Rosa Delgado Leiva, doctora per la UAB en Comunicació Audiovisual

DELTA / El dia 11 de febrer de 2008, la pratenca Rosa Delgado Leiva, Llicènciada en Belles Arts, professora d'Institut i notable pintora, va obtenir el doctorat per la Universitat Autònoma de Barcelona en Comunicació Audiovisual. La seva tesi doctoral versà sobre "El imaginario del mundo futuro del cine primitivo y clásico" (De lo universal al caso singular El Prat de Llobregat).

La direcció de la tesi va anar a càrrec del reconegut catedràtic de la Universitat de Barcelona Romà Gubern, un dels millors especialistes de cinema de l'Estat Espanyol.

El tribunal constituït per catedràtics i professors de diverses universitats espanyoles van reconèixer la transversalitat i singularitat d'aquesta tesi doctoral que va merèixer la qualificació d'excel·lent "cum laude".

Pel que fa a la part de la tesi doctoral centrada en els inicis del cinema a la nostra població, que comprén el període 1910-1936, cal significar que tot i les dificultats en trobar referències documentals, l'esforç i la dedicació en la recerca de Rosa Delgado en cercar vies alternatives ha fet que aquest estudi constitueixi una indiscutible aportació a la història del cinema a El Prat, d'un període pràcticament desconegut i és alhora també un referent pels estudiosos dels inicis del cinema a la comarca del Baix Llobregat.•

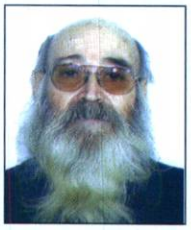

Jo Enriqueta la teva esposa, els teus fills i néts et durem en el nostre cor i estaràs sempre en els nostres pensaments perquè has estat un bon espòs, pare i avi. Has estat un gran i bon treballador i ara a la teva vellesa, vas dedicar els teus últims anys a la pintura, la teva última gran passió de la qual han sortit unes belles pintures plenes de sentiments i imaginació. Molt aviat, si Déu ho vol, farem una exposició perquè tothom pugui gaudir de la teva obra plena d'alegria i colorit.

T'estimem
Família Balague Llopart

Clariant destinarà 90.000 euros en cinc anys per a actuacions a favor del medi ambient pratenc

De izqda. a dcha: Lluís Olivera (director general de Clariant España); Lluís Tejedor, alcalde de El Prat; Joan Tugués, director de la fábrica de Clariant en El Prat, y Sergi Alegre, teniente de alcalde de Urbanismo y Medio Ambiente.

DELTA / L'empresa química Clariant, ubicada al polígon Pratenc i dedicada a la fabricació de colorants i pigments, ha signat un conveni amb l'Ajuntament del Prat mitjançant el qual destinarà 18.000 €anuals durant cinc anys per promoure actuacions de protecció i promoció del medi ambient pratenc.

Segons informen conjuntament l'empresa i el consistori, el conveni conjuga l'interès de l'Ajuntament en la protecció i promoció del medi ambient del municipi amb la política empresarial de Clariant, "que en els seus processos productius es mostra respectuosa amb l'entorn i vol associar la marca a marca a valors positius de respecte ambiental".

Segons el conveni, l'ajuntament es compromet a destinar els 18.000 euros anuals aportats per l'empresa química a les esmentades activitats de difusió, preservació i millora ambientals. Per la seva part, l'ajuntament difondrà el logotip de Clariant en aquestes activitats. El conveni tindrà una durada de cinc anys prorrogables a partir de la data de la seva signatura. •

La Seda reciclará más del 10% de su producción de PET

DELTA / La Seda de Barcelona, actual líder Europeo en el sector de PET reciclado, pretende reciclar más del 10% de su producción anual, cifra que significa una capacidad total de reciclado de 140.000 toneladas anuales en los próximos años. Para ello, ha acordado integrar la gestión de las plantas de reciclado del grupo en una sociedad única. La compañía asegura que centrará sus esfuerzos de gestión alrededor del mundo del reciclado, no sólo a partir de su actividad industrial -el PET es un producto 100% reciclable y bajo en generación de CO_2 en su proceso de producción- sino de promoción divulgativa del reciclaje.

La nueva sociedad empresarial integrará a las plantas de reciclado que La Seda posee en España (Balaguer), Francia (Beaune y Perpignan) e Italia (Acerra). El ámbito de actuación del PET reciclado contempla a los grandes sectores de reutilización: textil, material de embalaje y reutilización para producir nuevas botellas. •

Clickair y Vueling negocian su fusión

DELTA / Vueling y Clickair, aerolíneas de bajo coste con sede en El Prat han acordado negociar una posible fusión. Según el comunicado conjunto que ambas empresas firmaron el pasado 1 de abril, las cuatro líneas de estudio en las que se centraría la negociación serían "el diseño de un plan de integración de ambas compañías y un plan de negocio para la nueva operación combinada", "la estructura financiera de la fusión", "la valoración de los activos de ambas compañías" y "la estructura y principios de gobierno corporativo de la nueva compañía", informa EFE.

Las alarmas de Vueling, presidida ahora por Josep Piqué, comenzaron a saltar durante el pasado otoño; sus acciones en bolsa sufrieron continuas devaluaciones. El mismo Piqué, al poco de asumir la presidencia, reconoció que debían plantearse un incremento de tarifas de forma inminente. Clickair se presenta por tanto como la voz cantante de esta negociación a dúo.

José Manuel Lara, dueño de Planeta y primer accionista de Vueling, con un 26,8% del capital, rechaza aspirar al control del grupo que resultaría de la fusión con Clickair. El empresario participa en Vueling a través de Inversiones Hemisferio. Pese a ello, Lara dice querer defender la identidad, la sede, la marca y el equipo humano de Vueling, informa Expansión.

Clickair vuelve a Moscú

Clickair reanuda desde el 29 de abril su ruta entre Barcelona y Moscú y espera duplicar los 21.000 pasajeros transportados durante la temporada 2007 entre el aeropuerto de El Prat y el de Domodedovo, en la capital rusa. Según la compañía, la conexión resulta atractiva "no sólo para viajeros catalanes sino para el creciente número de turistas rusos que eligen las localidades costeras cercanas a Barcelona para sus vacaciones". •

G.Y.M Studio
Fran Martín
Fitness · Pesas · Monitor personal · Preparación Física · Aerobic · Sauna · Masaje deportivo · Dietas (personalizadas) · Taekwondo (infantil y adultos) · Hapkido · Aikido

Horario: Lunes a Viernes de 8 a 12 h. y de 15 a 22 h.
C. Jaume Cananovas, 102-104 · 93 379 67 53 · gimstudio@terra.es

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)
Les atiende en la
CLÍNICA IBÉRICA
C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

Gabriel Saura, referent del ciclisme pratenc

"El ciclisme és un verí que, quan el tastes, repeteixes"

Viu a Montblanc, però va néixer a El Prat, on hi va viure molts anys, i avui ha tornat als seus carrers de nen. Esmorza a La Cova amb antics companys de professió, i rememoren tots ells velles anècdotes dels seus anys dedicats al ciclisme. Té 80 anys, i els amics ronden també la mateixa edat, però conserven una perfecta memòria per evocar records. Gabriel Saura, premi Delta a la Millor Trajectòria Esportiva, repassa la seva vida en un dia especial per a ell, quan rep el seu homenatge a la Nit de l'Esport

NEUS MACÍAS / Ningú no el coneix com a Gabriel. Al món del ciclisme, tothom l'anomena "Bielet". El nostre protagonista va néixer a El Prat, el 6 d'abril de 1928, "a les cases de Cal Capmany", recorda ell, situades al carrer Flaquer. El seu pare havia estat ciclista, i en aquells moments feia de manager de ciclistes. Va conèixer la mare del Bielet a Pamplona, on ell feia el servei militar, i després es van traslladar a El Prat. "El pare havia estat Campió d'Espanya de Ciclisme els anys 1922 i 1926", explica Gabriel. Ell també va sentir-se atret per aquesta especialitat esportiva, i quan tenia 16 anys va falsificar la llicència –no podien tenir-ne fins a complir els 18-, que li permetia comprar dos tabulars de racionament. En aquell temps, estava federat amb l'Agrupació Ciclista de Montjuïc. Entre riures, explica als seus amics que la seva primera feina va ser amb el Mingu, i anava a carregar sorra al riu Llobregat amb un carro i un burro. Després, va formar part de la plantilla de La Seda de Barcelona, amb els mecànics. A partir d'aquí, la seva carrera va ser meteòrica, en uns anys en què era un luxe viure de l'esport. Va participar en les especialitats ciclistes de fons en carretera, pista, darrera moto i ciclo-cross. Va prendre part en la Vuelta a España, el Giro d'Itàlia, la Volta a Catalunya, la clàssica París-Niça el Midi Lliure, la Milan-San Remo o campionats mundials. El seu palmarès no cabria en aquesta pàgina.

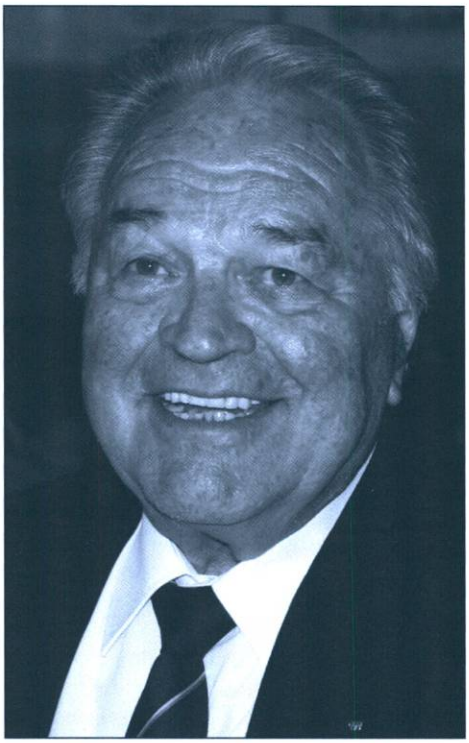

Gabriel Saura, premi Delta a la Millor Trajectòria Esportiva

Córrer món en bici i avió

Avui, reunit a La Cova amb Miquel Poblet, un dels seus amics més propers, recorda vivències d'aquells temps, en què, després d'haver participat en una cursa a Reus, havien de desplaçar-se en la bici fins a Salou, per agafar un tren "borreguero", als vagons de càrrega, i viatjar fins a Tortosa, on al dia següent participaven en una altra carrera. "Poblet i jo érem contrincants només esportivament. Ell tenia un altre manager, i a mi em portava la carrera el meu pare. Vam coincidir tres anys a l'equip FAEMA". Saura va aconseguir un contracte a Dinamarca, i va reclamar com a parella el Miquel Poblet, per córrer en pista. Temps abans, el nostre protagonista s'havia casat amb la Rosa Riba. L'havia conegut a una carrera, on ella estava a la Tribuna, i després es van trobar a Montblanc, on la noia vivia, i van començar a festejar.

Van ser anys de viatges, en una època grisa a Espanya en què molt poca gent es podia permetre el luxe de sortir a l'estranger. Ells coneixien món i practicaven idiomes. "Ens enteníem sobretot en francès, que en aquell temps era l'idioma que predominava al món del ciclisme. Avui la cosa ha canviat, i es parla més en anglès". També dominaven l'italià, "però no vam estudiar cap idioma, eh! L'apreníem del contacte amb els companys ciclistes", diu Bielet.

Preguntat per qui ha estat el millor ciclista de tots els temps, Gabriel Saura menciona dos noms que han marcat història: "Eddie Merck i Coppi. Eren sensacionals. El primer era un atleta, tenia un cos espectacular i hagués triomfat a qualsevol especialitat de l'esport. El Coppi estava fet per ser ciclista". Vivien del ciclisme, però, evidentment, no es movien les quantitats de diners que guanyen ara aquests professionals. "L'any 1944, un ciclista podia cobrar al mes, del seu club, unes 2.000 pessetes. Després, hem d'afegir els diners que aconseguia si guanyava una carrera". Miquel Poblet explica que, quan es va imposar en una cursa a Vilafranca del Penedès, li van donar 125 pessetes. "Però en altres, si eres primer o feies pòdium, podies arribar a les 300 pessetes".

> "L'any 1944, un ciclista podia cobrar al mes, del seu club, unes 2.000 pessetes. Després, hem d'afegir els diners que aconseguia si guanyava una carrera"

Una nova etapa com a seleccionador i tècnic

Amb l'edat, Gabriel Saura va reconduir la seva carrera i va fer-se tècnic esportiu. Des de l'any 1961 fins 1969 va ser seleccionador nacional en totes les categories. Explica que la premsa trucava a casa seva per saber quins ciclistes convocaria a una certa carrera. Si ell no hi era, li preguntaven la llista a la seva dona.

"Vaig viatjar més en l'etapa de seleccionador nacional que en la de ciclista", diu. Així, es va desplaçar fins a Tokio i Mèxic per participar als Jocs Olímpics de 1964 i 1968. També va ser present a Seul, i com a Director Tècnic de la Federació de Ciclisme als Jocs Olímpics de Barcelona'92. El nostre protagonista continuava el seu perfil de directiu, i va presidir l'Associació de Ciclistes Professionals, a més del càrrec de sots-president de la Federació Catalana de Ciclisme.

Ara, ja retirat de la vida professional, continua sent un bon afeccionat al ciclisme. "És un verí: quan el tastes, repeteixes, no el pots deixar". Així, veu les competicions per televisió, i es lamenta de la situació d'aquest esport, estigmatitzat per l'ombra del dopatge. "El nostre dopping, en aquells anys, era el pa amb tomàquet", diu el seu amic Miquel Poblet. Ara, Gabriel Saura està retirat a la seva masia de Montblanc. "Em dedico a fer de pagès", somriu. •

Estampes pratenques d'ara fa 100 anys · 1908 (I)

Genets i amazones al carrer de l'estació, preparats per marxar cap a les marines deltaïques, on havien de participar en una nova edició de la caça de la guineu.

En iniciar-se l'any 1908, feia funcions d'alcalde del Prat, el pagés Josep Mas Rodés(1), masover de la finca del general Eulogi de Despujol, coneguda també per Cal Treseta. Aquest ja tenia experiència en el govern municipal en ostentar el càrrer de 1er tinent d'alcalde quan era titular de l'alcaldia en Joan Farrés Serra. L'acompanyaven al consistori els regidors, Valentí Farrés Xirinachs, Pere Pi Casas, Francesc Puig Artigas, Pere Parellada Vallhonrat, Josep Camps Santamaria, Josep Company Ferrer, i Aleix Aguilera Ginabreda (2). Actuava de secretari municipal el pratenc Salvador Suy Mora, que ostentava aquest càrrec des de finals del segle anterior.

Mn. Anton Martí Piñol era des del 1905, el titular de la parròquia de Sant Pere i Sant Pau del Prat (3), el qual era ajudat per un coàtjutor o vicari.

En aquesta època, va ser durant poc temps jutge municipal el metge Segimon Salgot i Baucells, el qual va tenir alguns enfrontament amb la classe dominant al Prat. L'altre metge de la població era en Casto Sierra Fenollar, germà de la que fou mestra del Prat Carmen Sierra Els dos metges residien al carrer Major.(4)

Completaven el personal sanitari els farmacèutics Baldiri Guilera Mora i Ramon Roigé Badia, els quals tenien les oficines de farmàcia als carrers Bunyola (avui Ferran Puig) i Tos (avui Ignasi Iglesias), respectivament

Cal consignar, que com a consequència de les riuades de la tardor de 1907, l'Ajuntament, encara a mitjan gener de 1908, es queixava".. del pésimo estado en que se halla el camino vecinal desde esta población a Barcelona, imposible para tel tránsito rodado cuya mejora y recomposición por parte de la Diputación provincial se ha atrasado en demasía.(5)"

Degut a les citades riuades es va constituir el mateix any 1908, presidida per l'alcalde accidental Josep Mas, una "Junta de defensa de Inondacions del terme de Prat de Llobregat" (6) que va cuidar d'aixecar un nou marge de defensa contra les riuades de la Ribera, amb la precaució de construir'l més separat del riu, formant-se així una segona llera inundable. El tresorer d'aquesta Junta va ser el rector Antón Martí, el comptador Andreu Vilà i el secretari el farmacèutic Josep Guilera. (7) Per la financiació d'aquesta obra es va comptar amb la participació ecònomica de pratencs i forasters i també prestació personal o "terrelló", amb jornals i carros.

A mitjans mes de febrer de 1908 es va celebrar per segona vegada una gran festa eqüestre. En realitat es va tractar d'un caçera a cavall d'una guineu, amb la particularitat de que en aquest any van participar-hi quatre o cinc amazones barcelonines, cosa que va despertar la curiositat dels pratencs. La comitiva va sortir del carrer de l'estació, en aquell temps encara no hi havia plaça, dirigint-se a través de la plaça de la Vila i el carrer Bufera (avui Casanovas) cap a les marines deltaiques on es va celebrar la caçera. (8)

El 26 d'abril de 1908, va arribar amb la seva família el metge Josep Pujol i Capsada, el meu avi, el qual substituïa al Dr. Segimon Salgot, amb el qual s'havia posat d'acord en passar-li la seva clientela. Per aquell temps havia arribar també un altre metge, ens referim al Dr. Joan Soler i Torrens, el qual es faria càrrec de la germandat de socors mutus "Sant Cosme i Sant Damià".(9)

En aquesta època el panorama polític pratenc presentava dos grups enfrontats. El més organitzat estava encapçalat pel conservador Pere Casanovas i Moliné (Peret de l'Esbirro), i l'altre eren una colla de persones de diverses tipologies que només es posaven d'acord en temps d'eleccions (10). En aquest grup destacaven el farmacèutic Ramon Roigé i Badia i el contractista d'obres i reconegut pouataire Josep Monés i Jané.(11)

JOSEP FERRET I PUJOL

Ara fa 75 anys

Abril de 1933

El dia 17 d'abril de 1933, diumenge de Pasqua; es van celebrar dues ballades de sardanes, una pel matí i l'altre per la tarda, Va actuar la cobla "La Principal de Barcelona". El cost de la cobla per les dues audicions va ser de 200 pts.

Aquell mateix diumenge de Rams, van actuar les corals "El Llobregat", "Els nois de fora" i l'agrupació coral del Sr. Masas (Parròquia)

REFERÈNCIES:

1.- AHEP, Llibre d'Actes de 1908.; 2.- AHEP; Llibre d'Actes de 1908.; 3.- FERRET PUJOL,J.; "450 Anys fent Parròquia", 2007; 4.- FERRET PUJOL,J.; «El carrer Major el més antic del Prat"; 5.- AHEP, Comptes municipals de 1908; 6.- Estat de Comptes de la "Junta de Defensa de Inondacions del terme de Prat de Llobregat", desembre de 1908; 7.- Esta de Comptes, op. cit.; 8.- FERRET PUJOL, J.; «La cacera de la guineu de l'any 1908». «Delta» nº 254, abril 2001.; 9.- FERRET PUJOL, J.L.; «Josep Pujol i Capsada,Escrits 1908-1944»,Col·lecció Textos Locals, 2003; 10.- FERRET PUJOL, J.L.; «Josep Pujol i Capsada..."; 11.- FERRET PUJOL, J.; «Els primitius pous artesians del delta del riu Llobregat,1893-1912», CUADLL, 2006.

Col·legi San José de Calasanz (1945)

Grup d'estudiants del Col·legi San José de Calasanz del Prat de Llobregat. 7 d'abril de 1945. (Fotografia de Joan Rosell Riba)

BALTASAR
MEDIADORES DE SEGUROS
ASSEGURANCES DE
AUTOMÒBILS · LLAR · COMERÇ · VIDA · JUBILACIÓ · COMUNITATS
MALALTIA · ACCIDENT · EMPRESES · RESPONSABILITAT CIVIL
Av. Verge de Montserrat, 38 · Telf. 93.370.02.99 · Fax. 93.370.06.06 · El Prat de Ll.
e-mail. baltasar@segurosbaltasar.com · www.baltasarseguros.com
HORARIS: Matins. 9h. a 14 h. · Tardes. 16 h. a 20 h.
Excepte divendres a 9h. a 14 h. i de 16 h. a 19 h.

SERVICIO OFICIAL
TALLERES J.GARCÍA
CITROËN
C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

Arc de Sant Martí

T'estic esperant

És un amic molt especial. Que de vegades és un cervell que ens parla. O una ànima que perdona. O un cor que plora.

Però quan ens està esperant, està tancat, tot i que glatint perquè l'obrim, ens l'apropem, ens hi capbussem: és un llibre.

Ha passat un altre Sant Jordi al Prat. La plaça plena, els amics que es retroben amb un llibre a la mà. És veritat que se li posa molta dosi comercial i de negoci, però a Catalunya especialment, Sant Jordi és Sant Jordi, i molt més. Ni internet ha pogut amb Sant Jordi. La lluentor de la primavera; les roses, que volen ser vehicles de comunicació i de transmissió de sentiments entre persones; els llibres, que intenten contrapesar aquest sentiments i palesar que un dels millors amics que podem tenir és un bon llibre.

Llegir també és un art. És l'art d'interpretar textes per tal de determinar els seus significats i els seus missatges. Els binomis llegir/entendre, llegir/sentir, llegir/pensar...ens condueixen cap a la consideració de la lectura des de la vessant del profit. Doncs llegir igualment ens indueix a una il.lusió, o bé ens pot donar motius per a una evasió, o fins i tot, ens incita a fer un viatge. Crec que després d'una hora de bona lectura difícilment es ressistirà qualsevol disgust.

Avui en dia, hem situat, al mateix temps, el nivell de la lectura en d'altres àmbits de la comunicació i la interrelació humanes: llegir el pensament, llegir les intencions, llegir els ulls, llegir les mans, llegir entre línies, llegir el context, llegir transversalment. En definitiva, amb la lectura també volem saber més i interpretar millor tot allò que ens comuniquem.

No ens hauríem d'equivocar: llegir no solament forma intel.lectualment; llegir també -i de manera especial- prepara la ment per a distingir, reconèixer i jutjar; llegir, en definitiva, ens col.loca en la línia de sortida de la carrera de la vida. Això sí, amb l'horitzó ben net de nuvolots i les mateixes possibilitats que els nostres competidors, que, alhora, també són espectadors.

Tinc la gosadia de llançar-vos una sentència, igual dirigida als polítics que a la societat, als pares que als mestres o als mitjans de comunicació: la millor inversió que podem fer per als nostres infants i jovent és afeccionar-los a llegir, ensenyar-los a la bona interpretació de la lectura, a que llegeixin en veu alta davant dels seus companys, davant dels de casa, davant, fins i tot, d'un auditori anònim. La lectura en veu alta és molt positiva per a ells i per als receptors, doncs ens fa progressar molt en la comunicació real i més autèntica, donat que la lectura en veu alta imposa altres elements bàsics de la comunicació com són el to, el gest, la intensitat de la veu, les pauses, els silencis...

Quan Gutemberg va inventar la impremta l'any 1450, no es podia arribar a imaginar la revolució que aquell fet va significar per a la humanitat. Només és comparable, al meu entendre, amb el que ha suposat internet o el descobriment de l'ADN, molt contemporanis nostres ja.

L'acció de llegir és l'exercici de la "lectio" llatina. I la "lectio" engloba dos efectes a la vegada: traduir uns signes i interpretar un missatge.

Un dia em deia un amic que si no existís Sant Jordi, i el seu significat, i la seva tradició, i el sortir al carrer i trobar-se, l'hauriem d'inventar. I té tota la raó.

VICENÇ TIERRA

Naturalment

L'aigua de mar

Contemplant una mar, ara calmada i silenciosa, deixo anar els pensaments al voltant d'aquesta massa d'aigua. És i ha estat inspiració de cantautors i poetes enamorats o desesperats; protagonista de llegendes i novel·les, arreu ha estat pintada i retratada en totes les seves expressions. Oceans i mars han estat adorats i temuts com déus; han proporcionat a l'home aliments, diversió i bellesa; a través d'ells han viatjat els coneixements, s'han propagat les cultures i les civilitzacions han pogut anar més enllà. En les seves profunditats hi resten enfonsats tresors d'èpoques passades i d'altres que sempre n'han format part de la seva essència. Actualment les teories de l'evolució hi centren l'origen de la vida.

Des d'un punt de vista naturopàtic apart de la seva força, misteri i bellesa hi trobem encara un altre valor: el poder terapèutic de l'aigua marina.

El cos humà en el seu 70% és aigua, més concretament plasma marí. Quan som dins l'úter matern en un 91% som aigua marina. Avui sabem que el medi intern del nostre organisme, és a dir, el líquid extracel·lular en el que es "banyen" constantment les cèl·lules que formen tot el nostre organisme, té la mateixa composició que el plasma marí en els seus orígens.

L'aigua de mar té una composició única, tant que és impossible de reproduir artificialment. Conté un gran número de sals minerals en suspensió, hi són presents tots els elements de la taula periòdica.

Degudament pautada i diluïda, l'aigua de mar es recomana per a malalties cròniques, degeneratives o autoinmunes, perquè el seu ús oral millora el sistema inmunitari, fent-lo més competent i a la vegada menys hiperactiu. També en patologies intestinals i digestives tant cròniques com agudes, pel seu PH alcalí i la seva capacitat de millorar la flora bacteriana intestinal. Via tòpica pot ser útil en molèsties bucals, com a descongestionant nasal, com a col·liri, i en el tractament de dermatitis, acné o cremades.

Sigui com sigui, tots coneixem l'energia i la gana que dóna un dia de platja i cal recordar que entre aquells que comencen el seu dia amb un bany al mar, se'n compten bastants que passen dels vuitanta.

MERCÈ MONTANÉ I GIL · Naturópata

Envia'ns bústies, suggerències o textos
periodicdelta@yahoo.es

Josep Vidal Roig, natural d'El Prat, viudo i de 93 anys, mori el 21 de març.
Baltasar Muñoz Castillo, natural de La Carolina, Jaen, separat i de 49 anys, mori el 22 de març.
José Rabaneda Fernandez, natural de Cogollos de Guadix, Granada, viudo i de 87 anys, mori el 26 de març.
Joan Sanromà Oriol, natural de Madrid, casat i de 77 anys, mori el 23 de març.
Victor Garcia Cebollero, natural de Montesa, Huesca, casat i de 75 anys, mori el 27 de març.
José Maria Ruiz Jimenez, natural de Fuentes de Andalucia, viudo de Marcela Alcaide i de 79 anys, mori el 28 de març.
Josep Balague Durban, natural de Barcelona, casat i de 83 anys, mori l'1 d'abril.
Cruz Martinez Lopez, natural de Caravaca, viuda de Cornelio Martinez i de 86 anys, mori el 9 d'abril.
Encarnación Diaz Maldonado, natural de Sorvilan, Granada, viuda de José Parra i de 96 anys, mori el 10 d'abril.
José Antonio Diaz Manzano, natural de Ciudad Real, espòs de Bienvenida Plaza i de 58 anys, mori el 12 d'abril.

MANEL FORNÉS DAROS

Ha mort cristianament a Barcelona,
el dia 28 de març a l'edat de 71 anys.

No es morir, el viure en els cors, que deixem darrera nostres

Menut, actiu, vailet
"rata del Sant Andreu"
et volem dir adeu
fins trobar-nos de nou, Manelet

FERNANDO BERGILLO MOLINA
3r Aniversario

JOAQUIM MIRÓ TRASSERRA

Ha mort cristianament a Barcelona,
el dia 20 de març a l'edat de 71 anys.

Els qui foren companys teus en el Banc de Sabadell trobarem a faltar la teva bonhomia i mestria.

SERVEIS FUNERARIS INTEGRALS
300 ANYS AL SERVEI DE LES FAMÍLIES DE CATALUNYA

Tanatori
El Prat de Llobregat

Si es produeix la defunció d'un familiar, truqui'ns. Vindrem immediatament a casa seva o a l'hospital.
902 230 238
ATENCIÓ 24 HORES

DEMANI EL NOSTRE FULLET GRATUÏT. SI HO PREFEREIX, TAMBÉ POT DEMANAR UN PRESSUPOST SENSE COMPROMÍS. EL REBRÀ CONFIDENCIALMENT A CASA SEVA.

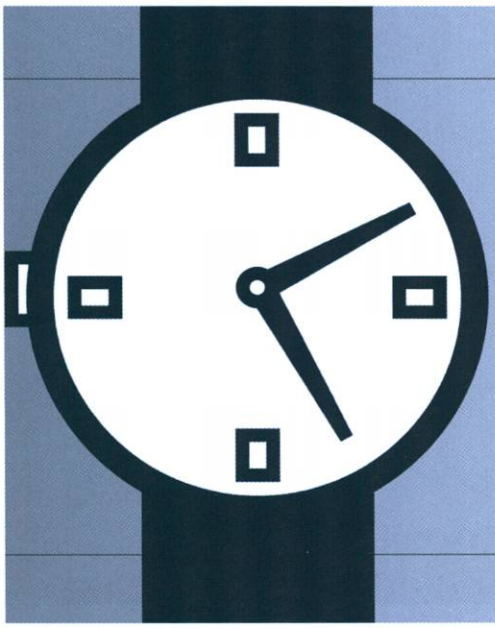

HORARI D'OFICINA DEL PERIÒDIC DELTA

Dimarts i Dijous
de 8 a 14 h.

Carrer Castellà, 5 baixos
telèfon i fax: 93 379 05 33 • periodicdelta@yahoo.es

Purificación Hernández, ilustradora

"Ahora empezamos a ver los libros como piezas de arte"

La artista del Prat estrenará en uno o dos años una serie animada en televisión sobre el personaje infantil Lila

SERGI OLIVERA / Por norma general pensamos que los libros sólo son literatura. Que sólo son valiosos por su contenido en letra y que lo otro es simple adorno. Y es verdad que la historia escrita es lo que da principalmente sentido a un cuento, a una novela, pero no es la única aportación artística que acompaña a una obra literaria. Sus ilustraciones, que acompañan en sentido y en forma al texto, deben ser consideradas como una pieza de arte más dentro de un libro. O si no, ya nos podemos ir acostumbrando, porque según la pratense Purificación Hernández (1975) "la ilustración está en auge y hay una buena cantera".

Purificación Hernández estará dibujando en el stand de TV3 durante el dia de Sant Jordi.

Nuestra artista acabó Bellas Artes en 1999, especializándose en el grabado. "Allí me di cuenta que el mundo de la ilustración era algo a lo que me gustaría dedicarme", por eso se especializa en esa disciplina en otros sitios como la Escola Massana y la Escola Eina. "Porque en Bellas Artes la ilustración está un poco marginada, se apuesta más por lo clásico y las nuevas tecnologías". Una vez formada académicamente, Purificación Hernández se ha ido haciendo un nombre dentro del mundo de la ilustración y ha cosechado cierto éxito, sobretodo por sus trabajos para la literatura infantil, aunque reconoce que "los inicios siempre son duros". También ha colaborado en proyectos publicitarios, de comunicación o con estudios de diseño y da clases de ilustración infantil en la escuela Joso de Barcelona, un vivero para dibujantes de cómic con más de 25 años de historia.

Sin duda, los libros infantiles son los que más dan pie a la inclusión de ilustraciones, porque los niños responden más a lo visual y las editoriales son conscientes de ello. Para Purificación Hernández "está bien que los niños consuman todo tipo de imágenes, es enriquecedor para ellos disfrutar con la observación. Aunque a veces los padres deciden por ellos qué es lo que tienen que ver o no". Pero ¿y los adultos?, "de momento no se acepta tanto la ilustración en la literatura para gente adulta, pero cada vez más, ahora aquí se empiezan a ver los libros como piezas de arte, cosa que en otros países ya hace tiempo que ocurre. Aquí se prefería poner una fotografía que un dibujo, cuando son lenguajes totalmente diferentes".

El personaje infantil Lila, creado por el mediático Dr. Eduard Estivill y Montse Domènech, dibujado por Purificación Hernández y con textos del exitoso escritor Francesc Miralles (El Quart Reich) ha dado numerosas entregas con buenas cifras de ventas. "De hecho, el gigante editorial italiano Mondadori ha comprado los derechos para editarlo en Italia". El último es *La Lila va a comprar* (Ed. Beascoa). La primicia es que la artista pratense está llevando a cabo la dirección artística de una serie televisiva de animación sobre dicho personaje, de la cual ya existe un capítulo cero y que verá la luz en uno o dos años, seguramente en Televisió de Catalunya. "Éste es el principal proyecto que tengo entre manos. La serie irá dedicada a niños de entre tres y cinco años y serán capítulos cortos de seis minutos y medio". Purificación Hernández ya ha trabajado en el formato televisivo colaborando para el espacio Una mà de contes del canal K3 de TVC. Entre sus últimos trabajos destacan las ilustraciones del libro de filosofía para niños *¡Atrévete a Pensar!* (Ed. CEAC) de Francesc Miralles y Denise Despeyroux o, del más reciente, *El millor llibre de perquès* (Ed. Montena) de Lewis York, que salen justo para este Sant Jordi.

Según Purificación Hernández en El Prat hay ilustradores muy buenos, "como por ejemplo Gemma Otero, Ángel García, y más pero soy fatal para los nombres. Lo que pasa es que no nos dejamos ver porque nos pasamos muchas horas metidos en el estudio, hay poco tiempo para salir y poder hacer otras cosas". Aunque reclama "más cancha" por parte de las editoriales para la ilustración, es positiva y considera que los ilustradores están "en un momento feliz porque hay buenos artistas y te sientes cómodo trabajando en esto".

Para más información: http://purificacionhernandez.blogspot.com/ (blog de la artista) y página web (aún en construcción): www.purificacionhernandez.com

"Pactar amb el gat", premiada a la biennal d'Annecy

S. OLIVERA / El film del director pratenc Joan Marimón va ser guardonat amb el premi Prix Demon de la XIIIa edició de la Biennal de Cinema Espanyol d'Annecy (ciutat francesa propera als Alps). Aquest guardó va a càrrec de l'ambaixada francesa i espanyola per fomentar la creativitat entre ambdós països. La gratificació en concret consisteix en què Joan Marimón podrà tornar a visitar l'any que ve la localitat francesa , "un indret paradisíac" en paraules del director i guionista, i estar-se durant quatre setmanes per poder escriure un guió per un llargmetratge. El realitzador pratenc ja ha decidit que ho aprofitarà per escriure la segona part de Pactar amb el gat. Tot l'equip de la pel·lícula va gaudir d'allò més durant el festival, que segons l'actor Alberto Jiménez "és el millor festival de cinema espanyol, inclosos els que es fan a Espanya". La Biennal d'Annecy està organitzada per fills i néts d'exiliats republicans. •

BOLSOS
Delcar
Artículos de piel y viaje
Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

L'Escola d'Arts del Prat celebra unes jornades de portes obertes

DELTA / Els dies 23 i 24 d'abril tots els tallers de l'Escola d'Arts del Prat van obrir les seves portes per mostrar en les seves instal·lacions els diversos processos de creació: pintura, ceràmica, dibuix, esmalts, còmic, joieria, il·lustració, escultura, gravat... Les jornades obertes a l'art es van dur a terme al Centre Cultural El Remolar i al Centre d'art Torre Muntadas

Des de l'Escola d'Arts també es va posar en marxa la exposició "Vivint un poema de Palau i Fabre", basat en l'obra poètica d'aquest escriptor desaparegut fa unes setmanes. L'alumnat de l'Escola d'Arts va col·locar durant aquests dies a l'interior d'unes ampolles-ofrena pensaments, perfums i colors suggerits per la poesia del desaparegut Josep Palau i Fabre: la mostra exemplificava un interesant procés "d'hibridació" artística-poètica. •

La UEC del Prat, camí del Canigó

La Unió Excursionista de Catalunya del Prat, ha posat en marxa un projecte que consisteix en anar a peu del Prat al Canigó per etapes. Està previst fer el recorregut total d'uns 283 km travessant el país de sud a nord-est amb 15 etapes, realitzant-les una cada mes, la primera etapa ja es va fer el mes de febrer i pensem arribar al cim del Canigó (2.784 m) el mes de juny de l'any que ve.

En la primera etapa varem anar del Prat fins a Molins de Rei seguint en bona part el marge del riu Llobregat, en la segona hem continuat des Molins de Rei fins a Sant Cugat del Vallès. Tot travessant els boscos de Collserola, ara amb la propera etapa arribarem fins a Polinyà.

La participació en les dues primeres etapes ha estat molt nombrosa, unes 70 persones han fet els dos primers trams.

El Canigó és emblemàtic no tan sols pels excursionistes sinó també pel país, té un significat històric, en aquella zona es gestà la formació de la Marca Hispànica que amb el pas dels anys esdevindria amb el que avui és Catalunya, esta situada en el cor dels Països Catalans i d'allà en baixen la flama que encén els focs de Sant Joan.

Aquesta ruta que estem fent, està oberta a tothom que tingui ganes de caminar, ho pugui fer i vulgui fruir de la natura, per tan si hi ha algú que esta interessat en participar-hi, només cal que es posi en contacte amb nosaltres venint al local de la UEC (Avda. del Canal 176 baixos) els dimecres de les 8 a les 9 o be els divendres de 9 a 10 del vespre, telèfon de contacte 696 781 953 i en prendrem nota. En aquestes etapes com que hem de fer els desplaçaments amb autocar cal saber amb antelació el nombre de persones per relacionar-ho amb les places disponibles.

Dins la nostre línia de presència en el poble, aquesta és una activitat més relacionada amb la natura i l'esport del senderisme que la nostre entitat ofereix al ciutadans del Prat, tal com ho serà el mes de setembre l'organització de la tradicional "Transdelta" que enguany ja serà la quarta edició.

UNIÓ EXCURSIONISTA DEL PRAT

El diván del sr. Tartera

M. MARTÍNEZ / Al observar los cinco cuadros de gran formato que el sr. Tartera expone desde el 12 de marzo en la galería restaurante Ona Nuit, a uno no se le hace difícil retroceder varios años y encontrarse en el pleno apogeo adolescente, con un trasfondo menos cándido como la leyendas urbanas nos han querido publicitar con gran efectividad.

"Aquellos maravillosos años..." es el nombre de la muestra que el sr. Tartera, de poco más de 26 años, y donde se reafirma en un lenguaje artístico tremendamente contemporáneo, que en la mesa de trabajo se refuerza con un material sensible aparentemente ingenuo, pero con un gran transfondo personal tanto para el propio artista como para el visitante. En los cuadros el contraste es el protagonista: sobre cuerpos de esculturales mujeres, coloca la cabeza de personajes que han marcado la infancia y adolescencia de medio mundo: Popeye, Dark Vader, Mickey Mouse, Epi (compañero de Blas), y el Monstruo de la Galletas. Sobre este material el sr. Tartera transporta al visitante a un mundo adolescente donde empiezas a descubrir la sexualidad de una manera más explícita, pero desde un punto de vista en que la infancia aún se encuentra pocos pasos atrás.

Para llegar a este objetivo, el artista se arma de un lenguaje urbano, a medio camino entre el còmic, el arte urbano, el grafiti, con un resultado muy directo, con pocos simbolismos, ya que la provocación ya viene explícita en ese cóctel erótico-infantil en que se transforman cada uno de los personajes de sus cuadros. •

tR PUBLICIDAD
REGALO PROMOCIONAL Y DE EMPRESA
L'Estany de la Magarola, 9-11, Local 1 • 08820 El Prat de L. (Barcelona)
Teléfono 639.37.40.46 • Tel./Fax. 93.478.13.53
e-mail: trpublicidad@telefonica.net

Temps difícils

El gener del 1947 l'obra del Monmari estava acabada, muntàvem la pantalla i les cortines i tot estava a punt per obrir el local. Devíem catorze factures a l' Albert Feu, tres al Rafel Ferrer, dues al Josep Mª Baiges, dues a Mobles Figueras, deu lletres a la Supersond, els interessos de cada mes per les hipoteques, i altres coses que anaven caient.

La inauguració va ser el dijous dia 23 de gener. Tota la setmana havia estat plovent i feia molt de fred. El meu pare va creure que a la sessió inaugural estava obligat a convidar a totes les persones que havien treballat a l'obra, als familiars, veïns, amics, també els meus companys de col.legi, etc. Vàrem repartir invitacions per omplir tot el local. Quan el Quim va anar personalment a invitar a l' Antoni Figueras, aquest li va dir:

–Marimón, t'agraeixo molt l'haver pensat en mí, però crec que t' equivoques. Aquest és un dia esperat per un gran nombre de públic, tots estarien contents de poder assistir pagant entrada i tu faries una bona recaptació, per actualitzar deutes. Altrament, tal com ho estas fent, amb la millor intenció, et crearas enemistats i ressentiments.

El Sr. Figueras tenia raó. Algunes persones es varen ressentir i mai varen posar els peus al Monmari. Altres, que varen ser invitats, tampoc varen tornar. Una lliçó que sempre recordaríem. El programa inaugural estava constituit per les pel.lícules "Recuerda" d' Alfred Hitchcock amb Ingrid Bergman i Gregory Peck, i "Demasiados maridos" una comèdia amb Melvyn Douglas i Jean Arthur. Sense calefacció, amb l' obra recent acabada, la sala estava freda com una nevera, però es va omplir de gom a gom, i el dijous ningú va passar fred. El dissabte i diumenge va disminuir molt l' afluència de públic. A l' Artesà posaven una pel.lícula molt més comercial que la nostra: "El tesoro de Tarzán" amb Johnny Weismuller, i no hi feia tant de fred com al Monmari. Hi havia dones que duien una senalla i el Tomàs, el porter, els preguntava:

–Qué hi portes aquí?

–El totxo calent –contestaven.

Posaven els peus dintre la senalla i no sentien tant el fred.

També teníem problemes tècnics a la cabina. Els carbons que ens havia servit la Supersond eren de mala qualitat i s' apagaven de tant en tant deixant la llanterna de projecció i la pantalla a les fosques durant uns moments. Havíem de trobarne de millors. El so era bo. La lluminositat bastant regular.

La segona setmana va ser encara més deficitària que la primera. Vàrem obtenir una còpia d' una pel.lícula de ciència-ficció acabada d' estrenar que es deia "Marte ataca a la Tierra", però va resultar un malencert, una pífia. Era dolentíssima, grotesca i risible, i la còmica que complementava el programa "Locos del aire" amb Stan Laurel i Oliver Hardy, tampoc va ajudar gaire.

Joaquim Marimón, vaquer d'ofici, i empresari del Cine Monmari, davant la lleteria del carrer Casanovas. A l'altra vorera, l'Eusebi Enrich, la Josefina Sáez i altres noies

Entretant, a l' Artesà anaven fent "calderades". Així se'n deia d' una sala plena fins dalt de tot, i més expressiva la paraula en el cas de l' Artesà, que s' omplia fins al galliner i semblava que sobreeixiria de gent per la teulada.

Quan el públic passava a riades per davant del nostre cine en direcció a l'Artesà, en Tomàs li deia al meu pare:

– ¡Quim, haurem de posar el vagant! –referint-se la fusta que s' usava per aturar l' aigüa a les riades.

El panorama era desesperant i, per acabar de rematar-ho, va arribar una carta fatídica de la Delegació d' Indústries. Ens comunicaven que, degut a les restriccions elèctriques, havíem de suspendre les funcions indefinidament. Estàvem en la llista de les últimes indústries autoritzades i ens retiraven la llicència d' activitat. La carta va arribar per via normal, sense certificar, jo la vaig veure tirada per sota la porta i la vaig entregar als meus pares que estaven escalfant-se a la vora del foc. Al llegir-la ens vàrem quedar de pedra i jo els vaig sugerir que, ja que a ningú constava que l' haguèssim rebut, podíem llençar-la a les brases, però el meu pare va temer que n' haguessin enviat una còpia a la Companyia de la llum, la Bertrand i Serra, i va anar a parlar amb el gerent de la Comercial al Prat, el senyor Muchart. Aquest va resultar ser molt bona persona, li va dir al Quim que ell no havia rebut res referent a aquesta suspensió i que, mentre no li arribés l' ordre, no es donava per enterat i no ens tallaria la llum, però que fessim els possibles per solucionar-ho, solicitant de nou el subministrament al.ludint a que aquesta indústria només funcionava els caps de setmana i gastava poc. Per sort, al cap de poques setmanes es van acabar les restriccions elèctriques.

I també, per sort, la taquilla va millorar a partir de la tercera setmana, amb un programa eminentment comercial: "El Capitán Kidd" amb Charles Laughton i Randolph Scott, i "Una chica con anzuelo" amb William Bendix i Grace Bradley. Amb aquestes pel.lícules vàrem fer la nostra primera calderada.

Tot i que l' Artesà va seguir comptant durant molts anys amb les millors marques americanes, durant el primer any el Cine Monmari va presentar pel.lícules tant importants i comercials com: "Sargento York", "La Solterona", "Como te quise te quiero", "Los 3 caballeros", "La diligencia", "Dodge, ciudad sin ley", "El Ladrón de Bagdad", "El libro de la selva", "Lady Hamilton", "Reina Santa". El Quim va poder anar liquidant les factures que devíem als instal.ladors, i el 15 de setembre es va presentar al despatx de l' Albert Feu fill a pagar-li les set últimes que tenia pendents. Estava present l' avi Feu i va quedar bastant sorprès. No s'esperava que haguéssim pogut fer net tan aviat.

FERMÍ MARIMON

Trons a Remolar, pops a la plaça

Aquesta dita la feien servir habitualment els nostres avantpassats –jo l'havia sentida dir sovint a l'àvia- quan ressonava la tronada cap a la banda de l'estany del Remolar, cap al sud-oest, més o menys.

I què volien dir, quan feien aquesta afirmació premonitòria? Que, potser, al mercat hi podrien comprar pops en abundància i, doncs, una mica més barats que en d'altres dies?, o que a la plaça de la vila s'hi farien o s'hi podrien veure pops? Si ho mirem des d'un punt de vista real i objectiu, és clar que no volien dir ni l'una cosa ni l'altra. Perquè, de mercat públic encara no n'hi havia en aquella època, i a la plaça de la vila, l'experiència els deia que era impossible veure-hi aquests animals marins.

I, en un sentit figurat, o metafòric, que és el que empra molt sovint la saviesa popular a través dels refranys? Vejam-ho. Si analitzem la dita, constatem que la primera part –'trons a Remolar'- és clara i no cal que hi furguem per trobar-hi cap incògnita amagada. La segona, per contra, ja és més estranya. Què vol dir la metàfora? D'entrada, cal tenir en compte que la dita es devia crear en una època remota, més o menys anterior –més aviat més que menys- a l'any 1916 o el 1917, que és quan es va encimentar el centre de la plaça de la vila i es van cobrir amb llambordes els quatre vials que la tancaven. Abans, la plaça, el sòl de la plaça, era de terra. I ja coneixem com és el terreny del Prat i del delta: més pla que la palma de la mà. Si l'aigua de la pluja, a muntanya, s'escorre de pressa i se'n va cap al mar per torrents, rieres i rius, al pla, i al Pla del Llobregat, tots ho sabem prou, l'aigua de la pluja és molt romancera i no se'n vol anar així com així: és ben coneguda la mania que té d'estanyar-s'hi. I si la gropada s'ha congriat més amunt, tenim una riuada i tot el Pla s'inunda.

I la plaça, quan hi havia un aiguat, tota ella era un bassal que trigava dies a evaporar-se o ser engolida per la terra. La segona part del refrany, doncs, s'aclareix: la plaça, en un sentit merament figurat, es trobava en una situació que es podia comparar amb l'hàbitat habitual dels pops, o dels peixos en general.

El significat, doncs, era clar: si la tronada se sentia a la banda del Remolar, la pluja era segura i forta arreu.

Si algú dubtés d'aquesta relació entre els trons a Remolar i la pluja abundosa, li serà fàcil de comprovar-ho ell mateix, o consultar-ho a algú més experimentat en la metereologia local -algun pagès o algun científic especialitzat en aquest tema. Jo sempre m'he cregut aquest refrany com un dogma de fe, però m'alegraria que algú me'l legitimés –o no- amb raons científiques, perquè de la saviesa popular no te'n pots fiar mai massa. I no és que vulgui dir que el poble, quan s'inventa un refrany, no ho faci amb molta saviesa, no, sinó que no se sap mai quan els diu seriosament o no. Sovint fa trapelleries: diu les coses amb ironia, i vol dir tot al contrari d'allò que diu literalment, o que juga humorísticament amb les rimes. Com aquella dita de la Candelera i el fred de l'hivern, que després d'una filigrana molt llarga –i divertida, això sí- de rimes i paraules contradictòries, acaba, sentenciant de la mateixa manera: "... Tant si riu com si plora, el fred és fora. I tant si plora com si riu, el fred és viu". O els que tracten dels gustos de la gent, que, d'una banda, els uns diuen que sobre gustos no hi pot haver disputa, mentre que, d'una altra banda, n'hi ha que diuen que hi ha gustos que mereixen garrotades.

Si el refrany potablau –o millor encara, ros i potablau- que hem comentat no contradigués la realitat climàtica, i estic convençut que no ho fa i que és un proverbi seriós, crec que seria d'agrair que se'n recuperés l'ús. Us imagineu una escena tan idil·lica com la que ara us presentaré, a tall d'exemple, d'una parella, marit i muller, acomiadant-se quan ell ha de sortir de casa per anar a qualsevol tasca quotidiana? Imagineu-vos-ho, si us plau:

-Joan, amor meu, quan surtis, ves, que trona cap a Remolar, i ja ho saps: "trons a Remolar..."

I en Joan, sense deixar que la seva dona acabi la dita, es canviarà de calçat, agafarà el paraigua o l'impermeable, i abans d'obrir la porta per anar-se'n, perquè la dona ho senti, si és lluny, o, altrament, tot fent-li un petó, se n'acomiadarà cordialment, i amb un somrís a la boca, completarà l'adagi:

-"... pops a la plaça." Apa, Laieta estimada, no pateixis, que abans de sopar ja hauré tornatm. Ep!, si la pluja m'ho permet.

Algú podria dir que aquesta dita ja s'ha fet vella perquè ara, al segle XXI, bé que les tronades i els aiguats encara siguin actuals, d'inundacions a la plaça o en qualsevol altre lloc ja no n'hi ha. O, si més no, són excepcionals, i, quan és el cas, les clavegueres les engoleixen i se les enduen fàcilment. Però això significaria que, qui ho pensi així, s'oblida del sentit metafòric amb què –com ja hem dit més amunt- s'expressa la saviesa popular. La majoria dels refranys són anacrònics, si els considerem literalment, però aquest desfasament històric, exclusivament formal, els dóna un encís especial i no els treu la gràcia, la veritat ni el caràcter pedagògic que generalment tenen. Per exemple, i si haguéssim de filar prim en el sentit d'aquella crítica, tampoc no hauríem de poder dir aquell altre que "qui no té un ai té una ceba", perquè és d'una època, avui ja desapareguda al nostre Prat, quan la paraula "ai", a més de ser una exclamació de dolor, com avui encara, servia per anomenar l'hortalissa tan habitual de la cuina mediterrània que actualment tothom –o gairebé tothom- pronuncia "all". Aquest aforisme, que expressa un sentiment de conformitat davant l'adversitat i les malalties, abans tenia una gràcia –que avui molta gent que el diu o el sent ja no pot captar-, per la sorpresa que podia provocar el doble sentit del mot "ai". I, tanmateix, aquesta dita encara és viva i útil. D'una manera semblant, doncs, el refrany pratenc continua essent vàlid malgrat el possible i molt dubtós anacronisme que hom hi pugui trobar. I si en el sentit real la seva validesa es veu limitada pels avenços de la tècnica moderna, en el sentit figurat suposo que tothom acceptarà que encara avui és plenament vigent.

JORDI MONERS I SINYOL

Ribas Llopis, S.L.
Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta
Taller Ribas
CARRER BARCELONA, 69
08820 El Prat de Llobregat Telf. 93 478 60 97

Perruqueria LYDIA
C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Patrigrama nº 52, *per Puigmalet*

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc

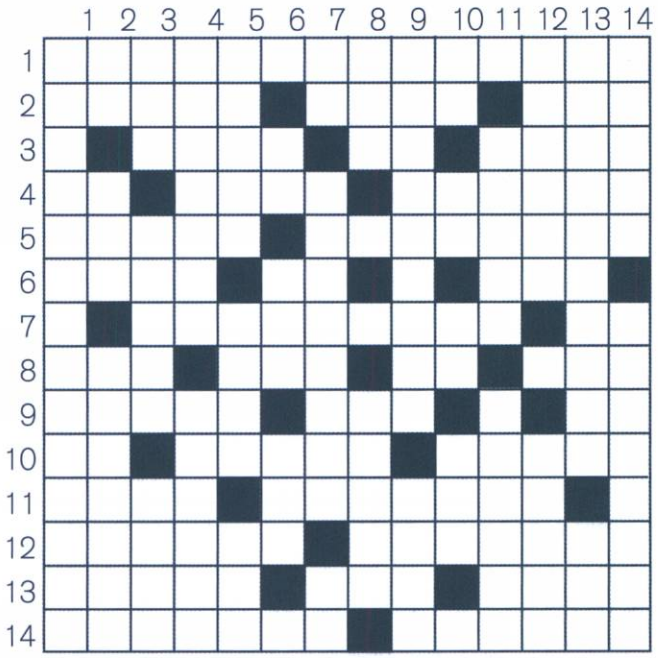

Horitzontals: 1. L'habilitat dels que escriuen amb les dues mans. – 2. Llengua clàssica i de missa. Josep a Galícia. Escola Mataronina de Romancers. – 3. Cent romans. Joveneta. Antigament, la nota do. Gran desert entre Xina i Mongòlia. – 4. Peça d'esquelet. Navalla. Causo una avaria. – 5. Relatiu a l'hil o hílum. Embelliries amb ornaments. – 6. Compost d'oxigen. Mitja idea. Una de grega. Al final, no arriba a sant. – 7. Cinquanta romans. *Gran menjada de flors verdes típiques d'El Prat*. Anul·lem la part central del tram. – 8. Estany format a partir del glaç. Raó trasbalsada. Divinitat solar egípcia. Tres iguals de Panamà. – 9. *Nom de pila de la centenària novel·lista catalana a la qual hem dedicat uns petits jardins.* Lletra grega a la maleta. Al fons del mar. Dos i cau la del mig. – 10. Preposició. El contrari del càtode. Tornes a fer. – 11. Quatre d'iguals que ho comencen i acaben tot. *La flor més cultivada dels nostres camps*. Un romà. – 12. Excentricitat. Feies rimes amb els versos. – 13. Tresor públic. Admirador fanàtic d'un artista. *Carrer pratenc que va de Lleida a Tarragona, d'on està realment més a prop*. – 14. *Casa de ..., un tros d'Andalusia a El Prat*. Pèrdua de la comprensió del llenguatge per una lesió o malaltia.

Verticals: 1. Aparells que enxampen els conductors embriacs. – 2. Mil cinquanta romans. Sis a l'anglesa. Mouré el ventall. – 3. *Crida d'un alcalde, com la que ha fet el Sr. Tejedor parlant de la sequera*. El «del polo» no puja al cap. Part inicial de la travessa. – 4. Repetida. Uni, dori, teri, ... – 5. Àpat principal del dia. Quasi raent. Afluent del Miño. – 6. Europa. Amor vocàlic. Surto amb una valenciana. Darrere el parxís. Conductor novell. – 7. Vint romans. *Primer cognom de la centenària escriptora barcelonina a qui tenim dedicats uns jardins*. Nota musical activa. – 8. Bla. Entrant a Roma, s'acaba l'amor. Fluor. Diuen que és de qui la treballa. – 9. *Convertirà en estany un camp del nostre delta*. El país més poblat del món. – 10. Nota musical inexistent. Es dirigeix. Dóna. Licor de pirates. L'origen de la fi. – 11. Iode. Pica pica, *au dels còrvids freqüent al delta que ho vol tot per a ella*. Farà de nou. – 12. La companya conceptual de la pràctica. Alfa. *El divendres es mengen tendres, aquestes hortalisses tan típiques d'El Prat*. – 13. Situada en un ambient concret, la pel·lícula. Dejuni vocàlic. – 14. Grups de tres cartes iguals. Sòlida i plena, la fusta.

Solucions al Patigrama núm. 52

Horitzontals: 1. AMBIDEXTERITAT. - 2. LLATÍ. XOSE. EMR. - 3. C. NENA. UT. GOBI. - 4. OS. RAOR. AVARIO. - 5. HILAR. ORNAMRIES. - 6. OXID. ID. Y. SAN. - 7. L. CARXOFADA. TM. - 8. IVO. AOR. RA. AAA. - 9. MERCE. ETA. R. DS. - 10. EN. ANODE. REFAS. - 11. TTTT. CARXOFA. 1. - 12. RARESA. RIMAVES. - 13. ERARI. FAN. REUS. - 14. SEVILLA.

Verticals: 1. ALCOHOLIMETRES. - 2. MIL. SIX. VENTARE. - 3. BAN. LICOR. TRAV. - 4. ITERADA. CATERI. - 5. DINAR. RAEN. SIL. - 6. E. AO. IXO. OCA. L. - 7. XX. RODOREDA. FA. - 8. TOU. R. F. TERRA. 9. ESTANYARA. XINA. - 10. RE. VA. DA. ROM. F. - 11. I. GARSA. REFA-RA. - 12. TEORIA. A. FAVES. - 13. AMBIENTADA. EUI. -14. TRIOS. MASSISSA.

QUÈ FAN AL CAPRI

IronMan

El estilo de vida de Toni Stark (Robert Downey Jr.), un rico industrial, cambia de manera radical cuando tras una prueba de armamento, su convoy sufre un ataque en el extranjero y se ve convertido en prisionero de un grupo de insurgentes locales. Tony se ve forzado a crear un arma devastadora para Raza, el misterioso cabecilla de los insurgentes. Tony ignora las exigencias de sus captores y utilitza su ingenio para crear una armadura que lo mantenga con vida y le permita escapar.

A su regreso a América, Tony se pasa día y noche perfeccionando y puliendo una armadura que le da fuerza sobrehumana. Con la ayuda de su asistente de toda la vida (Gwyneth Paltrow) y su enlace militar de toda confianza, Toni descubre un siniestro complot de ramificaciones globales.

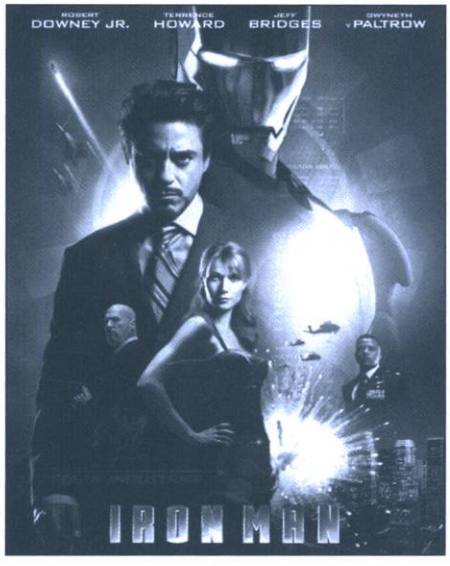

Programació maig 2008

Dijous 1, dissabte 3 i diumenge 4: estrena simultània de "Iron Man". Divendres 9, dissabte 10 i diumenge 11: "Speed Racer". Dijous 22, divendres 23, dissabte 24 i diumenge 25: estrena simultània de "Indiana Jones y el Reino de la Calavera de Cristal". Altres estrenes: "El último Gran Mago", "Cosas que perdimos en el fuego". Per confirmar programes i horaris truqueu al telèfon 93 379 59 43.

Sorteig d'entrades

Aquest mes han resultat premiats els següents subscriptors: Felipe Adan Martin, Josep Bages Jane, Maria Cabane Munne, Joan Doñate Serret, Gloria Escrig Ortiz, Jordi Farnos Ribas, Joaquim Grustan Calvet, Francisco Mármol, Josep Maria Rafols Ribas, Leonor Tarrida Vidal.

Les entrades es podran recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, a l'horari d'oficina: dimarts i dijous de 8 a 14 h.

Natació · Entrevista a Sergio García

"Miré la marca varias veces hasta que me di cuenta que era yo el que iba a los Juegos"

El nadador pratense consiguió el billete para Pequín en unos magníficos Europeos

MIRIAM ROURES / Hace apenas un año competía en la categoría júnior, también batía un récord de España en relevos. Se empezaba a ver el gran nivel que esta demostrando ahora. El punto culminante, una grandísima actuación en el Campeonato de Europa absoluto. Sergio García Ortiz consiguió en los pasados europeos disputados en Eindhoven la mínima para competir en los Juegos Olímpicos de Pequín de este verano. Desde el gran éxito que obtuvo Dani Plaza en esos inolvidables Juegos de Barcelona'92, ningún pratense había podido competir en otra edición, hasta ahora. Sergio cuenta tan sólo con 18 años y es el sexto mejor europeo en la prueba de 200 metros braza y lo combina todo estudiando, esta acabando 2º de Bachillerato y ya hace bastantes años que dejó su casa y a sus padres y irse a vivir al centro de alto rendimiento de la Fundación Blume. Sin duda un gran éxito que seguro no se quedará solo aquí.

–¿Te lo empiezas a cree que vas a ir a los Juegos?
Bueno, estoy en proceso, asimilando todavía lo que he hecho. Hasta que no me vea allí todavía no me lo creeré, incluso estaré allí y quizás vuelva y aún siga sin creérmelo. Estoy todavía en una nube porque es lo máximo que se puede conseguir y pensar que ya tengo el pasaporte, pues todavía cuesta asimilarlo. Poco a poco me voy creyendo más.

–¿Y ahora que ya han pasado unas semanas y estas en frío, como te encuentras? ¿Cuáles son tus sensaciones?
Estoy bastante satisfecho por los resultados que tuve en el campeonato, aunque ahora hemos tenido los de España que no han acabado de salir del todo bien. Me encontraba un poco cansado, quería hacerlo bien porque era aquí en España, pero no ha salido muy bien.

–¿En el momento que acabaste la carrera, miraste el marcador y viste tu marca, cual fue lo primero que se te pasó por la cabeza?
Miré y estuve cinco segundos pensando, pues la marca esta bien, y luego pensé más en frío y dije, pero si he hecho la mínima para ir a los Juegos. Y luego mucha alegría, salí de la piscina y fui corriendo hasta la grada a abrazarme con mi entrenador y compañeros.

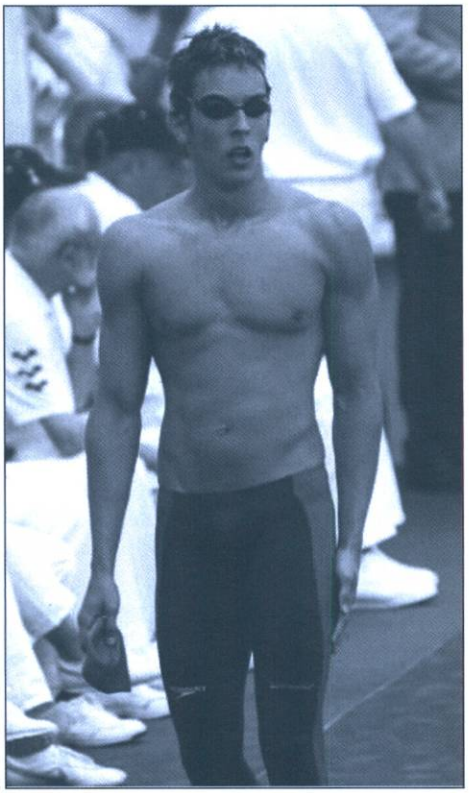

"A veces algo malo te lleva a algo bueno, hacía taekwondo y por una lesión en el hombro empecé en esto de la natación"

–¿Eras consciente en ese momento de que ya tenías el billete y que no era un sueño?
No me lo creía, volví a mirar la marca, la volví a remirarla otra vez y luego ya sí que pensé que era verdad, que era yo el que iba a los Juegos.

–¿En quién pensaste en el primer momento, quién se te pasó por la cabeza?
Mis padres que estaban en casa viéndome y seguro que estaban dando botes de alegría. Luego mi entrenador y mis compañeros que me habían dado muchos ánimos antes de nadar y confiaban mucho en mi. Un poco en todo el mundo, pero lógico que primero en mis padres. Al mediodía hable con ellos y les dije que me encontraba muy bien y con ganas para la prueba de la tarde (me veía muy capacitado para hacer algo importante).

–¿Cómo viste el nivel de la prueba?
Pues el nivel de la prueba fue muy alto, en la historia solo habían bajado tres personas de 2:10 y ahora ya son seis o siete personas las que bajan. Que la persona que consigue ganar la medalla de oro en el Europeo lo haga con una marca de 2:09 es muy importante, antes era impensable. Creo que ha sido de los niveles más altos de todas las pruebas del campeonato. Por eso creo que en Pequín las medallas van a estar muy, muy difíciles.

–¿Cómo se lleva esto de ser el sexto mejor europeo en 200 metros braza cuando apenas hace un año que estabas compitiendo en los multinacionales júnior? ¿Y todo eso con 18 años?
Yo creo que el salto cualitativo que he dado en un año es muy positivo. En júnior no hay tanta diferencia porque sólo son dos años y, en realidad, sólo hay un año de diferencia. A ver, el nivel es bueno, pero pasar a medirte con nadadores internacionales de la talla de medallistas olímpicos y campeones del mundo y de Europa, sobretodo gente que este año va a luchar por una medalla en Pequín y nadar con ellos a sólo cuatro brazadas de ellos pues es una satisfacción muy grande. Ya le había comentado a mi entrenador que el salto de júnior a absoluto era muy importante, porque muchas personas ven que en júnior tienen resultados, pero luego pasan a nivel absoluto y no tienen resultados. Y, en cambio yo he pasado de una categoría inferior a la superior y me he sabido defender y luchando con los grandes.

–¿Y ahora antes de Pequín cuál es el objetivo? ¿Qué pruebas tienes en el calendario?
Acabamos de tener los Campeonatos de España en Mallorca. Lo siguiente será el 19 y 20 de abril la Copa de España por clubes en piscina de 25 metros en Madrid. Después vendrá el Campeonato de España por comunidades y después tendré unas pequeñas vacaciones justo antes de ponerse en serio a preparar los Juegos.

–Precisamente en los Campeonatos de España Open en Mallorca, no te han salido del todo bien las cosas allí, ¿te ha costado cambiar el chip después del esfuerzo de Eindhoven?

"Creo que el salto cualitativo que he dado en un año es muy positivo, muy importante para un nadador tan joven"

No, no, a ver, bajé dos segundos mi marca en 400 metros, yo quería conseguir la mínima y no pudo ser y las demás pruebas no salieron tampoco muy bien. Fui bronce en los 200 metros braza y cuarto en los 200 estilos. Cuesta cambiar el chip, la preparación para un campeonato no se hace tres meses de antelación y luego ya está, la semana del medio siempre sirve para mantener la condición aeróbica y intentas mantener todo el trabajo que has hecho hasta ahora.

–¿Y ahora cuál es tu objetivo en Pequín?
Es evidentemente bajar la marca, también competir en los 400 metros estilos, conseguir la mínima y competir allí, ya que tengo muchas posibilidades también ahí. Y allí en Pequín a darlo todo.

–Estos Campeonatos de Europa han sido todo un éxito para la natación española, medallas, récords nacionales, plazas para los Juegos, grandes actuaciones de Mireia Belmonte, Érika Villaécija o la natación sincronizada. ¿Cual es tu opinión sobre este ascenso de la natación nacional?
No sé, creo que es el grupo de nadadores que somos más jóvenes y nos fijamos en los grandes. La razón no la sé, supongo que al ser año olímpico, pues la gente se pone las pilas, hay que llegar bien a las competiciones. El éxito de la sincronizada ya dio un aviso de que estábamos allí y luego ya en la natación con los éxitos de Mireia, Nina, Érika, pues ya se empieza a tener más en cuenta a la natación española.

–Eindhoven también ha sido un éxito para tu club, el CN Sabadell, Tu y Aschwin Wildeboer los dos tenéis la mínima para las Olimpiadas, esto para un club es un gran éxito.
Si, si los dos tenemos la mínima y el club está muy contento con nosotros porque tener dos olímpicos y jóvenes es una satisfacción. Y aún queda un par de compañeros como Arantza Ramos que también pueden conseguirlo y, así, el grupo de nadadores del club que pueda ir a los juegos se pueda ampliar un poco.

–Mirando hacia atrás, hace apenas un año el relevo 4x100 estilos en piscina corta en el que tu participabas con tu club batió el record nacional y ahora tu actuación en Holanda. Este ha sido un año muy bueno para ti, ¿que valoración haces del 2007 y de este inicio de 2008?
En global pienso que va muy bien encaminado de momento, ahora hay que redondearlo, hay que acabar la temporada redonda, pero de momento va bien. Ya te digo que el salto que he dado en un año está siendo muy positivo, porque aguantar la presión de luchar con los grandes es muy importante. He notado mucho el salto de júnior a absoluto, hay que llegar muy frío a la competición absoluta porque si no ella misma te come, o eres frío o, psicológicamente, la competición te puede.

–¿Qué recuerdas de tus inicios en la natación en el Prat y luego tu paso a Cornellà y Sabadell?
Muy, muy buenos. A veces algo malo te lleva a algo bueno y eso me pasó a mí. Yo hacia taekwondo hasta los 7 o 8 años y lo dejé porque me rompí la clavícula derecha haciendo una competición y me dijeron que hiciera natación para la rehabilitación. Lo hice y el monitor que me llevaba habló con mis padres y les dijo pues que no lo hacia del todo mal, que tenia posibilidades. Así me apunté al club y poco a poco iba entrenando y compitiendo. Yo era el más pequeño del club e iba con los grandes y me lo pasaba genial, era muy feliz. Cada vez me gustaba más y más y le dedicaba más tiempo.

–¿Eso de estar tanto tiempo fuera de casa cómo lo llevas?
Al principio mal, piensa que yo deje mi casa a los 14 años para irme a entrenar fuera. Es muy duro con 14 o 15 años dejar tu casa, a tu familia, a tus amigos, realmente es como independizarse. Saber cuidarte de ti mismo, saber lo que tienes que comer, a qué hora te tienes que ir a dormir, lo que tienes que descansar,... Nadie está las 24 horas del día encima de ti. Tienes que ser responsable. Ahora con 18 años ya lo tengo un poco más asumido y mi familia también. •

PEUGEOT en EL PRAT
Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

Fútbol · Primera Catalana

Al fin regresó la victoria

MANOLO GOL / Por fin se rompió la mala racha que finalmente ha durado ocho partidos en los cuales el Prat no fue capaz de ganar a sus adversarios. La visita al Sagnier del Poble Sec ha sido el partido clave para salir del socavón en el que habían entrado los de Manolo Márquez. Ahora viene la recta final de la temporada en la que habrá que echar toda la carne en el asador para lograr el objetivo del ascenso

Derrota en el derbi. Cornellà 2, Prat 0

El Prat cayó en campo del líder en el derbi del Baix Llobregat en un partido en el que igual que en la primera vuelta el marcador lo abrió Marcelo para los verdes en la segunda parte, aunque en esta ocasión al comienzo. Poco después el ex pratense Cervantes marcaba el segundo al aprovechar un centro desde la derecha que sólo tuvo que empujar desde el área pequeña. Debutó el último fichaje, Héctor Tejera, así como también el juvenil Javi Pozo. El equipo fue este: Planagumá, Marçal, Raúl, Murillo, Iván, Tejera (Rulo 68'), Jaime, Ernest, Jaco (Rubio 53'), Mendoza (Pozo 77') y Palet.

El gol de Rubio no bastó. Roda Barà 1, Prat 1

Un punto fue el pobre bagaje que se trajo el Prat en su desplazamiento a Roda de Barà ante un equipo que lucha por no descender. El gol pratense fue a cargo Rubio. Manolo Márquez puso en liza: Toni, Iván, Raúl, Murillo, Comas, Lara (Juan Pedro 67'), Palet, Ezquerra, Ochoa (Mendoza 77'), Rulo (Jaime 71') y Rubio.

Jaime fue determinante. Prat 1, Poble Sec 0

La victoria regresó al Sagnier ante el Poble Sec, que ha visto como los pratenses le ganaban los dos partidos y en ambos partidos por desgracia la ambulancia ha sido protagonista, pues al igual que en la primera vuelta tuvo que hacer su presencia para llevarse a un jugador del Prat. Si en aquella ocasión fue Marcel, esta vez fue el defensa Raúl quien tuvo que abandonar el campo con dirección a Bellvitge tras recibir un fuerte balonazo en la cara. Por fortuna todo quedó en un susto. Un tempranero gol de Jaime bastó a los blanquillos para reencontrarse con la victoria tras 8 partidos sin ganar. En las filas visitantes destacaron los dos jugadores residentes en nuestra localidad, Robert y un Arcos que acabo jugando de delantero centro. La alineación fue: Toni, Iván, Raúl (Ernest 41'), Murillo, Comas, Ezquerra, Mendoza, Jaime, Jota (Ochoa 78'), Lara (Rulo 70') y Rubio. •

Fútbol Base · Preferent

A un paso del ascenso

DELTA / El Juvenil del Prat está a un paso de conseguir el ascenso a la Liga Nacional. Ahora mismo la distancia es de dos puntos respecto al perseguidor más immediato, el Ricoh Premià. Aún así, todo está en las manos de los de Lluís Albesa. A falta de cinco partidos para acabar el campeonato, cada encuentro será una auténtica final para hacerse con el ascenso de categoría, algo que no conseguía un equipo de la localidad desde que lo hiciera la Escola de Futbol Prat Blaugrana en el 2005.

Precisamente, el partido del que pueden saltar chispas sea el que enfrente a los pratenses contra el Premià, que será, junto a Blanes, Figueres, Penya Anguera i Josep Maria Gené, los últimos rivales del calendario.

Los de Lluís Albesa se encuentran en un buen momento de forma, y cuentan con el optimismo como fuente de energía para la recta final. En los últimos enfrentamientos, los blanquillos han cosechado dos victorias, un valiosísimo empate contra el Manlleu y una inesperada derrota contra el Europa C. El mes de mayo aparece pues, como decisivo. Por su parte, el juvenil de la Escola de Futbol Prat Blaugrana parece que se ha despertado algo tarde. Cuando las opciones están prácticamente agotadas para la salvación, ésta se encuentra a diez puntos y con seis partidos aún por jugar. Sólo un milagro permitiría a los de Fabró hacerse con la permanencia, de lo contrario, encadenarían un nuevo descenso en tan sólo dos años.

Los cadetes, casi descendidos

El sueño de la División de Honor para el AE Prat parece que se acaba. La permanencia está a catorce puntos a falta de cinco partidos. Cinco victorias seguidas y derrotas de los rivales directos son la única solución para un cadete que ha realizado una temporada muy digna en la categoría pero en la que no ha conseguido hacerse con la permanencia. Las derrotas de las últimas jornadas, casi siempre por la minima, como con el Barça o el Barri de Santes Creus, y el empate contra la Grama, no han servido para levantar los resultados. •

Bàsquet · Lliga LEB Argent

La irregularitat dels potablava impedeix allunyar-se de la zona perillosa

IMANOL CRESPO - SERGI FALCÓ / La millora del Club Bàsquet Prat Joventut a la LEB Argent és una realitat. Xifres espectaculars en alguns partits, el bon joc col·lectiu i l'èxit de la combinació entre veterans i joves han portat a l'optimisme en aquesta segona volta de la temporada en la lluita per la permanència de categoria.

Xifres NBA a la LEB Argent. Costa Urbana Playas de Santa Pola 90 – CB Prat Joventut 105

El conjunt pratenc va ultrapassar el centenar de punts enfront el Santa Pola (rival directe en la lluita per no baixar), i va acabar guanyant amb un marge de quinze. Un Pere Tomàs estel·lar es va menjar l'equip alacantí juntament amb Cristian Oliva. Cal destacar la capacitat per remuntar un partit que començava en contra en el primer quart- i acabar amb tranquil·litat després de sentenciar al tercer quart. Per últim, apuntar que l'alegria no només es reflectia a la cara dels jugadors, sinó que també a les dades estadístiques: per primer cop a la temporada, 7 dels 10 jugadors pratencs que van participar obtenien més de deu punts de valoració.

S'escapa una oportunitat. CB Prat Joventut 74 – Caja Rioja 87

Després de sortir de la zona de descens era l'oportunitat d'allunyar-se de la zona perillosa i posar terra pel mig. Emperò, no ha estat possible després que el Caja Rioja s'emportés els punts del Joan Busquets en un partit molt igualat que va acabar amb un desafortunat últim període on, amb més cor que encert, el CB Prat va deixar marxar la victòria. Al final del primer quart (22-20) feia pensar en un partit igualat. I així va ser. El segon període va ser calcat del primer, amb una bona actuació de Chus Benito, Lleal i Mc Naughton, que va acabar amb un 40 a 39. A la segona meitat, tot es va complicar. El visitant Johnson -tot sol- va posar la por a la graderia i va portar als visitants amb un parcial d'onze a zero pel damunt en el marcador. El darrer període només va fer que confirmar les pors i al final, 74 a 87.

El gegantí Vic va tremolar. Akasvayu CB Vic 85 – CB Prat Joventut 83

El CB Prat visitava el feu dels vigatans, un dels més complicats de la competició, encara en les darreres places de la taula. El Prat va ser a punt de donar un disgust als locals. David, de cognom Martínez, va acceptar el repte de Goliath i poc va faltar -2 punts- per forçar la pròrroga al final del partit. Tot i això, l'encontre havia començat malament pels de Raventós, que al final del segon quart perdien per 15 punts. Només el savoir faire de Martínez i l'ocasional potència de Chris McNaughton feien que la diferència no fos abismal. Al darrer, el Pavelló Municipal d'Esports de Vic es va quedar mut: el Prat no només aguantava el ritme de l'Akasvayu, sinó que el marcava. Al final, els nervis van fer que el Prat es quedés a les portes de donar la sorpresa.

Victòria fàcil davant un "Muro" massa tou. CB Prat Joventut 87 – Club Bàsquet Muro 72

Bona actuació dels de Raventós que van aconseguir una important victòria davant un Bàsquet Muro que no va posar resistència els potablava. Ja en el primer quart van deixar una avantatge de cinc punts en el marcador. La bona conducció de David Martínez i la excepcional actuació de Chus Benito -l'ànima de l'equip- va fer que s'arribés a gaudir d'una diferència de 12 punts. Però una sèrie d'imprecisions de l'equip va permetre al Muro apropar-se en el marcador. S'arribaria, doncs, al descans amb un 42-38 molt ajustat. La represa va començar amb polèmica. Fonts properes a la banqueta, van afirmar que l'àrbitre va referir-se al jugador congolès Eyenga dient-li "el negrito". Raventós, molest, no va dubtar en retreure a l'àrbitre el seu desafortunat comentari. El resultat va ser una tècnica assenyalada a l'entrenador pratenc. Amb aquesta s'iniciava la segona part, permeten al Muro posar-s'hi a un punt de diferència en el marcador. Tot i això, el CB Prat no va afluixar i amb una actuació impecable del jove Marc Rubio i de nou Chus Benito, els potablava van acabar guanyant.

Miratge de remuntada a Osca. CAI Huesca Cosarsa 68 – CB Prat Joventut 54

Mal partit dels de Raventós a la pista del CAI Huesca, equip que, excepte al principi i a part del darrer quart, va dominar el duel en tot moment. Tot pintava molt bé per als pratencs al primer quart (6-17). Al segon, als locals els van començar a entrar les cistelles i van formar una rocosa defensa per capgirar totalment el marcador. Parcial de 28 a 7 al segon quart, i el Huesca es posava deu per davant. A la segona meitat, un Marc Rubio inspirat va agafar, un cop més, la responsabilitat ofensiva de l'equip, però va demostrar que, com a tot el conjunt, encara li manca trobar el punt de maduresa en el seu bàsquet. La remuntada semblava possible quan, a dos minuts del final, els equips només estaven separats per tres punts, al final els nervis van evitar sumar la victòria i acabarien perdent de 12 punts. •

Bàsquet

El Bàsquet Pratenc visita el Palau

DELTA / El passat diumenge 6 d' abril l' A.E Bàsquet Pratenc va "ocupar" la pista del Palau Blaugrana amb noies i nois representants de l'Escola de Bàsquet que van ser convidats a veure el partit entre l' AXA Barcelona i el Vive Menorca.

Els nois i els monitors van tenir l'oportunitat de parlar amb els jugadors i de fer-se una foto amb els Trias, Lacovic, Basile, Grimau, Marconato, Kasun, Vàzquez i companyia, a més de ser obsequiats amb una samarreta. Una experiència enriquidora pels nens i nenes preminis, minis, preinfantils i infantils del Bàsquet Pratenc. •

Karate

El gimnàs Nippon Prat, campió de Catalunya de Clubs

DELTA / El dia 12 d'Abril es va disputar a Montornès del Vallès el campionat de Karate de Clubs de Catalunya. Dos equips del Gimnàs Nippon Prat van aconseguir una medalla de bronze en la categoria Aleví; Manel Ciprés, Daniel Higuera i Rafa Barneto i a la categoria Juvenil; Jonatan Mascuñana, Karen Herrera i M.Ángel Martínez van pujar a l'esglaó més alt del podi i es van proclamar campions de Catalunya d'equips. Aquest competidors Pratencs, començaràn un seguiment esportiu al C.A.R de Sant Cugat (Centre d'Alt Rendiment), dirigit per la Federació Catalana de Karate.

Es la primera vegada que dos equips de la nostra Ciutat, representarán a Catalunya els dies 24 i 25 de Maig a Madrid, al Campionat d'Espanya de Clubs. •

Fútbol · Jota, último fichaje

Debido a la poca puntería de cara a puerta el Prat ha incorporado al delantero del Sants, Jota, que vuelve al equipo tras su paso por el Polvoritense y el cuadro santsense, con el que era actualmente máximo goleador con 16 goles en Preferente.

Triatlón · Debut de Félix Pérez en Monforte

El pratense Félix Pérez debutó en el Campeonato de España Élite de Duatlón disputado el 6 de abril en Monforte (Lugo), con un meritorio 37° lugar. Felix cubrió la prueba en 1h 52 minutos.

Fútbol Sala · El Casa Alcalá se aleja del ascenso

Difícil se le han puesto las cosas al Casa Alcalá de la 1ª Nacional "B" en este último mes, pues han descendido al quinto lugar con 45 puntos pero ha ocho de los dos líderes de la tabla. Por su parte el Sporting 77 se ha afianzado en la parte media (octavos) y parece estar exento de problemas en el sprint final de la liga de la Preferente.

Golf · Ramos vence en Platja d'Aro

Ángel Ramos fue el vencedor del Torneo celebrado en el Campo de Golf Platja d'Aro (Girona) el pasado 6 de abril, aunque con los mismos puntos que Juan Blanco y a seis del tercero, Antonio Munuera. Manuel Blanco volvió a adjudicarse el scratch. La próxima cita del VII Torneo Segle XXI será en Bonmont-Terres Noves (Tarragona) el 27 de abril.

Bàsquet · El Pratenc a una victoria del líder

El sénior masculino del Bàsquet Pratenc mantiene todas las esperanzas de ascenso y ocupa la segunda plaza de la Territorial con 42 puntos a tan sólo una victoria de líder el Sant Climent. Por su parte el femenino de 3ª Catalana están terceras con 35 puntos, a tres victorias de las segundas, Cornellá "B" y muy alejadas ya (a siete) del Esplugues.

Moda esportiva

- Futbol
- Neu
- F. Sala
- Bàsquet
- Caça
- Pesca
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports

TEAM MATCH

Pedro ESPORTS

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

Volei · Primera Divisió Catalana

El CV Prat acaba quart a la lliga i es perd les fases d'ascens

MIRIAM ROURES / Ja ha finalitzat la primera fase del Campionat de Catalunya de voleibol i el CV Prat ha acabat aquesta lliga en quarta posició. L'equip ha fet un esprint final realment extraordinari per a aconseguir una de les dues places que donaven dret a anar a les fases d'ascens a Primera Nacional, però aquest esforç ha arribat una mica tard i finalment no han pogut obtenir aquest bitllet.

Després de l'importantíssima victòria davant el CV Calella (en aquell moment era el segon classificat), els nois dirigits per la Gemma Manero afrontaven els dos últims partits de lliga amb molt optimisme i molta força. En el primer d'aquests visitaven la pista del cuer de la taula, el CV Sant Boi Júnior, i van aconseguir la catorzena victòria de la temporada. Es van endur el partit per 1-3. I en l'últim partit del campionat es van desfer del CV AA Llars Mundet B també per 3-1. El partit va començar de la mateixa manera que el de la jornada anterior, perdent el primer set i emportant-se els tres següents amb autoritat. Després de l'últim partit de la lliga el CV Prat ha quedat quart en la classificació per darrera del CN Sabadell que ha estat primer i té bitllet per als play offs d'ascens, el CV Vall d'Hebron B i el Calella. L'única possibilitat que encara li queda als de Gemma Manero seria la renúncia de qualsevol dels primers classificats.

D'altra banda, el campionat femení també ha finalitzat i el CV Prat ha acabat com a cuer de la classificació. En les dues darreres jornades les noies dirigides per l'Albert Roures han acumulat dues derrotes més. La primera davant el Lubesa Valldoreix a casa per 1-3 i la segona a domicili contra el CV Vall d'Hebron B per 0-3. Ara el conjunt pratenc es jugarà la permanència a la Primera Divisió Catalana en una segona lligueta que començarà a disputar-se el 12 d'abril. Els rivals en aquesta segona fase del campionat seran el Vall d'Hebron B, el Grupclima AEB Mataró i el CV Monjos. •

Cursa de Bombers

Dobaño y Mateo consiguieron el reto en la Cursa de Bombers de Barcelona

DELTA / Los pratenses Víctor Dobaño y José María Mateo fueron los únicos bomberos capaces de recorrer los 10 km de la Cursa de Bombers de Barcelona del pasado domingo 4 de abril con el equipo completo de intervención, y sin agotar las tres botellas de aire comprimido de las que disponían para semejante reto.

De los 12 bomberos inscritos, todos menos Víctor y Jose María, quedaron fuera de competición al no ser capaces de superar el primer punto de cambio de botella.

A partir de ese momento, la prueba dio un giro y se trataba de llegar como fuese, dosificando el aire disponible al máximo.

Con 1 hora 15 minutos y 39 centésimas, Dobaño cruzó la línea de meta, tras dos cambios de botella y 10.000 metros recorridos con su traje de intervención de aproximadamente 22 kg de peso. Con 1:23:53, lo hizo su compañero de parque, J.M.Mateo. El resto de bomberos participantes, acabaron la prueba fuera de competición al tenerse que sacar la mascarilla del equipo respiratorio tras vaciar sus botellas en el intento. •

Parte del pelotón de bomberos de diferentes cuerpos de la península que tomó parte en el reto de la Cursa de Bombers.

TEMA SISTEMAS ABIERTOS S.L.
C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat
Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65
e-mail: infor@temasisa.com • web: http:// temasisa.com
✔ Ordenadores
✔ Impresoras
✔ Software
✔ Redes Locales
✔ Internet
✔ Consumibles
✔ Videoconsolas
✔ Juegos

El Asador de Castilla

C. Castilla, 3 · El Prat de Llobregat · Tel. 93.478.08.37

SERVIMOS A DOMICILIO Y EN TIENDA, POLLOS A L'AST, PIZZAS, COMIDAS CASERAS

Llamenos y haga su pedido

PIZZAS

- Ciudad Real (Jamón, beicón, mozarella y tomate) 7,50€
- San Isidro (Jamón, champiñones, mozarella y tomate) 6'50€
- Tropical (Jamón, piña, mozarella y tomate) 6'50€
- Fuenllana (Atún, pimientos, olivas, mozarella y tomate) 7'50€
- Cuatro quesos (Emental, rocafort, mozarella don fino y tomate) 7'50€
- Los Molinos (Atún, anchoas, mozarella y tomate) 7,00€
- Dulcinea (Salmón, gambas, mozarella y tomate) 8,50€
- Sancho Panza (Beicon, champiñones, cebolla, mozarella y tomate) 7,50€
- Campo Santo (Vegetal de pimientos, alcachofas, olivas, champiñones, mozarella y tomate) 7,50€
- Cuatro estaciones (Jamón dulce, champiñones, alcachofas, olivas, mozarella y tomate) 7,50€
- Palles (Jamón, mozarella y tomate) 6,50€
- La Mancha (Mozarella y tomate) 5'50€
- Don Quijote (Carne, mozarella y tomate) 7'50€

POLLOS A L'AST, COMIDAS CASERAS Y DEMÁS

- Pollo a l'ast 8,00€
- 1/2 pollo a l'ast 4'20€
- Seis canelones 5,25€
- Tres canelones 3'50€
- Patatas asadas 2'50€
- Croquetas 0,60€/unidad
- Albóndigas ración 4'00€
- Galtas ración 4'00
- Cabeza de cordero 4'00
- Callos ración 4'00
- Pies de cerdo ración 4'00€
- Macarrones ración 3'50€
- Ensaladilla rusa ración 3'50€
- Higado encebollao 4,00€

PLATOS EXTRAS VARIADOS

- Empanada atún 3'00€
- Tortilla de patatas 2'50€
- Bombas ración 2'50€
- Flamenquines 2,50€

Primer plato a elegir
Segundo plato a elegir
Postre + pan o bebida + pan
7,00€
SERVICIO A DOMICILIO SIN RECARGO ALGUNO

BEBIDAS Y DEMÁS

- Coca-cola 2 litros 2'50€
- Xibeca 1'5 litro 2'50€
- Agua 1'00€
- Casera 1'50€
- Latas Coca-cola 1'20€
- Latas Fanta 1'20€
- Latas cerveza 1'20€
- Cava semi 6,00€
- Cava brut 7,50€
- Tinto de la casa 3'00€
- Blanco de la casa 3'00€
- Sidra 3'00€

OFERTA por cada dos pizzas Lambrusco Gratis

HORARIOS

De martes a domingo, y festivos
de 10h. a 16h. y de 19h. a 23 h.
Lunes fiesta · Martes tarde cerrado

Nit de l'Esport 2008

Aquests van ser el guardonats com a Millors Esportistes del 2007 a l'acte celebrat el passat 11 d'abril al Pavelló Joan Busquets

19è Premi Periòdic Delta a la Millor trajectòria esportiva: Gabriel Saura (Exseleccionador nacional de ciclisme)

A la resta de fotografies apareixen molts dels premiats al llarg de la Nit de l'Esports, cita que va reunir també una àmplia representació social i política de la ciutat.

19è Premi Periòdic Delta a la Millor trajectòria esportiva:
-Gabriel Saura (Ex seleccionador nacional de ciclisme)

Millor Esportista Masculí Major de 16 anys'07
-Kepa Caballero Rivera (Club Patí Cobra)

Millor Esportista Femení Major de 16anys'07
-Tamara Good (CD Taekwondo Fran Martín)

Millor Esportista Federat Masculí Menor de 16 anys'07
-Roger Vallverdú Ibernón (Club Patí Cobra Prat)

Millor Esportista Federat Femení Menor de 16 anys'07
-Paloma Dorvil Bonfistol (Club Natación Prat)

Milllor Esportista Masculí Menor de 16 anys, participant en Jocs Escolars'07
-Jonay Rodríguez Mayor (Pratenc AA)

Milllor Esportista Femení Menor de 16 anys, participant en Jocs Escolars'07
-Míriam Sobrero Ruedas (Club Escola Rítmica Prat)

Millor Equip participant en Jocs Escolars'07
-Conjunt aleví de Gimnàstica Rítmica (Club Escola Rítmica Prat)

Millor Equip Masculí en Trajectòria'07
-Equip de triatló (Club Natació Prat)

Millor Equip Femení en Trajectòria'07
-Equip juvenil de nivell III de Gimnàstica Rítmica (Club Escola Rítmica Prat)

Millor Entitat Esportiva en la Promoció Esportiva'07
-Club Natació Prat

Millor AMPA i/o Centre d'Ensenyament en Promoció Esportiva'07
-AMPA Mare de Deu del Carme

Millor Tasca Tècnica'07
-Francisco Martín Varela (CD Taekwondo Fran Martín)
-Millor Esportista amb discapacitació Física i/o Psíquica'07
-José Francisco Romero Seros (Fundació Temps Lleure Rubricatus)
-Sandra Rámirez (Club Esportiu APMIB-CAT)

Mencions Especials'07
-Juan Quero Ortega (Club Escacs Prat); APMIB; Rubricatus; Agrupació Ciclista El Prat (75è aniversari); Llorenç Cassi (Pratenc AA); Joan Josep Arnau (Pratenc AA); Gabriel Saura (Ex seleccionador Nacional de Ciclisme)

JOBLANC
Neteges industrials tècniques
Servei 24 hores per a comunitats
· Sifons
· Desembussos-Clavegueram
· Fosses sèptiques
· Inundacions de pàrquins, etc...
Telf. 675 27 52 52
24 hores 675 27 52 52
JOBLANC
Neteges tècniques
24 hores

I Boxeo

Sensacional actuación en abril de la armada pratense

E. ILLO / Gran velada de boxeo de las que hacen afición la que tuvo lugar el 4 de abril en el Sagnier. Nueve combates, tres de ellos profesionales, deleitaron a la multitud de aficionados que se dieron cita en el pabellón pratense. Para el Club Boxeo Prat fue todo un pleno en todos los sentidos. En lo deportivo, la balanza fue a favor de los pupilos de Agustín González. En profesionales, los hermanos Gallart, ofrecieron unos brillantes combates, de igual forma lo hizo el actual

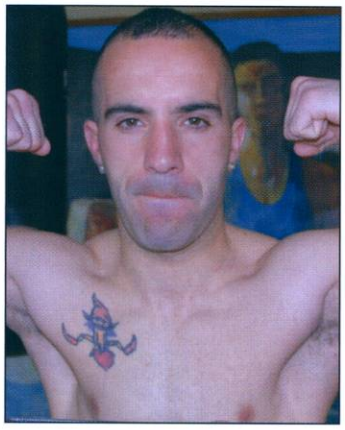

Campeón de Catalunya, Sugar Ureña que en el combate estelar de la noche se deshizo de un digno rival, el ruso Shivanof que en el segundo asalto acabó noqueándole. El pratense realizó un combate eléctrico en donde sus puños eran más rápidos a veces que la vista. Por su parte, cabe destacar en amateurs, al campeón, Guzmán" El Bueno" que estuvo en su línea espectacular y contundente. El único pratense que perdió a los puntos fue Juan Carlos Reyes. En definitiva el público salió satisfecho de una extraordinaria velada y el CB Prat demostró el gran plantel que actualmente posee.

Entre las personalidades del boxeo que se dieron cita, se encontraban el presidente de la Federación Catalana de Boxeo , Juan Antonio Fuertes que lleva 20 años al frente de la federación así como la del vicepresidente, el pratense, Juan Casas. Ambos confirmaron su asistencia a los próximos Campeonatos de España que se celebrarán en Alicante y en donde habrá representación local.•

IX CURSA DELTA PRAT
IV CURSA INFANTIL
Organitza
PRATENC
Delta
www.pratencaa.org
DISSABTE
31 DE MAIG DE 2008
19.00 h.
EL PRAT DE LLOBREGAT
10 km Circuit urbà
Sortida i arribada a les Pistes Moisès Llopart Complex Esportiu Municipal Sagnier

ÚLTIMO DÚPLEX EN VENTA
Finca de 4 vecinos · 120 m² · C. Castilla, 23 · Telf. 686 60 08 18

El Prat. el meu lloc al món

Estació de RENFE

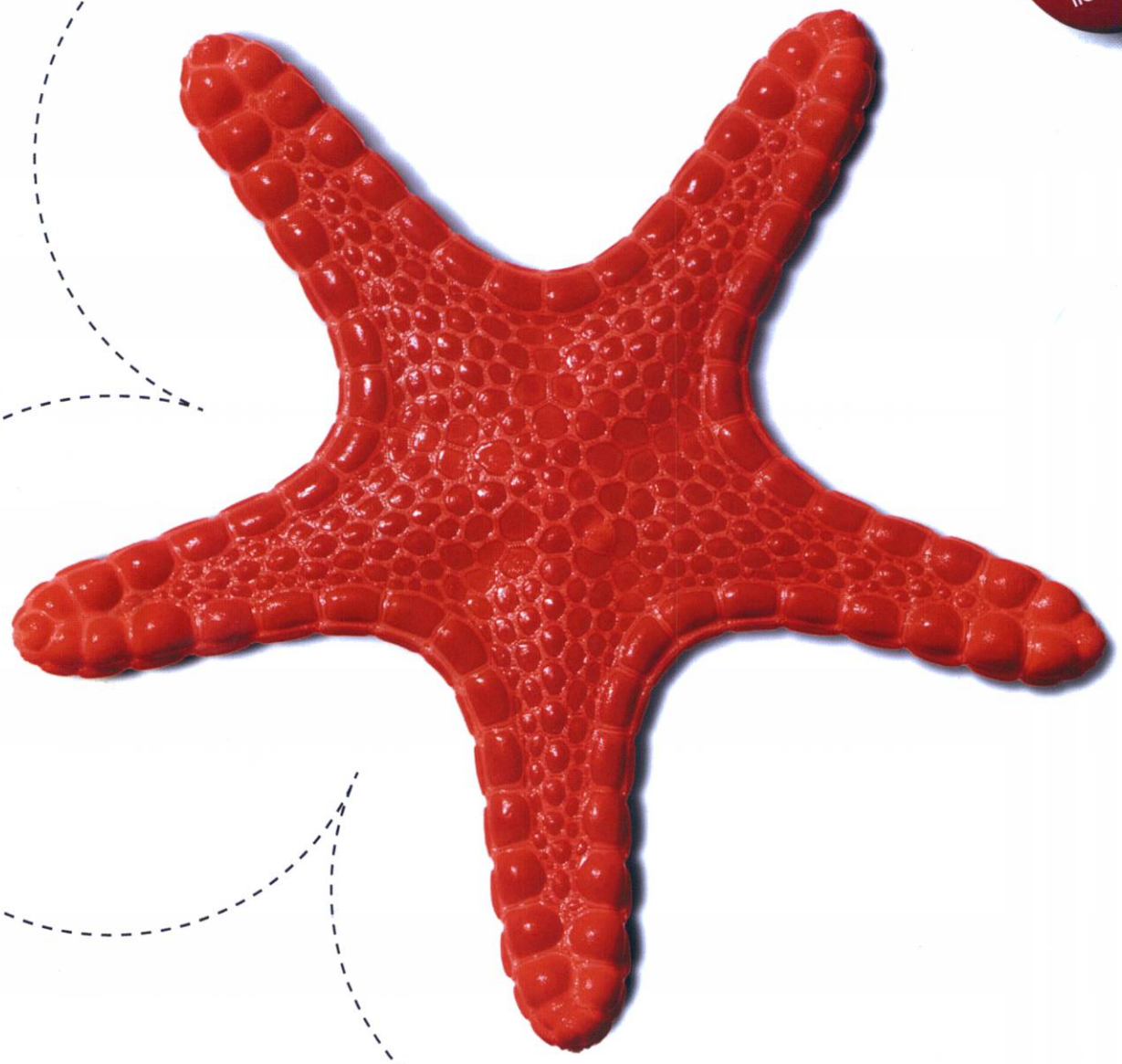

Mirador de la platja

Vine a la platja en bus

El PR3 et porta a la platja

Tots els dissabtes i festius del 15 de març al 19 d'octubre cada 30 minuts

Tots els dies de la setmana del 23 de juny al 12 de setembre cada 30 minuts

	Primera Primera	Darrera Última salida	Freqüència de Frecuencia de
DES DE	8.30	20.30	cada 30 minuts
DES DE LA	9.15	21.15	cada 30 minuts

El dies que el PR3 va a la platja, el PR2 no funciona, ja que el PR3 assumeix el seu horari i recorregut.
Més informació: 010 / 902 023 393

Àrea metropolitana de Barcelona
Entitat del transport

ROSANBUS S.L.

Ajuntament del Prat de Llobregat